

Giới thiệu Sói Con Của Lãnh Thiếu

Lãnh Thiên Long (21 tuổi), thân vừa là tổng tài của tập đoàn Lãnh Thị lại kiêm bang chủ của bang Thần Long. Trên thế giới anh được xem như là đế vương, người định ra luật lệ. Bang Thần Long được mọi người trong hắc đạo coi là một con rồng hung bạo khát máu.

Tôn chỉ của anh là: " Thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết ".

Cô Hàn Linh Hương (20 tuổi) là thiên kim đại tiểu thư của Hàn gia. Luôn luôn mang vỏ bọc lạnh lùng, kiêu ngạo nhưng chỉ khi ở cạnh gia đình cô mới tháo bỏ lớp vỏ bọc đó ra. Trong Bạch Đạo cô là chủ tịch của Hàn Thị đứng thứ hai sau Lãnh Thị.

Còn trong Hắc Đạo cô là Lão Đại của bang Wolf.

Nhưng cô còn 2 thân phận bí ẩn khác đó là sát thủ số 1 hàng đầu thế giới được mệnh danh là Sói Đêm và là PYS thủ lĩnh đứng đầu tổ chức PSY.

Không sợ trời sợ đất nhưng lại sợ mỗi Lãnh Thiên Long Hai còn người lạnh lùng tàn khốc này sẽ đến với nhau như nào đây???

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Khiến người của Lãnh Thiên Long bực

Tại Hàn gia

Trên chiếc giường king size, một thân hình thanh mảnh, làn da trắng hồng, mái tóc nâu tự nhiên và khuôn mặt trái xoan đang vui mừng trong chăn không ai khác chính cô Hàn Linh Hương, thiên kim đại tiểu thư Hàn gia. Hôm qua vì hoàn thành nhiệm vụ muộn nên cô rất mệt vừa về đã ngủ không biết trời đất là gì. Đang yên giấc thì chiếc điện thoại đổ chuông. Phải 3 đến 4 lần cô mới nhấc máy.

- "Aloooo...." Cô nói trong giọng ngái ngủ. Bên kia thấy cô nhấc máy thì hét lên khiến cô tỉnh ngủ

- "HÀM LINH HƯƠNG CẬU LÀM CÁI GÌ MÀ MÌNH GỌI 3, 4 CUỘC KHÔNG ĐƯỢC " người hét lên không ai khác chính là Lâm Linh Chi bạn thân từ hồi còn nhỏ của cô cũng là thiên kim đại tiểu thư Lâm Gia.

- "Chi, có chuyện gì mà cậu phải hét lên như thế, có biết là mình mới chợp mắt được một tí không?" Đầu dây bên kia nghe xong không khỏi tức giận mà nói:

- "Cậu nói cái gì mà chợp mắt một tí, Di Du báo với mình cậu ngủ từ 3h sáng hôm qua đến tận bây giờ là hơn 19 tiếng rồi đấy. Cậu có phải lộn không vậy?"

[Thật là khổ mà, trời ạ chị đẹp nhà ta luôn vậy đó. Một khi đã ngủ thì ngủ không biết trời đất là gì đâu nha:)))]

Thấy cô bạn mình tức giận nói liền dõ: -" Thôi mà bà cô của mình, mình xin lỗi. Mà cậu gọi cho mình có chuyện gì à?"

Nghe Hàn Linh Hương hỏi lại thì Lâm Linh Chi thì nhớ ra tức giận nói:

- "Cậu mau đến bar Night đi. Mình muốn giết tên khốn đó "

Hàn Linh Hương đang không hiểu có chuyện gì mà lại khiến cô bạn thân vốn hiền lành, yếu đuối lại tức đến vậy. Nhưng kệ, dù bất kể chuyện gì hay ai đụng đến Lâm Linh Chi cô sẽ cho họ sống không bằng chết.

- "Ừ, đợi mình đến ngay"

Cô không chần chừ mà cúp máy ngay rồi chạy một mạch vào vsen rồi thay một chiếc đầm lụa đen bó sát tôn lên dáng người cân đối của cô. Mái tóc nâu óng mượt thả ngang lưng. Làn da trắng nõn nà, khuôn mặt trái xoan, đôi mắt đen láy sắc sảo, môi trái tim đỏ tươi như máu. Thay đồ với trang điểm xong cô đi xuống nhà không thấy ba mẹ đâu liền hỏi Di Du (quản gia của Hàn Gia)

- "Di Du, ba mẹ con đâu?"

Di Du nghe tiếng cô chủ gọi liền lễ phép chào

- "Tiểu thư, cô dậy rồi. Ông chủ và phu nhân đã đi du lịch với ông bà Lãnh rồi ạ." Nghe Di Du nói vậy cô liền hậm hực vì ba mẹ cô suốt ngày đi du lịch mà không thèm ngó ngang gì đến đứa con gái này. Di Du thấy cô giận dỗi giống trẻ con liền cười hiền rồi hỏi:

- "Tiểu thư ngủ cả ngày nay rồi để tôi báo nhà bếp chuẩn bị đồ ăn."

Cô chợt nhớ ra mình đang muộn liền báo lác đầu báo Di Du: -" Con có hẹn với Chi rồi, con đi đây."

Di Du chỉ biết lác đầu chưa kịp dặn cô đi cẩn thận thì cô đã đi rồi. Ra gara, cô ngồi lên chiếc xe Lamborghini Aventador LP700-4 màu trắng rồi phóng một cách không định hướng, một tay để lên thành cửa, một tay điều khiển vô lăng. Khiến người đi đường ai cũng phải đi gọn vào vì sợ hôm nay là ngày tận của mình. Chắc mọi người chưa biết, Hàn Linh Hương là một tay đua khét tiếng đó nha. Chưa đầy 5p cô có mặt tại cửa bar Night. Cô ngang nhiên đi vào, bao nhiêu con mắt thèm thuồng thân hình cô, ghen tị với nhan sắc của cô. Nhưng cô không quan tâm, cô nhìn lướt qua một lượt thì thấy bóng dáng nhỏ nhắn, làn da trắng, khuôn mặt bầu bĩnh trông rất đáng yêu lại còn mặc chiếc váy xòe cúp ngực màu xanh óng ánh nữa. Cô đi thẳng một mạch đến chỗ bạn thân mình. Lâm Linh Chi vừa khóc vừa uống rượu, thấy cô liền ôm trầm lấy rồi khóc ào lên.

- "Linh Hương hức... mình hức... mình đau quá hức hức...."

Cô thấy bạn mình khóc liền sốt ruột hỏi xem có chuyện gì bị làm sao mà đau? Lâm Linh Chi liền kể toàn bộ câu chuyện cho cô nghe. Nghe xong cô không nói gì đi thẳng đến chỗ Lâm Linh Chi nói. Lâm Linh Chi thấy cô đi liền chạy theo. Đi đến chỗ bàn đó cô cầm tấm thẻ vàng vẫy tay gọi bồi bàn và nói:

- "Mang ghế trượng đến đây"

Tên bồi bàn thấy thế vàng liền gật đầu. Thâm Nhược Nam nhìn cô liền buông Lâm Lan Ngọc ra rồi trưng bộ mặt thèm khát lên người cô nên không để ý Lâm Linh Chi cũng đứng bên cạnh. Đến khi chiếc ghế trượng được mang ra thì mọi sự chú ý của mọi người ập đến, ai cũng thắc mắc không biết cô gái váy đen đó là ai mà có thể ngồi lên ghế trượng đó, vì trên thế giới chỉ có hai chiếc ghế trượng thôi chỉ dành cho hai người dù là người của giới thượng lưu có quyền lực lớn như nào cũng không được ngồi. Cô không để tâm đến những ánh mắt dò xét, tò mò của mọi người mà ngang nhiên ngồi xuống. Lâm Linh Chi không biết cô định làm gì nên rất lo lắng liền kéo tay cô. Lúc này Thâm Nhược Nam mới nhìn thấy Lâm Linh Chi liền nhủu mày rồi nói

- "Lâm Linh Chi, cô đến đây làm gì? Bị tôi đá mà vẫn vác mặt đến đây để núu tôi."

Lâm Linh Chi nghe người yêu mình 5 năm mà bây giờ trước mặt lại nói những lời si nhục khó nghe như thế liền bật khóc. Nghe được những từ si nhục bạn mình cô liền tức giận tóa ra khí lạnh khiến tất cả những người có mặt tại bar Night phải rùng mình. Thâm Nhược Nam thấy cô như thế thì sợ nhưng vì cô rất đẹp nên đã nén cơn sợ lại rồi nói:

- "Em gái, anh là tổng giám đốc tập đoàn Thâm Thị, có thể uống với tôi một ly không?"

Cô không nói gì chỉ lúi mảy ra gọi cho Hạo Nam (trợ lý của cô)

- "Lập tức làm cho tập đoàn Thâm Thị biến mất trong vòng 15p."

Hạo Nam không hiểu tập đoàn Thâm Thị đã làm gì chủ tịch mà bị biến mất. Nhưng không dám hỏi chỉ đành im lặng nhận lệnh và làm ngay vì không dám đắc tội với chủ tịch chỉ sợ mất mạng.

- "Em đang đùa tôi à em gái " vừa nói hần vừa cười lớn rồi bước đến định chạm vào người cô thì cô đã cho hần nằm xuống đất. Mọi người có mặt ở đây không hiểu sao hần lại nằm xuống đất nhưng chỉ duy nhất trong góc tối có một người đàn ông biết cô làm gì thôi. Và người đàn ông đó không ai khác đó chính là Lãnh Thiên Long. Anh nhìn thấy cô thú vị liền nhếch mép cười trong đầu thầm nói "em là của tôi" khiến Trần Gia Uy, Vương Tuấn Khải rùng mình vì từ trước đến nay con người anh chưa bao giờ cười. Vương Tuấn Khải liền nhìn anh nói:

- "Long, cậu cười sao?"

Đại Nam và Đại Kỵ nghe thế liền tò mò không biết ai có thể khiến lão đại từ trước đến nay lãnh khốc cười. Anh thấy Vương Tuấn Khải nói vậy liền trở về mặt lạnh lùng rồi cảm ly rượu lên uống một ngụm xong ai nhìn về phía cô. Cả 4 người kia thấy anh nhìn về hướng cô liền nhìn theo. Cô đang ngồi cảm giác được có ánh mắt vừa ôn nhu vừa yêu chiều nhìn cô khiến cô rùng mình. Thâm Nhược Nam nằm dưới đất đau đớn đang bám vào bàn để đứng dậy. Vừa bám được vào bàn đứng dậy thì điện thoại hần reo lên. Hần đau nhức toàn thân mãi mới rút được điện thoại ra nghe. Không biết đầu dây bên kia nói gì nhưng mặt hần đã tái nhợt khịu xuống. Hần ngược lên nhìn cô rồi hỏi:

- "Là do cô làm "

Mọi người không ai hiểu hần nói gì. Chỉ mình cô và người đang ngồi trong bóng tối kia hiểu.

- "Đừng đến người của Hàn Linh Hương này thì đều phải trả giá." Cô nói rất to và rõ ràng từng chữ một khiến những người có mặt ở đây phải sợ. Cô là ai chứ. Là Hàn Linh Hương chủ tịch tập đoàn Hàn Thị đứng thứ hai sau Lãnh Thị thôi. Ai nghe đến tên cô đều phải sợ và nể phục. Một cô gái 18 tuổi đã gây dựng lên một tập đoàn và đưa nó đứng thứ hai thế giới. Đã thế bố cô Hàn Long Hoàng là Tổng Thống Nước Mỹ đó. Thâm Nhược Nam nghe xong mặt sợ không còn một tia máu. Hần run sợ hỏi

- "Tại... tại sao, tôi... tôi đã đụng vào ai chứ "

Cô nghe hần nói mà cảm thấy hần thật là một tên khốn nạn ngu ngốc. Cô lạnh lùng nói:

- "Mày là thằng khốn, mày yêu bạn tao 5 năm, nhưng trong 5 năm đó mày chỉ lợi dụng vào gia thế của bạn tao. Khi bạn tao gặp khó khăn mày không giúp đỡ mà mày lại lên giường với Lâm Lan Ngọc con riêng của Lâm Chí Tài chủ của Lâm Linh Chi bạn tao, hôm nay mày còn dám si nhục bạn tao. Tao cho Thâm Gia mày còn sống trên cái đất này là may. Còn Lâm Lan Ngọc tao không cho Lâm Thị biến mất vì Lâm Thị sớm muộn gì cũng trở về với chủ nhân của nó. Nhưng Hàn Linh Hương này cũng tuyên bố bắt kẻ tập đoàn nào liên kết làm ăn với Lâm Thị sẽ đối đầu với Hàn Thị."

Lâm Lan Ngọc và Thâm Nhược Nam tái mặt khi nghe cô nói. Nói xong cô kéo Lâm Linh Chi đi trả lại bầu không khí này giờ ai ai cũng phải nín thở vì sợ. Nhưng ai biết được ở trong góc tối, người đàn ông nhìn cô với ánh mắt ôn nhu đến khi cô rời khỏi chứ.

- "Tuyên bố Lãnh Thị làm cho Thâm Gia biến mất khỏi đây. Đối đầu với tập đoàn Lâm Thị." Anh nói xong khiến 4 người kia mặt hiện lên dấu hỏi chấm to đùng. Trần Gia Uy liền hỏi

- "Tại sao? "

Anh đứng lên bước ra đến cửa liền đáp lại câu lạnh đến âm độ mà không ngoài lại

- "Khiến người của Lãnh Thiên Long bực "

Đại Nam và Đại Kỵ nghe xong rùng mình liền gật đầu rồi làm luôn.

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Mỗi câu anh nói chỉ 7 chữ

Sau khi ra khỏi bar, cô đưa Chi đến nhà hàng Long Xuyên vì cả tối nay Chi chỉ có uống rượu chứ chưa ăn gì. Ăn xong cô đưa Chi về nhà. Đến biệt thự Lâm Gia, Chi quay sang ôm cô vừa khóc vừa nói:

- "Cảm ơn vì sau tất cả những chuyện xảy ra cậu vẫn luôn bên mình."

Cô thấy vậy liền cười, dỗ cô bạn thân mít ướt nín rồi chúc ngủ ngon xong phóng xe về.

Biệt thự Hàn Gia

Về đến nhà cô thay một chiếc váy ngủ hai dây lụa mỏng rồi ngồi vào bàn làm việc. Ngày mai có một cuộc họp hội đồng quản trị quan trọng nên cô phải dậy rất sớm. Vì Hạo Nam và Lucy (thư ký của cô) phải chuẩn bị tài liệu để họp nên cô đã báo họ không phải gọi cô. Di Du biết cô chưa ngủ liền mang cốc sữa nóng lên cho cô. Đang xem phê duyệt tài liệu thì có tiếng gõ cửa *Cốc Cốc...*

- "Tiểu thư, cô ngủ chưa?" Biết là Di Du, cô liền nói

- "Di Du vào đi" Di Du vào để lên bàn cốc sữa rồi bảo:

- "tiểu thư uống đi cho ấm bụng."

Cô cười tươi liền cầm cốc sữa lên uống hết rồi đưa cho Di Du. Di Du nhìn cô triu mến rồi nói

- "Tập đoàn nhiều việc lắm sao, sao tiểu thư thức muộn vậy?"

Thật ra cô cũng có muộn thức muộn đâu, tại nhiệm vụ bên tổ chức nhiều quá nên cô không đến tập đoàn 4 hôm rồi. Các tài liệu, họp đồng cần phê duyệt bị dồn lại nên cô phải hoàn thành, mai còn cuộc họp quan trọng nữa.

- "Không ạ. Có tài liệu cần phê duyệt nên con xem qua ý mã." Cô không muốn Di Du lo cho cô nên nói dối nhưng chợt cô nhớ ra.

- "À Di Du, mai con có cuộc họp quan trọng 6h30 Di Du gọi con dậy nha."

Di Du gật đầu nói - " Vâng, tiểu thư ngủ sớm đi. Đi về phòng đây." Cô ôm Di Du rồi chúc Di Du ngủ ngon

Sáng hôm sau

Cô đang ngủ thì ngửi thấy mùi nước hoa đàn ông. Nhưng vì con buồn ngủ nín giữ cô, cô liền trùm chăn kín đầu ngủ tiếp. Trong giấc ngủ cô nghe thấy tiếng đàn ông liên tục gọi cô dậy. Cô bực mình chu miệng nói nhưng mắt vẫn nhắm

- "Hạo Nam, cho tôi ngủ 5p nữa."

Anh khi nghe thấy cô nhắc đến tên người đàn ông khác liền tức giận. Cô đang ngủ liền cảm nhận được ánh mắt hình viên đạn như đang muốn xuyên thủng người cô. Cô rùng mình mở mắt ra nhìn. Thấy không phải là trợ lý của mình cô liền hét lên. Anh thấy vậy liền gặng rọng nói to từng chữ:

- "EM CÒN HẾT NỮA TÔI HÔN EM."

Từng chữ một vang rõ trong đầu cô khiến cô ngậm miệng lại. Định hình lại một lúc cô ngược lên nhìn xung quanh thấy đây là phòng mình cô quay sang anh và hỏi:

- "Anh là ai? Sao lại ở trong phòng tôi?"

Anh thấy cô hỏi liền ghé sát tai cô trả lời:

- "TÔI LÀ CHỒNG TƯƠNG LAI CỦA EM "

Cô nghe xong liền tức giận, khuôn mặt thay đổi, tỏa ra khí lạnh đến âm độ. Anh thấy cô như vậy liền cười rồi đi ra ghế ngồi đợi cô. Cô tức giận nhưng cô chợt nhớ ra hôm nay có cuộc họp nên không thêm quan tâm đến anh, xem đồng hồ thì là gần 7 giờ rồi sao Di Du không gọi cô dậy. Cô vội vã chạy vào vsen, 30p sau cô bước ra khiến cho ai kia nhìn không chớp mắt. Cô mặc chiếc quần jean xanh cạp cao, áo sơ mi trắng và áo bò tôn dáng cô lên. Cô đi đôi boots đen cao đến đầu gối. Đeo kính chiếc kính râm mới được thiết kế của DIOR chưa được tung ra thị trường. Tóc búi cao. Cô vội vã cầm túi Hermes và xuống nhà. Thấy Di Du cô liền nói:

- "Di Du không gọi con làm con sắp muộn giờ rồi này. Con không ăn sáng đâu." Cô trung bộ mặt giận dữ ra. Di Du cũng muốn gọi cô chủ dậy nhưng ông bà chủ bảo để cậu Lãnh gọi nên Di mới không dám lên gọi cô chủ. Từ lúc thay đồ đi xuống nhà cô coi anh là không khí không nhìn lấy một lần. Anh âm ức nghĩa trong đầu "sói con, sau này anh đưa em về nhà rồi trị tội em dần vậy". Thấy cô không ăn sáng anh liền lên tiếng:

- "EM KHÔNG ĂN SÁNG TÔI HÔN EM."

Cô nghe xong tức muốn phụt máu mồm ra. Nhưng muộn rồi cô không muốn chấp. Không thì hôm nay cô sẽ cho anh biết thế nào là ngày tận của anh. Với cả cô không muốn mất nộ hôn đầu. Cô phải để nộ hôn đầu cho người đã cứu cô 15 năm trước. Cô hậm hực vào ăn. 15p sau cô ra gara định lấy chiếc BMW 8-Series đi thì bị anh bế bổng lên đi ra chiếc xe Acura NSX của anh. Cô vùng vẫy la lên, anh liền nói:

- "EM NGỒI YÊN KHÔNG TÔI HÔN EM "

Cô ngồi yên đến khi xe nổ máy thì định hình lại. Tại sao cô lại nghe lời người đàn ông kia. Cô liền tức quay sang chửi anh một tràng. Anh vẫn không nói gì. Cô tức giận với sự im lặng của anh.

- "Anh là ai? Ai bảo anh đến nhà tôi?"

Anh thấy sỏi con tức giận không chịu được rồi liền nở nụ cười trả lời

- "LÃNH THIÊN LONG, LÀ CHỒNG CỦA EM" thấy cô đang tức giận chờ câu trả lời còn lại của anh

- "BA MẸ VỢ GỌI ANH ĐẾN NHÀ"

ba mẹ vợ? Là ai? Hần đang nói đến ba mẹ cô sao? Tại sao ba mẹ cô lại gọi hần đến?

- "Ý anh nói ba mẹ tôi gọi anh đến sao?"

Anh không trả lời, cô lại hỏi

- "Tại sao ba mẹ tôi lại gọi anh đến?"

Anh dừng xe trước tập đoàn Hàn Thị. Cô mãi hỏi nên không để ý mình đã đến nơi. Anh quay người áp sát vào cô để tháo đai an toàn ra cho cô rồi nói:

- "ĐẾN LÀM NHIỆM VỤ CỦA NGƯỜI CHỒNG."

cô vừa đỏ mặt vì hành động và lời nói của anh. Anh thấy cô thất thần liền nói:

- "ĐI LÀM HAY ĐỂ TÔI HỖN EM."

Nghe anh nói cô định hình lại mở cửa xe đi thẳng một mạch vào. Thấy cô đến Hạo Nam và Lucy ra đón rồi cùng cô lên phòng họp.

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Cứu Lãnh Thiên Long

Sau 3 tiếng, cuộc họp kết thúc. Các cổ đông đi ra với khuôn mặt nhợt nhạt ướt đẫm mồ hôi. Ai mà chả biết trên thương trường Hàn Linh Hương cô lãnh khốc tuyệt tình đến mức đáng sợ. Cô quay trở về phòng, Hạo Nam đang báo cáo về tình hình mở rộng thêm các công ty con ở các nước khác thì Lucy gõ cửa vào báo:

- "Thưa chủ tịch, cậu Alex cần gặp."

Cô không nhìn cũng không nói chỉ vẫy tay cho Hạo Nam ra ngoài cũng như cho gọi Alex vào. Alex (được cô cứu mạng lúc 10 tuổi và cô đã huấn luyện thành cánh tay phải đắc lực của cô) đi vào đóng cửa rồi vào cúi người chào cô:

- "Lão Đại"

Cô biết là có chuyện gấp nên Alex mới đến tận tập đoàn tìm cô. Cô gật đầu rồi ký tài liệu tiếp. Alex bắt đầu báo cáo. Nghe Alex báo cáo xong cô liền tỏ ra tức giận khiến Alex im lặng đợi cô ra lệnh. Cô nhắc máy kết nối đến phòng thư ký. Cô lạnh giọng gọi Hạo Nam và Lucy vào. Cả hai nghe thấy giọng chủ tịch có vẻ tức giận vội vã chạy vào. Lucy và Hạo Nam đồng thanh hỏi:

- "Chủ tịch cho gọi ạ"

Cô hỏi Lucy về lịch trình rồi quay sang nhìn Hạo Nam

- "Lucy hủy hết lịch trình hôm nay, Hạo Nam gọi cho Tần Lã Minh báo anh ta thu mua toàn bộ tập đoàn Hoàng Thị."

Nói xong cô đứng dậy cùng Alex đi. Trước khi cô ra khỏi còn không quên hạ lệnh 3 ngày cả tập đoàn tăng ca. Xuống dưới cô không thấy xe đâu thì chợt nhớ ra hôm nay tên thần kinh kia đưa mình đi. Cô tức giận liền quay sang nhìn Alex rồi nói:

- "Hôm nay tôi đi với cậu."

Alex nghe xong thì bắt đầu sợ. Anh nhớ lần trước anh đi xe cùng cô anh cảm giác như hôm đấy là ngày tận thế của anh. Nhưng anh không dám trái lệnh đành chờ đợi. Tại tầng cao nhất của tập đoàn Lãnh Thị, căn phòng mang 2 màu chủ đạo xám và đen. Có một người đàn ông đang ngồi ngắm hình cô. Không biết ai nhắc anh mà khiến anh hất xi hai ba lần. Ngoài đường có một chiếc Jaguar XJ phóng như con báo đen lao đến miếng mồi vậy. Trong xe, khí lạnh của cô tỏa ra khiến Alex sợ đến không dám mở mắt ra nhìn. Cô đến khách sạn Nam Kỳ rồi ấn nút lên thẳng tầng 59. Sau khi dịch dung và thay quần áo xong cô tiếp tục đi. Xe dừng trước địa bàn chính của bang Wolf, hai bên hơn trăm vệ sĩ đứng nghiêm. Thấy cô bước xuống liền cúi đầu đồng thanh chào:

- "Lão Đại"

Trên chiếc bàn dài, 2 bên đều là dãy khoảng 30 người với tâm trạng sợ hãi. Ánh mắt đều dẫn đến một cô gái tóc nâu óng mượt buộc cao, làn da trắng nõn, môi trái tim đỏ như máu, mặc chiếc quần jean đen bó sát, áo phông trắng bên ngoài khoác áo da, đi boots cao đến đầu gối ngồi trên chiếc ghế khắc hình con sói. 1 tiếng trời qua trong không gian yên lặng đến tiếng thở nghe còn không rõ thì có một người đàn ông lên tiếng.

- "Lão Đại, hôm nay cô triệu tập chúng tôi là có chuyện gì?"

- "Hoàng Chủ, nhất thiết phải có chuyện gì thì tôi mới được triệu tập mọi người sao?" Cô chuyển ánh mắt đến người đàn ông đó, tuy giọng nói dịu dàng của nó phát ra nhưng lại khiến người ta sợ đến tái mặt. Hoàng Chủ nghe vậy ông liền khựng lại, toàn thân run rẩy. Cô thừa biết những việc sai trái trong hắc đạo lẫn bạch đạo của ông, nhưng vì ông là em họ đăng nhà ngoại của mẹ nuôi cô nên cô nhắm mắt cho qua. Nhưng ông già này nghĩ cô là con nuôi của của Trịnh Mỹ Huyền (vì một lần làm nhiệm vụ không may bị thương bà đã cứu cô nên cô nhận bà làm mẹ nuôi) càng ngày càng được đà lấn tới chả coi ai ra gì. Cô nói:

- "Tôi triệu tập mọi người về vụ vận chuyển hàng cấm trong địa bàn, tham ô tiền của bang, lấy vũ khí của bang đem bán, thu tiền bảo kê trái phép các quán bar, phản bội bang."

Tất cả sau khi nghe cô nói xong liền xì xào to nhỏ. Cô uống một ngụm rượu rồi phi con dao cắm xuống bàn kêu *phụt* một cái khiến cho những tiếng xì xào kia biết mất. 30 người ngồi trong căn phòng này, ai ai cũng cố gắng nuốt ngụm nước bọt cho tỉnh táo.

- "Mỗi người trong đây sẽ có người phải chết." Giọng nói không to nhưng khiến ai đang ngồi trong căn phòng cũng phải run sợ. Chưa đầy 5s Hoàng Chủ trợn mắt máu chảy từ miệng ra rồi chết cơ thể ông chưa đầy 1p đã không còn tí thịt nào, xương thì đang chảy thành chất lỏng. Không một ai ngồi ở đây biết được Hoàng Chủ chết thế nào. Chỉ biết đang yên lành ông ta tự nhiên trợn mắt chết. Mùi máu tanh tràn khắp căn phòng, ai nấy cũng sợ hãi khi chứng kiến cảnh Hoàng Chủ chết, họ thậm chí trong đầu là tuyệt đối không bao giờ làm gì sai với lão đại của họ.

Cô đứng dậy, thán nhiên đi ra ngoài. Tất cả những con người ở đây thấy cô đi liền đứng lên đồng loạt cúi người chào. Cô đi thẳng đến cuối dãy thì có một căn phòng, đó là thư phòng dành cho cô. Cô ngã người vào chiếc ghế dài nghe Alex nói về vụ mất lô hàng vũ khí giao dịch:

- "Lão đại, lô hàng giao cho bang Thần Long đã bị bang Tam Hồ cướp. Tiếp theo mình làm gì ạ?"

- "Nói với bang Thần Long là bang Wolf sẽ bồi thường thêm nửa lô hàng nữa. Và cho 20 người quây tanh bành các địa bàn của bang Tam Hồ cho ta." Cô nhắm mắt và nói

Alex nhận lệnh liền đi làm luôn không dám chậm trễ.

8h30

Tối nay cô đang thấy trong lòng trống rỗng huu quanh liền muốn đi tản bộ quanh Hồ X. Đang đi thì cô thấy một đám người áo đen khoảng hơn hai chục người đang xông đến bao vây một tên cao to. Người đó không ai khác là Lãnh Thiên Long. Hôm nay anh ngẫu hứng muốn tản bộ quanh Hồ X thì không may bị phục kích. Anh lại không mang theo vũ khí bên người nên trong lúc đầu không may bị bắn vào cánh tay và chân trái. Cô định quay đi thì thấy đám người đấy là người của bang Tam Hồ. Lúc chiều cô đã tức vì vụ lộ hàng, bây giờ gặp coi như cô gãi ngứa tạm vậy. Chưa đầy 5p hơn hai chục tên kia chết một cách không hiểu vì sao lại chết. Ngẩng ngửa xong cô quay đi thì thấy bóng dáng tên cao to kia sao quen thế. Nhưng cô vốn không quan tâm mấy chuyện không liên quan đến cô nên quay đi. Vừa quay đi thì tìm cô nhồi lên. Không biết vì sao cô lại quay lại giúp tên đó. Đến gần thì cô nhận ra là tên thân kính sáng nay phá giấc ngủ của mình. Cô liền đi anh đưa anh về biệt thự Hàn Gia.

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4

Trong một căn phòng đầy mùi thuốc khử trùng, cô mới gấp đạn ra và đang băng bó lại vết thương cho anh. Xong xuôi cô đắp chăn cho anh rồi đi về phòng mình. Cô thấy mệt mỏi, liền bước vào phòng tắm ngâm mình cho thoải mái. Khoảng 30p sau cô bước ra với bộ ngủ khủng long trông cực kì dễ thương. Cô bước tới bàn làm việc định phê duyệt nốt vài hợp đồng nhưng không hiểu sao lại thấy lo cho anh liền đi sang phòng anh xem anh thế nào. Cô lấy chậu nước và khăn lau qua mặt cho anh rồi tựa vào giường thiếp đi từ lúc nào không hay. Gần sáng, anh tỉnh thấy mình đang nằm trong căn phòng màu trắng và xanh. Ngộ ngầy cơ thể thấy đau rồi quay sang thấy một con khủng long đang ngồi ngủ bên cạnh mình. Anh mỉm cười ôn nhu nói:

- "Em chăm sóc tôi cả đêm sao sói con." Nói xong anh liền nhẹ nhàng bế cô lên giường ngủ cùng mặc kệ vết thương kia có rách. Ánh sáng chiếu vào khiến cô nhủ mảy mà tỉnh. Mở mắt ra cô thấy anh cô nghĩ chắc đang mơ nên lại nhắm mắt vào. Anh thấy sói con tỉnh rồi liền cười nói:

- "Dậy thôi bảo bối của anh"

Nghe thấy giọng nói ấm áp, cưng chiều. Cô mở mắt ra ngồi dậy. Cô nhìn anh rồi hỏi:

- "Tại sao đám người đó lại ám sát anh?"

- "Trong giới Hắc Đạo bang Tam Hồ cướp lộ hàng quan trọng của bang anh. Và muốn ám sát anh để cướp địa bàn." Anh không hiểu sao mình lại nói thân phận cho cô nghe. Cô thấy anh nói cướp lộ hàng thì giật mình nhìn anh nói

- "Anh là người bang Thần Long?"

Anh thấy cô hỏi vậy thì không trả lời mà chỉ gật đầu. Cô không ngờ anh lại tiết lộ thông tin bản thân cho cô nghe.

Một tuần trôi qua

Tại khách sạn New Land, sau khi Alex gửi cho cô thông tin rõ ràng về nhiệm vụ lần này. Cô thay một chiếc váy đỏ bó sát khoét giữa ngực. Theo những gì cô nắm được là ông họ Triệu kia ở tầng 4 phòng 402. Cô bấm thang máy lên tầng 4 *Ting* thang máy mở ra cô liền đi thẳng đến cửa phòng 402 thì thấy bốn tên vệ sĩ. Bốn tên vệ sĩ thấy cô liền đứng chắn ở cửa. Cô thấy vậy liền tung chiêu diễn xuất của mình ra. Cô trung bộ mặt yếu đuối với thân hình nóng bỏng ra và nói:

- "Triệu tổng gọi tôi tới, cho tôi vào"

Bốn tên vệ sĩ thấy cô gái trước mặt có vẻ mỏng manh yếu đuối, nhìn qua cũng chỉ là mấy con ả lăng lợ ham tiền của Triệu tổng. Một tên vệ sĩ đi vào phòng nói với Triệu Cao Vi:

- "Bên ngoài có một cô gái nói là được ngài gọi đến."

Nghe tên vệ sĩ báo cáo, ông vừa đưa điều sỉ gà lên miệng vừa nói:

- "Trông cô ta thế nào?"

- "Xinh đẹp, 3 vòng chuẩn ạ." Nghe tên vệ sĩ kia nói vậy, ông liền bật dậy nói:

- "Tốt, tốt. Cho vào đi."

- "Vâng." Tên vệ sĩ đó ra ngoài, ra lệnh cho những tên kia cho cô vào. Cô bước vào phòng, lặng lẽ quan sát. Triệu Cao Vi đang ngồi trên ghế hút điều sỉ gà, đoán chừng đng chờ người đẹp. Cô nhẹ nhàng bước tới sau lưng ông ta, xoay chiếc nhẫn trong tay phóng ra một sợi tơ cứng có độc. Chưa đầy 3s ông ta chết, mắt trợn ngược. Cô để lại một lá bài hình con sói, đó là biểu tượng của sát thủ số 1 được mệnh danh là Sói Đêm. Xong việc cô nhảy từ cửa sổ xuống tiếp đất nhẹ nhàng. Cô rời khỏi New Land mà không gây tổn hại bất cứ thứ gì.

Tại tập đoàn Lãnh Thị

Lãnh Thiên Long đang xem tài liệu thì thư kí vào báo có kẻ giết người trong khách sạn New Land của anh ở New York và người bị giết là Triệu Cao Vi. Cũng tốt, anh cũng đang định cho người trừ khử ông ta. Xem xong tài liệu, anh nói với Đại Nam và Đại kỹ chuẩn bị máy bay tư nhân bay sang New York xem ông ta chết có thảm không.

Tại New York

Sau khi xuống máy bay, anh đi thẳng đến phòng 402 của Triệu Cao Vĩ. Anh bước vào ngoài ngoài cái xác của ông ta ra thì mọi nơi đều y như cũ không có bất cứ dấu hiệu xô xát nào xảy ra. Đang suy nghĩ thì thuộc hạ báo cáo:

- "Lão Đại, trên người Triệu Cao Vĩ không thấy xuất hiện dấu vết nào. Và thuộc hạ tìm được là bài mang hình con sói này, trong Hắc Đạo ai cũng biết đó là dấu hiệu của sát thủ No.1 thế giới mệnh danh Sói Đêm và là thủ lĩnh tổ chức PYS."

Là bài hình con sói, thủ thuật giết người trong chớp mắt không một ai biết được mình sao lại chết, suy nghĩ xong anh liền đề lại 3 từ:

- "Đang sau gáy."

Tên thuộc hạ nghe xong liền lật ngược xác ông ta lại. Những người có mặt trong phòng đều khiếp sợ nhưng cũng khâm phục. Anh nhìn thấy kim nọc độc liền thấy thú vị. Nhếch môi cười cái rồi đi. Thuộc hạ thấy anh đi khỏi thì cũng dọn dẹp sạch sẽ cái xác đó.

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Trên sân thượng tòa nhà Empire State cao 102 tầng tại Midtown Manhattan, New York. Bốn chiếc trực thăng hùng hồn đáp xuống sân thượng, một tốp người tinh anh nhảy xuống, nhìn vào hành động điều luyện có kỷ luật của bọn họ cũng đủ biết họ được huấn luyện đặc biệt theo lối quân sự. Trong tích tắc, hai mươi tên mặc âu phục màu đen, trên tay mỗi người cầm một khẩu súng FN FNC do Lãnh Gia sản xuất đứng thành hai đường thẳng cúi đầu chào. Đại Nam và Đại Kỳ bước xuống quan sát cẩn thận xem có tên nào mai phục không. Sau khi nhận được âm hiệu ok của Đại Nam thì Lãnh Thiên Long với Lãnh Thiên Ngôn oai nghiêm bước xuống.

(Lãnh Thiên Ngôn em trai của Lãnh Thiên Long, ham chơi, đào hoa nhưng trong công việc luôn hoàn thành nhiệm vụ)

Lãnh Thiên Long mặc bộ âu phục màu đen, chân mang giày da bóng loáng, tay đeo găng tay bằng da đen. Anh oai phong đứng chính giữa tốp người xuất sắc này ngông cuồng đi vào. Dáng vẻ đầy khí chất của kẻ cầm quyền. Hôm nay là buổi hội nghị gấp mặt mỗi năm một lần của các Gia tộc lớn trong Hắc Đạo và các Bang lớn đều được tham gia.

Sau khi được đám thuộc hạ hộ tống đến phòng nghỉ một cách an toàn thì Lãnh Thiên Ngôn mở miệng ra nói:

- "Anh hai, hôm nay cả Cổ Gia và Chung Gia có mặt. Hai tên đó cứ đưa bộ mặt ta đây hánh hốc, khẩu xà tâm phật khiến em chán ghét."

Lãnh Thiên Long không nói gì, mặt vẫn lạnh tanh. Trong phòng giám sát là một đám người được Trần Gia cử đến để giữ an ninh trật tự của buổi hội nghị và đảm bảo sự an toàn cho tất cả khách mời. Trần Gia Uy đang quan sát kỹ màn hình thì phát hiện ra hệ thống an ninh bị xâm nhập, tức giận quát:

- "Trần Gia nuôi mấy người ăn để mấy người làm việc như thế này. Hệ thống an ninh bị xâm nhập mà cũng không hay."

Hệ thống an ninh bị xâm nhập rất quan trọng, chỉ cần điều khiển chương trình phần mềm là có thể nắm toàn bộ tòa nhà Empire State này. Trần Gia Uy tức giận ra lệnh:

- "Mau chóng xâm nhập ngay."

Trần Gia Uy đứng sang một bên chờ xem họ giải quyết nhưng đã 30s trôi qua vẫn chưa loại bỏ được. Tên thuộc hạ kia nói:

- "Là do CIH còn được gọi là virus Chernobyl."

Anh quan sát động tác của bọn thuộc hạ đã không còn kiên nhẫn với sự bất lực của họ liền lạnh giọng nói:

- "Sử dụng phần mềm Norton AntiVirus để loại bỏ. Ngăn chặn toàn bộ các tín hiệu phát ra ngoài."

Bọn thuộc hạ nghe anh nói lập tức làm theo chỉ thị. Phần mềm Norton AntiVirus là do Trần Gia Uy thiết lập. Chưa đầy 5s họ đã thành công loại bỏ được CIH. Hai chữ SUCCESS màu xanh hiện lên màn hình đánh dấu sự thành công của họ. Tất cả đều dùng ánh mắt khâm phục vào Trần Gia Uy.

8h29 tối

Căn phòng hội nghị trở nên yên tĩnh chỉ nghe thấy tiếng thở và đầy sát khí, mùi súng đạn. Ngồi đầu bàn là của Lãnh Gia tiếp theo là Cổ Gia, Đoàn Gia, Trần Gia, Vương Gia, Tàn Gia và các gia tộc khác, các bang lớn ngồi nối tiếp nhau theo thứ tự. Cổ Gia nhìn một vòng thấy Lãnh Gia và bang Wolf chưa đến liền mở miệng ra nói:

- "Đến giờ rồi mà vẫn chưa thấy Lãnh Gia và bang Wolf đến. Thật là không biết phép tắc." Lão già Cổ Gia nói xong liền nhếch mép hừ một cái. 1p sau cánh cửa được mở ra. Dẫn đầu là Lãnh Gia cũng là bang Thần Long. Tiếp theo sau là bang Wolf. Cả hai cùng tình cờ bước vào. Đại Nam đi sau thấy con cáo già Cổ Gia nói Lão Đại mình như vậy liền đáp lại với giọng khinh thường:

- "Không phải do Lãnh Gia đến muộn mà do một số con người ở đây đến sớm quá."

Lão già Cổ Gia nghe thấy không phải Lãnh Thiên Long nói mà lại để cho một thằng thuộc hạ nói chả khác không coi Cổ Gia ra gì. Lão tức giận đập bàn đứng dậy nhưng rồi lại ngồi xuống. Khi cả Lãnh Gia và bang Wolf ngồi vào vị trí mọi người bắt đầu thắc mắc sao bang Wolf lão đại là nữ nhưng hôm nay kẻ ngồi đây lại là nam. Đoàn Gia nhìn về vị trí chỗ ngồi của bang Wolf rồi lên tiếng:

- "Xin hỏi, nghe thiên hạ trong giới nói lão đại của bang Wolf là một cô gái xinh đẹp sao hôm nay lại là đàn ông."

Vì cô chán ghét mấy cái hội nghị của những con người già tạo nên không đi. Hạ lệnh cho Alex dẫn người đi. Alex nghe lão già Đoàn Gia nhắc đến bang mình liền đáp:

- "Lão Đại của tôi hôm nay không được khỏe nên ra lệnh cho tôi đi thay." Alex cố tình nhìn thẳng vào lão nói rồi nhếch môi cười. Lão ta nhận được câu trả lời giống suy nghĩ liền cố tình nói to:

- "Để một tên thuộc hạ đi thay, lẽ nào chủ nhân của bang Wolf không coi chúng tôi ra gì."

Alex biết lão kiểu gì cũng nói vậy liền đáp lại thật bình tĩnh và rõ ràng rồi đứng lên cùng thuộc hạ ra về:

- "NẾU ĐOÀN GIA ĐÃ NÓI VẬY THÌ CHO LÀ VẬY ĐI. CÁO TỪ."

Tất cả mọi người trong căn phòng nghe xong bắt đầu bàn bản lời ra lời vào. Lão già Đoàn Gia sau khi nghe nói vậy liền tức muốn ói máu. Lão nghĩ cục tức hôm nay lão sẽ trả lại gấp đôi. Lúc này, Lãnh Thiên Phong liền nhếch môi cười rồi nói không to cũng không nhỏ nhưng khiến cho mọi người đều sồn gai ốc

- "Thú vị"

Hội nghị bắt đầu thì Đinh Sâm (trợ thủ đắc lực của Trần Gia Uy) vào cung kính chào rồi nhìn sang chỗ ngồi của Trần Gia Uy. Nhận được cái gật đầu cho phép của Trần Gia Uy, Đinh Sâm lo lắng bắt đầu nói:

- "Thuộc hạ mới phát hiện ra, có người đã âm thầm cài đặt một loại virus có tên virus xento vào trong máy vi tính, một khi được kích hoạt thì mọi cửa ra vào trong tòa nhà Empire State sẽ bị đóng thì sẽ có một khí độc được thải ra, tất cả những người trong đây sẽ chết."

- "Là do PYS. Không ai biết kẻ cài đặt là ai, chỉ biết kẻ đó được mệnh danh là PYS, có năng lực phi thường, hacker đỉnh, chế tạo vũ khí giòi và võ thuật khó có người sánh bằng."

- "Vương Gia, anh đang nói đến PYS của tổ chức PYS sao?" Trần Gia sợ hãi hỏi.

Nếu là thật thì họ tiêu đời. Vì là tổ chức bí ẩn nên không ai biết lý do tồn tại của tổ chức đó là gì, chỉ biết nó là một tổ chức mạnh trong bóng tối.

- "Đúng." Vương Tuấn Khải đáp. Trần Gia Uy nghe vậy liền tức giận nhìn Đinh Sâm nói

- "Tôi đã bảo mấy người đóng tất cả tín hiệu liên lạc ra bên ngoài rồi sao bây giờ lại để xảy ra chuyện này?"

Mọi người đang lo sợ, hoang mang trước những lời vừa được nghe thì Lãnh Thiên Phong bắt đầu lên tiếng:

- "Một khi PYS ra tay thì không ai phát hiện được đâu Uy" Anh vừa nói vừa vuốt ve chiếc nhẫn khắc hình con rồng. Đột nhiên tiếng *beep* vang lên, thông báo PYS xâm nhập hệ thống thành công. Mọi người thấy anh vẫn thản nhiên như không có chuyện gì xảy ra thì càng hoang mang lo sợ. Lãnh Thiên Ngôn chợt lên tiếng:

- "Tôi có cách ra khỏi đây không cần đến cửa chính."

Nghe thấy có cách ra khỏi, trong lòng ai cũng cảm thấy như tìm được con đường sống từ cõi chết vậy. Vương Tuấn Khải thấy Lãnh Thiên Ngôn nói vậy liền hỏi:

- "Cách gì?"

Ánh mắt mọi người đều dồn lên Lãnh Thiên Ngôn

- "Đập vỡ cửa sổ rồi trèo ra." Lãnh Thiên Ngôn nói khiến cho tất cả mọi người mắt tối sầm lại. Vũ Thiên (trợ thủ của Vương Tuấn Khải) lúc này nhìn Lãnh Thiên Ngôn thất vọng nói:

- "Tất cả cửa kính tòa nhà Empire State đều được lắp bằng kính chống đạn, không có cách làm vỡ."

Cả căn phòng tràn ngập không khí trầm trọng, người thì sợ mặt tái xanh, người thì toát mồ hôi đầm đìa vì sợ hãi. Họ chưa bao giờ đối mặt với tình thế nguy hiểm như vậy. Lãnh Thiên Phong thấy vậy, nhếch mép cười kinh nói:

- "Tôi có cách."

Giọng nói lạnh vang lên làm mọi người đều im lặng chờ anh nói ra cách. Anh cho tay ra sau rồi chiếc dây chuyền hình con rồng đỏ được đeo trên cổ anh ra. Mọi người đều trầm trồ kinh ngạc, đó không phải một nửa Huyết Long trong truyền thuyết sao. Lão già Cố Gia nhủu mày nhìn chăm chăm Huyết Long nói

- "Cách cậu nói liên quan đến Huyết Long?"

Lãnh Thiên Long không trả lời đi thẳng đến cửa sổ tầng 2. Tất cả mọi người chỉ biết chạy theo xem anh định làm gì. Anh ra lệnh cho thuộc hạ họ qua mặt kính.

- "Lùi xuống."

Anh lên tiếng, mọi người đều lùi xuống. Anh đưa mặt Huyết Long gần đến mặt cửa kính. Độ nóng của mặt kính và ma sát của Huyết Long khiến mặt kính vỡ toang.

- "Cho thuộc hạ rút lui."

Anh uy nghiêm ra lệnh cho Đại Nam và Đại Kỳ liên lạc với thuộc hạ của mình đang trên sân thượng. Nhận được mệnh lệnh bốn chiếc trực thăng cất cánh khỏi sân thượng. Sau 20p, toàn bộ người trong tòa nhà Empire State đã thoát ra an toàn thì khói xám bắt đầu được truyền ra từ các ống thông hơi. Họ thầm nghĩ may họ thoát ra an toàn không thì họ sẽ chết rất thảm

- -----

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6

Một tháng trôi qua, cũng đến ngày Hàn Long Hoàng ba cô lên nhậm chức Tổng thống nước Mỹ. Hôm nay Hàn Gia tổ chức một bữa tiệc mời tất cả các gia tộc lớn, các nhân vật lớn trong giới bạch đạo. Ba cô tổ chức bữa tiệc nhậm chức tổng thống này mục đích là muốn công bố tin Hàn Gia và Lãnh Gia có hôn ước.

Hàn Linh Hương hôm nay mặc một chiếc đầm công chúa trẻ vai màu trắng hồng lấp la lấp lánh, tóc màu nâu uốn xoắn nhẹ nhàng, đi đôi giày cao gót màu trắng đính ngọc ở gót. Cô

bước vào cửa nỏ một nụ cười ngọt ngào khiến tất cả nam nhân ở đây điên đảo nhưng có ai đó đang rất muốn móc từng con mắt của những người đag nhìn cô. Cô không quan tâm đến, nhìn lướt qua thấy ba mẹ mình đang nói chuyện với Lãnh Gia, cô liền bước đến chào họ:

- "Ba mẹ con đến rồi."

Nói xong cô quay sang nhìn vợ chồng ông bà Lãnh Gia gật đầu chào:

- "Con chào hai bác Lãnh."

Đúng lúc này đằng sau vang lên một tiếng đàn ông nghe rất êm tai:

- "Ba mẹ, Hai bác Hân con mới tới." Anh nói xong thì cô quay lại nhìn, nhận ra anh cô cũng không nói gì chỉ mỉm cười. Vợ chồng Hân Gia và Lãnh Gia nhìn Lãnh Thiên Long gật đầu

"Hai đứa sao trẻ vậy mới đến, bữa tiệc sắp bắt đầu rồi, vào chỗ ngồi thôi." Mai Liên Nhi (vợ Hân Long Hoàng - mẹ Hân Linh Hương) nhìn cô và anh nói.

Trong căn phòng, không khí xung quanh thật náo 2nhiệt, tiếng nói cười trò chuyện của những vị khách mời. Cô ngồi cạnh mẹ, cô cảm thấy khó chịu khi có mặt chung với những con người giả tạo, vì cô biết bọn họ đến đây cũng chỉ dựa hơi ba cô mà thôi. 30p sau vợ chồng ông bà dắt tay Hân Linh Hương lên trên khán đài. Ánh đèn sáng rực chiếu thẳng vào giữa trung tâm gia đình cô. Cô đứng trên khán đài đầy vẻ kiêu hãnh, tỏa sáng với nét đẹp kiêu sa và phong thái quý tộc. Lúc này, Hân Long Hoàng bắt đầu nói:

- "Hôm nay, thành thật cảm ơn quý vị đã dành thời gian đến dự buổi tiệc nhậm chức của Hân Long hoàng tôi."

Mọi người nghe Hân Long Hoàng nói xong liền vỗ tay *bóp bóp bóp*. Ông giờ tay ra hiệu cho mọi người tạm dừng, ông nói tiếp:

- "Tôi còn có chuyện muốn tuyên bố, cuối tháng này, con gái Hân Linh Hương của tôi sẽ cùng Lãnh Thiên Long của Lãnh Gia sẽ cử hành hôn lễ."

Lời tuyên bố vừa dứt, tất cả khách mời trong căn phòng, có người thì ngạc nhiên với những gì vừa nghe thấy, có người thì hâm mộ vì cặp đôi trai tài gái sắc này. Nhưng đáng khác, đa số nam nhân thất vọng tiếc nuối một đóa hoa xinh đẹp như Hân Linh Hương lại có chủ, lại có các nữ nhân còn lại thì ghen tị với cô.

Hân Linh Hương nghe xong liền chết lặng tại chỗ

"KẾT HÔN? Kết hôn với tên thần kinh kia sao?"

Mai Liên Nhi biết cô đang bất ngờ liền vỗ nhẹ nhàng lên tay cô và nói nhỏ vào tai cô:

- "Con yêu, về nhà ba mẹ sẽ giải thích cho con nghe."

Bữa tiệc kết thúc, gia đình cô trở về biệt thự Hân Gia.

Tại phòng khách, vợ chồng Hân Long Hoàng và Hân Linh Hương ngồi trên ghế sofa thương hiệu Chateau d’Ax.

- "Ba mẹ, chuyện kết hôn là sao? Sao con chưa từng nghe hai người nhắc đến?" Cô nhìn hai người hỏi một cách nghiêm túc. Hân Long Hoàng bắt đầu chậm rãi nói cho cô nghe.

- "Ba mẹ và ba mẹ của Thiên Long là bạn thân. Lúc mẹ con và mẹ Thiên Long mang thai, chúng ta có nói nếu mẹ con đẻ con gái thì kết thông gia, còn đẻ con trai thì làm anh em. Thế là mẹ con đẻ con gái từ đó hôn ước được thực hiện."

Cô nghe ba nói vậy liền nói:

- "Nhưng con không có tình cảm với anh ta."

Ba mẹ cô nghe vậy liền cười nói:

- "Lãnh Thiên Long cũng có tình cảm với con, thẳng thắn cũng nói với ta và mẹ con là con chưa có tình cảm với nó, nhưng không sao, kết hôn sau một năm nếu con không có chút tình cảm nào thì có thể ly hôn."

Nghe ba mình nói vậy cô liền suy nghĩ rồi đưa ra quyết định:

- "Được, con đồng ý với hôn ước này nhưng trong vòng một năm con vẫn không có tình cảm, con sẽ ly hôn."

Ông bà Hân nghe con gái mình đồng ý liền vui mừng hôn hờ nhưng ông Hân lại lo nơ như sau một năm con gái mình không có tình cảm thì sao, ngược lại bà Hân lại tin con gái mình sẽ sớm rung động.

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7

Tại tập đoàn Lãnh Thị, không khí ngột ngạt trong phòng họp trở nên trầm trọng, ai cũng toát mồ hôi lạnh, thờ cũng không dám thở lớn

- "Giải thích." Lãnh Thiên Long lạnh giọng nói

- "Thưa chủ tịch, từ đầu hãng Must đã gọi điện sẽ kí hợp đồng với tập đoàn chúng ta. Nhưng sau đó lại gọi nói là xin lỗi không thể kí hợp đồng với chúng ta nữa. Theo như những gì tôi thu thập được, bên Must sẽ kí hợp đồng với Tập đoàn Thừa Thị." Giám đốc kinh doanh trình bày. Anh nghe xong đập bàn hỏi:

- "Tập đoàn Thừa Thị?"

Lãnh Thiên Ngón ngồi bên cạnh nghe anh hai hỏi vậy liền nói:

- "Anh hai, tập đoàn Thừa Thị là tập đoàn mới xuất hiện được 1 năm nhưng trong vòng 10 tháng đã đánh bại các tập đoàn khác để giành vị trí số 3. Mà từ trước đến nay ai ai trên thế giới cũng biết vị trí số 3 là của tập đoàn Vương Thị và Trần Thị. Bây giờ lại thêm Thừa Thị đứng ngang hàng. Nên sự xuất hiện của tập đoàn Thừa Thị này đang làm cho Vương Thị và Trần Thị phải đau đầu."

Lãnh Thiên Long vừa nghe vừa gõ năm ngón tay lên bàn. Nghe nói xong liền đứng dậy đi:

- "Đã không ăn được thì phải đập đổ. Gan lớn lắm dám cướp đồ ăn của ta. Vậy thì.... " Ra đến cửa Lãnh Thiên Phong để lại một từ khiến tất cả những người ngồi trong phòng nuốt nước bọt

- "PHÁ."

Còn 2 tuần nữa là đến hôn lễ. Từ hôm bữa tiệc kết thúc cô cũng không gặp không nói chuyện với anh. Hôm nay, cô quyết định gọi cho anh. Đầu dây bên kia vang vài hồi thì một giọng nam lạnh lùng vang lên:

- Alo?

- Lãnh Thiên Long, tôi là Hàn Linh Hương

- Linh Hương, em gọi tôi có việc gì không? (Sau khi biết cô là người gọi, giọng anh trở nên dịu dàng ôn nhu hơn)

- Tôi muốn gặp anh bàn về chuyện hôn sự

- Được thôi

- Vậy tối nay gặp ở bar Night

Sau khi nói xong cô cúp máy rồi quay lại làm việc tiếp. Còn Lãnh Thiên Long thì anh đã nghe bác Hàn nói qua rồi nên cũng biết cô muốn gặp để làm gì. Duyệt vài tài liệu xong cũng đến giờ hẹn, anh đứng dậy đi xuống gara chỉ dành cho chủ tịch và phó chủ tịch. Anh đánh chiếc xe Rimac C_Two đến bar Night. Thuộc hạ thấy anh đến liền cung kính chào rồi nhận chìa khóa đi cất xe. Anh đi thẳng lên tầng 2 phòng Vip. 3p sau thì cô cũng đến. Cô bước xuống khỏi chiếc Lamborghini Aventador SVJ Roadster rồi vút chìa khóa cho tên thuộc hạ xong đi thẳng lên chỗ hẹn. Mở cửa phòng cô thấy anh đang ngồi nhắm nhĩ ly rượu Hennessy. Cô bước tới ngồi đối diện anh và nói:

- "Tôi muốn chúng ta kí cam kết sau một năm tôi không có tình cảm với anh chúng ta ly hôn."

Anh rót một ly đưa cô rồi cười dịu dàng nói:

- "Được!"

Cô lấy trong túi ra, đưa cho anh tờ giấy. Kí xong cô liền đứng dậy chào ra về. Anh nhìn bóng lưng cô đi ra khỏi cửa thì ngả lưng vào ghế, lắc ly nhẹ ly rượu, nhếch môi cười nói:

- "Trong vòng một năm tôi sẽ khiến em yêu tôi đến chết thì thôi." Lời anh nói ra chắc như đinh đóng cột vậy. Vì là còn hai tuần nữa là đến hôn lễ. Anh liền gọi cho Vương Tuấn Khải:

- "Tôi sẽ gửi bản thiết kế qua mail cho cậu. Hoàn thành nó trong vòng 5 hôm."

Vương Tuấn Khải đang ngái ngủ, nghe thẳng bạn mình nói hoàn thành trong 5 hôm liền bật dậy sùng cồ lên nói:

- "Thiên Long, cậu có biết để hoàn thành một bộ váy cưới mất đến nửa tháng không? Bây giờ cậu bảo tôi hoàn thành trong 5 hôm tôi phải làm thế nào?"

- "Phải làm thế nào thì cậu tự biết. Không hoàn thành thì cậu biết rồi đấy." Anh lạnh giọng nói xong liền cúp máy không để cho Vương Tuấn Khải nói gì thêm. Lãnh Thiên Long quay về tập đoàn, thì Đại Nam báo cáo tình hình bên Pháp. Anh phải bay sang Pháp hơn một tuần. Còn Vương Tuấn Khải sau hôm nhận được bản thiết kế thì đã nhanh chân bắt tay vào làm việc, tất cả nhà thiết kế nổi tiếng của Vương Thị phải tăng tốc để hoàn thành bộ váy cưới này trong vòng 5 hôm.

*[Vương Tuấn Khải là tổng tài của tập đoàn Vương Thị. Nổi tiếng với lĩnh vực trang sức đá quý, váy cưới]

Hơn một tuần trôi qua, còn 4 ngày nữa là đến lễ cưới. Sau khi máy bay tư nhân của Vương Gia đáp xuống. Anh liền lên xem đi đến tập đoàn Hàn Thị. Anh muốn chính tay anh đưa cho cô bộ váy cưới do anh thiết kế.

Chiếc Rolls-Royce Sweptail màu đen bóng dừng trước tập đoàn Hàn Thị. Mở cửa xe, Lãnh Thiên Phong nhàn nhạ bước xuống xe, tóa ra khí chất băng lãnh khiến ai cũng không dám lại gần. Anh mặc trên mình bộ âu phục màu đen thuộc thương hiệu Ralph Lauren ngang nhiên đi vào. Đến chỗ tiếp tân anh lạnh giọng nói:

- "Cho tôi gặp Hàn Linh Hương."

Cô tiếp tân nghe anh nói hẳn tên của chủ tịch ra liền ngây ngốc hỏi:

- "Vâng, anh là....?"

- "Bảo cô ấy là Lãnh Thiên Long chồng sắp cưới của cô ấy tìm."

- "Vâng...."

Cô tiếp tân vội vàng bấm số kết nối đến phòng thư kí của chủ tịch.

- "Thưa chị, có vị xưng là Lãnh Thiên Long chồng sắp cưới của chủ tịch muốn gặp chủ tịch ạ"

Lucy nghe tiếp tân nói liền bảo:

- "Dẫn ngài Lãnh lên phòng chủ tịch, bảo ngài ấy là ngồi chờ chủ tịch họp xong sẽ ra, tiếp đãi ngài ấy cho tốt."

- " Vâng!" Cô tiếp tân cúp máy rồi quay sang anh nói:

- "Ngài Lãnh, mời đi theo theo tôi, chủ tịch đang họp nên anh lên phòng chủ tịch uống trà đợi chủ tịch một lát."

- "Được."

Cô tiếp tân bấm mặt mã thang máy rồi nói:

- "Mời ngài Lãnh, lên đây sẽ có người đưa ngài vào phòng. Tôi xin phép."

Anh không nói gì gật đầu rồi bước vào thang máy. *Ting Ting* Thang máy lên đến tầng 94 thì dừng lại. Thư ký thấy anh liền cung kính mở cửa dẫn anh vào. Bước vào, anh thấy trên bàn đã có sẵn trà có mùi nhài vẫn còn nghi ngút khói mới pha. Anh bước tới ngồi xuống ghế sofa ngả lưng về sau quan sát phòng làm việc của cô. Phòng làm việc của cô tông màu chủ đạo là trắng xám gần giống tông màu phòng làm việc của anh. Ngồi chờ được 10p, Hàn Linh Hương bước vào phòng, trên tai đeo tai nghe bluetooth vừa đi vừa nói:

- "Được, thư ký của tôi sẽ liên lạc lại với Lưu tổng sau, việc hợp tác Long Nhất làm đại diện cho sản phẩm mới của Hàn Thị lần này, cứ bảo quản lý của cậu ta đến kí hợp đồng là được. Được rồi, tôi còn có khách, chào Lưu tổng, mong hợp tác tốt!"

Thấy cô tắt máy, anh liền đứng dậy tiến lại gần cô, cô nhìn thấy anh đang tiến lại gần nhìn mình chằm chằm, vành tai cô đỏ lên. Cô ngượng nói:

- "Anh tới có việc gì không?"

- "Anh mang váy cưới đến cho em." Nghe anh nói vậy không hiểu sao trái tim đập rất nhanh. Cô nhận hộp đồ rồi cứ thẩn thờ. Anh thấy cô cứ đứng mãi liền ho nhẹ rồi hỏi:

- "Ìm hừm..... em tan làm chưa? Nếu tan làm rồi chúng ta đi ăn."

Lúc này cô mới hồi thần lại. Cô lúng túng trả lời:

- "em.... em em tan làm rồi."

Nhận được câu trả lời, anh liền kéo cô đi khiến bao nhiêu nhân viên phải trầm trồ. Ai cũng nhìn đôi trai tài gái sắc này bước đi ra thật đẹp mắt, những lời khen xôn xao.

- "Nhìn kia, hôm nay chủ tịch thật xinh." Nhân viên A nói

- "Này, người đàn ông đi bên cạnh chủ tịch thật đẹp trai nha." Nhân viên B nói

- "Đó không phải chủ tịch của tập đoàn Lãnh Thị sao." Nhân viên C nói

- "Trông họ thật đẹp đôi aaaaa" Nhân viên D nói

Tại nhà hàng Thiên Nhất

Chiếc Rolls-Royce Sweptail dừng trước cửa nhà hàng, anh bước xuống vòng sang chỗ ghế phụ mở cửa xe cho cô xuống. Vứt chìa khóa cho tên bảo vệ, anh và cô sánh bước đi vào. Mọi sự chú ý đều đặt lên người anh và cô. Những ánh mắt ham muốn của những tên đàn ông dần ông dán lên người cô khiến anh muốn móc con người của những tên đó ra. Anh đi sát cô, vòng tay qua để lên eo cô, muốn cho họ biết cô là người phụ nữ của anh thôi. Sau khi bữa ăn kết thúc, anh trở cô về biệt thự Hàn Gia rồi quay về biệt thự Lãnh Thiên (biệt thự riêng của anh)

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8

Hôm nay là lễ cưới của Lãnh Thiên Long và Hàn Linh Hương. Ai ai cũng mong chờ lễ cưới này. Mới sáng sớm, các phóng viên nhà báo đã có mặt để mong có thể có những tin tức hot nhất. Các gia tộc lớn có tiếng cũng đều có mặt. Rất nhiều cô đồng, doanh nhân trong nước và ngoài nước đến tham dự vì họ đều là bạn làm ăn của Lãnh Thị và Hàn Thị. Các tập đoàn lớn đều đến sớm để nhân cơ hội có thể kéo được vài cái hợp đồng.

Trong phòng nghỉ của Hàn Linh Hương, vì Lâm Linh Chi là một makeup artist có tiếng trong giới showbiz nên hôm nay hôn lễ cô muốn chính tay bạn thân mình makeup cho mình. Makeup xong cô cho gọi nhà tạo mẫu tóc nổi tiếng Asilen đến. 2 tiếng đồng hồ trôi cuối cùng cô cũng makeup và làm tóc xong. Cô lấy hộp đựng váy cưới ra rồi đi thay. 10p sau cô bước ra khiến nhà tạo mẫu tóc, các stylist trầm trồ khen ngợi. Lâm Linh Chi nhìn cô bật khóc, cô thấy cô bạn mọt ếch của mình khóc liền chạy ra ôm, chỉ nước nờ nói:

- "Linh Hương hức..... hức... cậu lấy chồng rồi không được quên mình đâu nha."

Cô nghe cô bạn mình nói vậy liền phì cười vỗ lưng Chi nói trêu:

- "Bà cô của tôi ời, tôi đi lấy chồng chứ có phải đi luân đâu."

Biết mình bị ghẹo, Lâm Linh Chi liền lau nước mắt phụng phiu dỗi cô. Cô nhìn khuôn mặt xị kia liền ôm Chi vào lòng cười. Lúc này, hai tên thuộc hạ đến gõ cửa cung kính nói:

- "Tiểu thư, đã đến giờ hôn lễ, lão gia cho mời cô ạ."

Cô nghe vậy liền đứng lên chỉnh lại bộ váy rồi cùng cô bạn thân mình đi ra.

Buổi lễ bắt đầu, cô được ba dắt tay đi trên thảm đỏ tiến tới sân khấu. Tất cả các khách mời đều ngỡ ngàng trước vẻ đẹp của cô. Phải nói về đẹp của cô đến các đại minh tinh, ảnh hậu cũng không sánh bằng. Hàn Linh Hương mặc chiếc váy cưới rất đẹp, tà váy dài hơn mét được thiết kế dạng đuôi cá, vì là váy cúp ngực nên để lộ ra xương quai xanh trông rất quyến rũ. Đằng sau lưng là một lớp ren mỏng phủ lên có những họa tiết được thiết kế rất đẹp. Toàn bộ váy được đính kim cương nhỏ rất tỉ mỉ. Thể hiện sự quý phái, tinh khiết của cô. Cô bước

tới đầu lấp lánh tới đó.

- "Ba giao con bé lại cho con." Hàn Long Hoàng đặt tay cô lên tay anh nói.

Lãnh Thiên Long không nói gì chỉ cười gật đầu. Hàn Linh Hương nhìn anh, cô đứng hình luôn, thật không thể ngờ, mọi hôm anh đã đẹp rồi, hôm nay lại đẹp hơn, thật sự không có gì chê được anh. Rất đẹp, rất đẹp là khác. Lãnh Thiên Long khoác lên người bộ âu phục màu trắng thiết kế theo phong cách của Anh Quốc, tôn lên đáng vẻ quý phái nhưng vẫn lạnh lùng ngạo mạn của anh.

- "Lãnh Thiên Long, con có đồng ý làm chồng của cô Hàn Linh Hương không? Sẽ chăm sóc, che chở bảo vệ và yêu thương cô ấy như chính sinh mạng của con không? " Cha xừ cất tiếng lên hỏi

- "Lãnh Thiên Long tôi đời này chỉ làm chồng của Hàn Linh Hương. Sẽ chăm sóc, che chở bảo vệ và yêu thương em hơn cả chính sinh mạng của mình." Anh nhìn cô đầu nói. Lời anh nói không phải lời thề nữa mà là lời khẳng định như đinh đóng cột rồi. Cô nghe anh nói vậy, trái tim cô liền đập rất nhanh. Tất cả khách mời nghe anh nói vậy liền ngạc nhiên, đây là Lãnh Thiên Long chủ tịch lãnh khốc tàn ác của tập đoàn Lãnh Thị sao, sao lại đứng trước mặt Hàn Linh Hương lại có mặt ôn nhu như vậy. Cha xừ nghe anh trả lời liền quay sang hỏi cô đầu:

- "Hàn Linh Hương, con có đồng ý làm vợ của anh Lãnh Thiên Long không? Sẽ chăm sóc, che chở bảo vệ và yêu thương anh ta như chính sinh mạng của con không? " Cô ngáp ngừng rồi mới nói:

- " Tôi.... Tôi đồng ý."

Cha xừ nói tiếp:

- " Vậy ta tuyên bố, hai con chính thức trở thành vợ chồng, hai con có thể đeo nhẫn cho nhau."

Nghe thức xong xuôi, mọi người bắt đầu nhập tiệc. Phải tiếp khách trong bộ váy cưới nặng này lại thêm đôi cao gót 12cm, Hàn Linh Hương bắt đầu thấy chân mình đau và sưng lên nhưng cô vẫn cố nhịn đi chúc tiếp. Lãnh Thiên Long thấy sắc mặt và cử chỉ của vợ mình thay đổi liền quan sát thân hình cô từ trên xuống dưới. Nhìn xuống dưới chân mặc dù tà váy rất dài nhưng anh vẫn nhìn ra là cô đau chân. Anh lại gần ôm cô dịu cô xuống ghế. Cô thấy anh ôm eo mình liền đỏ mặt. Anh đứng dậy đi lên sân khấu, nhận mic của thuộc hạ đưa, anh nói:

- " Tôi, Lãnh Thiên Long, cảm ơn tất cả khách mời hôm nay đã đến dự lễ cưới của tôi. Hiện giờ vợ tôi đang mệt nên tôi xin phép được đưa vợ mình về nghỉ trước. Mọi người cứ tiếp tục bữa tiệc. Cảm ơn!"

Nói xong anh đi thẳng xuống chỗ cô bế bổng cô đi về biệt thự Lãnh Thiên. Về đến nơi, cô thấy trước cửa có hơn hai chục tên thuộc hạ của anh đang cung kính chào. Anh bế cô xuống xe đi thẳng vào nhà. Quản gia Chu thấy cậu chủ về liền cùng người hầu cung kính chào. Anh không nói gì bế cô đi thẳng lên lầu, vào phòng anh đặt cô ngồi xuống giường. Anh khuy một chân xuống cởi giày cho cô, nhìn thấy chân cô sưng đỏ lên trong lòng anh thấy xót vô cùng. Anh đi vào nhà tắm lấy một chậu nước ấm ra ngâm chân cho cô. Cô thấy bớt đau và dễ chịu. Cô nhìn anh cảm động nói:

- "Cảm ơn."

Anh nghe thấy cô nói nói vậy liền đưa ánh mắt cưng chiều nhìn cô. Anh nói:

- "Không phải cảm ơn, vì em tôi có thể làm tất cả."

Anh nói gì cơ, vì cô anh làm tất cả sao, cô liền đỏ mặt, trái tim cô đập liên tục. Anh rút điện thoại ra gọi cho quản gia Chu. [Quản gia Chu là quản gia của biệt thự Lãnh Thiên, ông đã ở bên Lãnh Thiên Long khi cậu còn nhỏ]

- "Quản gia Chu, Linh Hương bị sưng chân, chú mang thuốc lên phòng cho tôi." Anh nói xong liền cúp máy. Anh nhìn cô nói:

- "Anh dịu em vào tắm, tắm xong ra anh bôi thuốc cho."

- "Không cần đâu, tôi có thể tự đi được."

Anh nghe cô nói vậy thì gật đầu. Cô bước vào nhà tắm. 2p sau quản gia Chu mang lên đưa anh tuýp thuốc mỡ. Cô tắm xong chuẩn bị mặc quần áo thì trượt chân ngã. *Aaaa... * tiếng hét của cô vang lên. Đúng lúc anh mới tắm xong ở thư phòng về. Vừa mở cửa nghe tiếng hét của cô anh phi thẳng vào nhà tắm. Thấy cô đang trần truồng dưới sàn nhà anh vội lấy cái khăn tắm quấn lên người cô rồi bế cô ra giường. Vì đau nên cô cũng không để ý khi này anh nhìn thấy hết thân hình của mình. Đến khi anh nhắc chân cô để lên đùi rồi bôi thuốc cô mới hỏi thân lại. Đỏ mặt nói:

- "Anh nhìn thấy hết rồi?"

Anh thấy cô hỏi thì gật đầu. Cô xấu hổ vùi mặt vào chăn. Anh bôi thuốc cho cô xong liền đi lấy bộ ngủ lụa dài tay HM đưa cho cô thay rồi đi về thư phòng. Anh tắm qua nước lạnh lần nữa. Từ trước đến nay, anh sợ nhất là chạm vào nữ giới. Nhưng ở gần cô dục vọng anh lại lên rất cao. Anh không muốn cưỡng ép cô, anh muốn chính cô phải tự dâng lên cho anh. Tắm xong lần nữa anh về phòng thì thấy cô ngủ rồi. Anh vén chăn nằm lên nhẹ nhàng sợ sẽ làm ồn giấc ngủ của cô.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9

Sáng hôm sau, ánh sáng chiếu vào khiến cô tỉnh giấc. Mở mắt ra cô thấy mình đang ôm anh

- "Chào buổi sáng bà xã."

Giọng nói của anh thật ấm áp khiến cô mỉm lòng. Cô cười rồi nhắm mắt ngủ tiếp. Rúc đầu nằm trong lòng anh, cô có cảm giác an toàn và hạnh phúc. Đến trưa cô thức dậy thì không thấy anh đâu. Cô vào vsen rồi đi xuống tầng. Quản gia Chu thấy cô cung kính chào:

- "Thiếu phu nhân, chào buổi sáng."

Cô thấy không quen khi bị gọi là thiếu phu nhân. Cô nhìn quân gia Chu cười nói:

- "Quân gia Chu, bác cứ gọi con là Linh Hương hoặc tiểu Linh là được. Bác gọi con như kia con cảm thấy không quen."

Quân gia Chu nghe cô nói vậy liền cảm thấy quý cô, ông cứ nghĩ thiếu phu nhân sẽ giống như các thiếu phu nhân nhà khác, chanh chua ông ọ nhưng không, thiếu phu nhân nhà này cực kì hiền lành, ngoan ngoãn lại còn xinh đẹp không ai bằng. Ông cười nói, nếp nhăn hiện lên:

- "Thiếu phu nhân, như thế thiếu gia sẽ nói tôi mất."

Cô cầm tay quân gia Chu lắc đầu tình nghịch nói:

- "Khi không có Long ở nhà, bác cứ gọi con như con bảo là được mà. Long sẽ không biết đâu."

Ông cũng không biết làm sao nên đành gạt đầu. Cô đang chuẩn bị ngồi vào bàn ăn thì điện thoại reo lên. Cô nhấc máy:

- "Alo."

- "Chị dâu, anh hai em có nhà không?"

- "Cậu là.....?"

- "Em là Lãnh Thiên Ngôn."

- "À, anh hai cậu không có nhà."

Lãnh Thiên Ngôn biết anh hai không có nhà nên cố tình gọi để nhờ chị dâu giúp. Cậu ta bắt đầu giờ giọng đáng thương ra nói:

- "Chị dâu, chị giúp em với, em đang bị đám người ở đây bắt."

- "Cậu đang đâu?"

- "Em đang ở trường đua xe. Chị dâu đến nhớ mang theo tiền nha."

- "Được." Cô cúp máy rồi quay sang nói với quân gia Chu:

- "Bác Chu, con không ăn nữa, bây giờ con phải đến trường đua."

Cô nói xong đi thẳng lên thay đồ. Cô mặc quần da đen bó sát, áo quây trắng rồi khoác áo da đen bên ngoài, đi đôi Adidas NMD CS1 Primeknit "Night Cargo" đen. Cô xuống gara lấy chiếc Lamborghini Veneno Roadster phi thẳng đến trường đua.

Tại Trường Đua Xe

- "Lãnh Thiên Ngôn, cậu thật sự gọi chị dâu đến cứu sao?"

- "Nếu như chị dâu cậu nói với Lãnh đại thiếu gia, chúng ta sẽ chết chắc đó?"

- "Yên tâm, chị dâu mình tốt lắm, chị ấy sẽ không nói với anh hai mình đâu." Lãnh Thiên Ngôn cười nói. Thì đột nhiên có một đám khác đi tới nói:

- "Không phải Lãnh nhị thiếu gia thua không dậy nổi nên tùy tiện gọi một đứa con gái không ra gì tới trả tiền chứ? Như thế nhục lắm."

Lãnh Thiên Ngôn nghe vậy liền đứng lên tức giận nói:

- "Không cho phép mấy người nói chị dâu tôi như thế."

Hàn Linh Hương đứng sau thấy hết cuộc trò chuyện, nghe em chồng bênh mình liền cười nói:

- "Tiểu Ngôn."

- "Chị dâu, cuối cùng chị cũng tới rồi."

Cả đám kia nhìn thấy cô liền chết đứng. Bọn họ không ngờ chị dâu của Lãnh Thiên Ngôn đẹp đến vậy. Cô trừng mắt nhìn đám đấy. Khiến cả đám sợ hãi lạnh toát sống lưng. Cô quay qua nhìn Lãnh Thiên Ngôn nói:

- "Nói đi, em thua hết bao nhiêu?"

Bị nói trúng tim đen, Lãnh Thiên Ngôn cúi mặt nói:

- "Bảy.... bảy mươi triệu, chị dâu chị phải cứu em, không bọn em sẽ chết mất."

Cô im lặng quan sát trường đua rồi nói:

- "Lướt đua tiếp là lướt thứ mấy?"

- "Lướt cuối à, em không còn hi vọng nữa rồi. Chị dâu, chị mang tiền đến không?"

Cô ngồi xuống ghế đưa tấm thẻ xanh cho Lãnh Thiên Ngôn rồi nói:

- "Đi, đặt hết một trăm triệu trong thẻ này, chị đích thân lên, chúng ta sẽ thắng."

Toàn bãi đua im lặng, lượt đua cuối sắp bắt đầu. Nhớ lại năm đó lúc còn là một tay đua khét tiếng, những người này e là còn đang tập lái xe. Mặc dù nhiều năm không đua nên có chút xa lạ nhưng mấy hạng người tép riu này thì quá dư sức. Alex nhận lệnh nên đã mang con Pagani Huayra màu đỏ đến. Cô ung dung bước vào xe. Trọng tài bắt đầu bấm còi ra hiệu bắt đầu cuộc đua. *Vù..... vù..... vù...." Cô bắt đầu nhấn ga phi nhanh để lại tất cả các xe đua khác giờ mới chỉ mới xuất phát thôi. Trên khán đài, tất cả mọi người trầm trồ nói:

- "Đây là tiết tấu bay à, nhanh quá"

- "Trời ơi không cần mạng nữa à phi nhanh vậy."

- "Tuyền thủ này không phải người à, siêu quá."

Đến đoạn cua tử thần, cô bất chợt nhấn ga tăng tốc hơn. Cô xoay chiếc xe một vòng điều luyện rồi bay lên phi thẳng đến đích.

- "Kìa, chiếc xe xoay kia còn bay lên nữa."

- "Không biết tuyền thủ là ai, sao lại đua xe điều luyện đến thế."

- "Vây là hạng nhất cuộc đua này thuộc về chiếc Pagani Huayra đỏ kia." Trọng tài nói.

Lãnh Thiên Ngôn ngạc nhiên, cậu ta nghĩ cậu ta đang mơ, đám công tử bạn cậu reo lên:

- "Thiên Ngôn chúng ta thắng rồi, chúng ta được cứu rồi."

Cô đi lên khán đài chỗ Lãnh Thiên Ngôn, cậu ta nhìn thấy cô liền hớn hờ nói:

- "Chị dâu, chị dâu chúng ta thắng rồi, không những không phải trả tiền mà còn được thêm khoản lớn nữa."

Cô cười rồi đi cùng với Thiên Ngôn đến chỗ đám người kia. Lãnh Thiên Ngôn nói:

- "Mấy người thua rồi, nào nào chịu cả phải chịu thua, mau đưa tiền đây."

Tên cầm đầu đám đay thua tức giận nói:

- "Không phải chỉ là đứa con nuôi của Lãnh Gia thôi sao! Tiền chứ gì, bọn thiếu gia không thiếu."

- "Vũ Thiên, mày có ý gì?" Lãnh Thiên Ngôn tức giận quát cho hắn một đám *bốp..*

Hắn bị đám phut cả máu ra tức giận nói:

"Con mẹ nó, mày dám đánh tao, tao liều mạng với mày."

- "Muốn động vào Tiểu Ngôn cũng phải hỏi thử xem tôi có đồng ý không chứ?" Cô lạnh giọng nói rồi đánh cho hắn không bật dậy nổi. Hắn đau đớn, nghiêng răng nói:

- "Con đàn bà thối, mày dám đánh bọn thiếu gia, lên hết cho tao, đánh cho con đàn bà đay không còn mặt mũi gặp bố mẹ thì thôi."

- "Ai dám động vào người phụ nữ của Lãnh Thiên Long." Sau khi cô đi đến trường đua thì quân gia Chu gọi cho anh. Anh nghe xong liền phi như điên đến trường đua. Chứng kiến cảnh cô đua đã tức giận rồi bây giờ còn có kẻ to gan dám đòi đánh cô. Anh lạnh giọng nói. Lãnh Thiên Ngôn nhận ra giọng anh hai liền núp sau lưng Hàn Linh Hương. Anh vẫy tay ra lệnh cho thuộc hạ của anh giải quyết đám chuột nhắt kia

. Anh đi đến gần cô kéo cô về phía mình. Mất đi lá chắn, Thiên Ngôn ngẩng đầu nhìn Lãnh Thiên Long nói áp ứng:

- "Anh... anh."

Anh trừng mắt nhìn Lãnh Thiên Ngôn quát:

- "Câm miệng! Em to gan lắm, dám dẫn chị dâu đến đây chơi trò nguy hiểm này. Không muốn sống nữa sao?"

- "Đưa đi tập huấn." Anh nhìn Đại Kỳ ra lệnh. Lãnh Thiên Ngôn nghe đến tập huấn liền sợ hãi nói:

- "Anh hai, em biết sai rồi. Em không muốn đi tập huấn đâu. Anh bảo em làm gì cũng được. Đừng bắt em đi tập huấn."

Anh biết thừa bộ mặt của thằng em tính nghịch này. Anh ngồi xuống ghế kéo cô lên đùi mình ngồi rồi dụ dăng hỏi:

- "Em có sao không? Có bị thương chỗ nào không?"

Lãnh Thiên Ngôn và Đại Kỳ dừng chết chần tại chỗ. Lãnh Thiên Ngôn là em trai mà chưa bao giờ thấy anh hai có bộ dạng như thế trong đầu cậu ta nghĩ "chắc từ bây giờ phải nịnh chị dâu rồi." Còn Đại Kỳ đi theo Lão Đại từ hồi còn nhỏ, cậu ta biết Lão Đại mình lãnh khốc tàn ác đến mức nào nhưng nay thấy Lão Đại ở bên thiếu phu nhân lại trở thành con người khác. Lãnh Thiên Long thấy bộ mặt của Lãnh Thiên Ngôn và Đại Kỳ liền biết hai cậu ta nghĩ gì. Anh đứng dậy đưa cô đi. Lãnh Thiên Ngôn thấy chị dâu và anh hai chuẩn bị đi liền chạy theo mẹ nheo năn nỉ cô giúp. Anh thấy thằng em trai mình đang làm phiền bà xã liền hừ lạnh nói:

- "Chấp Hành."

Đại Kỳ nhận được mệnh lệnh liền kéo Lãnh Thiên Ngôn đi (tập huấn như nào thì sau này sẽ rõ nha ^^)

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 10

Anh ôm cô lên xe rồi chạy về nhà. Tối biết thự, anh ôm cô lên phòng rồi đặt xuống giường đắp chăn cho cô. Cả ngày hôm nay cô nghịch mệt rồi. Anh hôn nhẹ lên trán cô rồi bước vào phòng tắm. 30p sau, một thân thể mê hoặc bước ra. Cơ bụng sáu múi săn chắc, phía dưới bụng anh chỉ quấn một cái khăn. Anh ra bàn cầm lấy điện thoại rồi đi tới cửa sổ, anh bấm số gọi. Đầu dây bên kia bắt máy, cung kính trả lời:

- "Lão Đại."

- "Bang Tam Hồ thế nào? Davil hán đang ở đâu?" Anh lạnh giọng nói. Anh đưa tay lên vuốt mặt đầy chuyền, lần này anh phải tiêu diệt lão cáo già đó. Đại Nam nghe hỏi anh hỏi liền nói thẳng:

- "Thưa Lão Đại 10p nữa bang Tam Hồ sẽ biến mất. Davil hán đang ở phòng Vip bar Kool."

- "Chấp Hành." Anh ngược lên nhìn bầu trời đầy sao, miệng khẽ nhếch lên một đường cong đẹp đẽ ra lệnh. Đại Nam nhận lệnh nói:

- "Rồ!"

Anh cúp điện thoại rồi đi thay đồ. Mấy phút sau, anh bước ra với áo sơ mi đen, quần tây đen đi tới giường ngồi xuống cạnh cô, nói:

- "Bà xã, anh đi ra đây một chút. Bà xã ngủ ngon, anh sẽ về sớm"

Anh hôn nhẹ lên trán cô rồi đứng dậy đi ra đóng cửa nhẹ. Đến khi tiếng xe anh chạy thì lúc đó có đôi mắt xinh đẹp được mở ra. Cô thật sự không ngủ, toàn bộ lời anh nói cô đều nghe thấy. Trước đây, cô đã cho thuộc hạ điều tra Davil thì biết được cô và anh chung mục tiêu. Cô ngồi dậy, với lấy điện thoại của mình, bấm số gọi cho Tần Lã Minh:

- "Alo, 10p nữa đón tôi"

Cô cúp máy, đi thay đồ. Cô bước ra với bộ đồ bó sát màu đen, áo khoác da. Cô buộc tóc cao rồi đội một cái mũ lưỡi chai đen. Chân mang đôi Sneakers Nike Air Max 97 xám đen. Cô trèo từ cửa sổ xuống, cô đi đến chỗ các vệ sĩ. Cô giờ tay bắn tia tẩm thuốc mê ra, gần hai mươi tên vệ sĩ gục xuống hết. Mặc dù thuộc hạ của Lãnh Thiên Long đều trên các tỉnh anh nhưng họ không bao giờ là đối thủ của Hàn Linh Hương cô. Cô mở cổng đi ra, trước khi đi cô đã cho thuộc hạ làm giả đoạn ghi hình để không bị phát hiện.

Cô bước ra thấy Tần Lã Minh đang đứng cạnh chiếc mô tô Ducati. Thấy cô ra, Tần Lã Minh cung kính chào:

- "Lão Đại."

Cô gạt đầu rồi bước lên chiếc mô tô Kawasaki. Trình độ chạy mô tô của cô rất cừ, tốc độ nhanh như gió. Cô rồ ga chạy như con ma tốc độ.

Chiếc Ferrari F12 Berlinetta của anh dừng lại trước quán bar Kool. Mở cửa xe bước ra, thuộc hạ của anh đứng thẳng hai hàng oai nghiêm. Anh sai bước vào trong, mọi sự chú ý dồn lên người anh. Mấy á fasi lẳng lơ nhìn anh si mê, khuôn mặt dâm dăng tỏ vẻ ham muốn. Nhạc sôi động ồn ào, đèn chớp nháy ảo. Khí chất của anh tỏa ra hiện lên vẻ chán ghét, ngoài Hàn Linh Hương ra, ai anh cũng không hứng thú. Anh cùng Đại Nam và thuộc hạ đi thẳng vào thang máy, Đại Nam nhấn tầng 6, cánh cửa thang máy đóng lại. Quán bar Kool này là của Davil, lão đại của bang Tam Hồ. Quán bar này khá lớn, tất cả có 6 tầng. Anh lạnh lùng lên tiếng:

- "Đại Nam, lát nữa không cần hành động sớm, để ông ta hưởng thụ thêm tí đã."

Đại Nam gạt đầu. Cửa thang máy mở ra, bước tới phòng Vip, Đại Nam định gõ cửa thì tiếng nói cười bên trong vang lên:

- "Anh kì quá nha "

- "Thôi nào cực cung, chiều anh tí."

Giọng nói của á gái lẳng lơ kia thật kinh tởm. Đại Nam nhìn anh ý hỏi có nên vào không. Anh gạt đầu. Đại Nam gõ cửa. Tiếng của ông ta truyền ra:

- "Vào đi."

Mở cửa bước vào, anh nhìn thấy ông ta đang ôm một á gái lẳng lơ, một tay ôm eo, một tay sờ mó khắp người á. Ông ta thấy anh, liền mở miệng nói:

- "Hoan nghênh anh tới, Lãnh Thiên Long."

Anh ngang nhiên ngồi xuống chân vắt chéo sang một bên, tay vẫn đút vào túi quần, cười châm chọc nói:

- "Davil, ông khách khí quá rồi."

Davil cười rộ lên, nâng cằm á kia nói:

- "Cung ra mời Lãnh Thiệu Gia một ly đi nào."

Á ta nhìn anh say mê, ông ẹo đi tới trước mặt anh. Tay cầm chai rượu Vodka rót vào ly rồi đưa anh, giọng nói lẳng lơ vang lên:

- "Lăng Thiệu Gia, mời dùng."

Á định xán gần anh, anh liền tỏ ra chán ghét đến cực độ. Đại Nam đứng sau thấy biểu cảm của Lão Đại liền rút súng ra bắn xuyên đầu á. Á nằm xuống đất, mùi máu xộc lên, Đại Nam giờ tay cho thuộc hạ dọn dẹp. Ông ta thấy vậy cười lớn hơn tỏ vẻ không tức giận nói đều:

- "Lãnh Thiệu Gia chán ghét phụ nữ đúng như lời đồn."

Anh nhếch môi không trả lời, vẫy tay cho Đại Nam rót ly khác. Anh nâng ly, ngậm một hớp rồi lắc ly rượu. Trong khi anh và ông ta đang nói chuyện thì cô núp ở góc tối và Tần Lã Minh núp ở tòa nhà đối diện đang nhắm súng bắn tỉa, còn Alex đang lướt trên bàn phím laptop. Chỗ cô núp dễ dàng triệt để ông ta. Cô nói vào tai nghe bluetooth trong suốt do cô sáng chế ra:

- "Minh, tình hình bên đó thế nào?"

Tần Lã Minh liền kết nối, nói với cô:

- "Lão Đại, tình hình vẫn ổn, hai người họ đang nói chuyện."

Ánh mắt sắc bén, cô ra lệnh:

- "Đợi thời cơ, trừ khử ông ta."

- "Rõ!" Nhận lệnh Tần Lã Minh quan sát tiếp. Lã Minh là một tay súng bắn tỉa giỏi có tiếng trong thế giới ngầm.

Trong phòng, anh nhìn ông ta nói:

- "Davil, tôi tới đây có việc nói với ông."

Anh đưa tay vuốt ve mặt dây chuyền, ánh mắt bắn ra tia sắc bén. Ông nhìn anh, tay đưa điều xi gà lên hút một hơi rồi nhả ra khói lập lò mờ ảo. Ông ta nói:

- "Lãnh Thiếu Gia cứ nói."

Ánh mắt sâu thẳm lạnh giọng nói:

- "Trả lại lô hàng."

Ông ta không ngạc nhiên, miệng phát ra tiếng *chật chặt*, cầm ly rượu lắc rồi nhướn mày nói:

- "Nếu tôi không trả thì sao?"

Đại Nam nghe vậy, liền móc súng chữa thẳng đầu ông ta. Ông ta cười nói:

- "Sao lại mạnh động thế chứ."

Anh vuốt ve mặt dây chuyền ra lệnh cho Đại Nam

- "Thu Súng."

Đại Nam không phục nhưng vẫn thu súng lại, vì đó là mệnh lệnh của Lão Đại, không được làm trái. Anh dựa vào sofa, nhắm mắt thư giãn nói:

- "Tôi khuyên ông nên trả lại lô hàng bằng không..."

Anh ngừng một lát rồi trợn mắt nói:

- "Sẽ chẳng có kết cục tốt."

- "Haha... hahaha...haha." Ông ta cười to, ánh mắt xảo trá, lông mày nâng lên, thô tục nói:

- "Con mẹ nó, một đứa miệng còn hôi sữa như mày mà dám uy hiếp tao. Tao nói cho mày biết, Davil tao sẽ không trả."

Cuối cùng ông ta cũng lộ bản chất cáo già ra. Anh vẫn ung dung ngồi vuốt ve mặt dây chuyền.

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

Miệng hôi sữa là ông ta, sắp chết đến nơi rồi còn già mồm. Anh và Đại Nam không để ý thì tay ông ta lén móc ra khẩu súng. Tần Lã Minh nhìn qua súng nhắm liền vội vàng nói với Hàn Linh Hương:

- "Lão Đại, ông ta muốn động thủ với Lãnh Thiếu Gia. "

Cô nghe Tần Lã Minh nói xong, khuôn mặt trở nên u ám đến đáng sợ. Cô trầm giọng nói:

- "Muốn động thủ với người đàn ông của Hàn Linh Hương phải xem Hàn Linh Hương này cho phép không đã. "

Tần Lã Minh nghe cô nói liền sợ hãi nuốt ngụm nước bọt. Trong phòng, Davil rút súng ra, đứng dậy chữa cây súng ngang đầu anh. Anh vẫn ngồi im để xem ông ta làm gì. Ông ta chuẩn bị bóp cò, Đại Nam phản ứng không kịp, la lên:

- "Lão Đại, cẩn thận."

Đột nhiên, ông ta khụy xuống, há hốc mồm. Ông ta chết không nhắm mắt. Đại Nam không biết vì sao ông ta chết. Anh hất tay cho thuộc hạ kiểm tra thi thể. Thuộc hạ không tìm được dấu vết nào trên thi thể ông ta. Anh thấy vậy liền nhìn qua thi thể ông ta anh thấy giữa gáy. Anh nhếch môi lên cười thì tự nhiên thi thể ông ta bị hơn nghìn con ấu trùng ăn, thịt xương tan hết. Tất cả thuộc hạ của anh chứng kiến đều hết hồn sợ hãi. Anh quay lưng đi ra đến cửa, ra lệnh:

- "Dọn dẹp sạch sẽ, thu toàn bộ địa bàn. "

Anh ra xe, Đại Nam báo cáo lịch trình. Anh nói:

- "Đến nhà trắng."

Tại nhà trắng, một đám người canh chừng nghiêm ngặt trước phòng tổng thống Mỹ. Hàn Long Hoàng ngồi uy nghiêm ngay chính giữa cái bàn. Lãnh Thiên Long thoải mái ngồi dựa vào ghế, ánh mắt cao ngạo. Hàn Long Hoàng nhìn trợ lý của mình, cậu ta lập tức đặt một bản hợp đồng trước mặt Lãnh Thiên Long. Cậu ta cung kính nói:

- "Lãnh chủ tịch, đây là bản hợp đồng Lãnh Gia độc quyền cung cấp vũ khí cho quân đội Mỹ, mời Lãnh chủ tịch xem lại rồi kí."

Lãnh Thiên Long ngồi yên chờ Đại Kỳ xem kỹ lại bản hợp đồng. Vì bản hợp đồng này rất quan trọng, Đại Kỳ lật từng tờ một xem từng chữ, đến khi xác định tất cả quyền lợi trong bản hợp đồng đều thuộc về phía Lãnh Thiên Long thì đưa cho Lãnh Thiên Long. Kí xong anh đẩy bản hợp đồng đến chỗ Hàn Long Hoàng, ông cầm bút ký không do dự. Sau khi kí tên, hai người bắt tay nhau. Trợ lý của Hàn Long Hoàng cung kính cầm bản hợp đồng lên, nhìn Lãnh Thiên Long cung kính nói:

- "Chúc mừng Lãnh chủ tịch."

Sau khi bàn chuyện công xong, Lãnh Thiên Long và Hàn Long Hoàng vào phòng riêng bàn chuyện tư. Hàn Long Hoàng nói:

- "Con với Linh Hương có chút tiến triển nào chưa?"

Anh nghe ba vợ hỏi thì lắc đầu cười. Ông vỗ vai anh nói:

- "Linh Hương nó là đứa rất dễ mềm lòng, con cố lên. Sớm muộn nó cũng sẽ có tình cảm với con thôi."

- "Con cũng mong là vậy." Anh nói rồi xin phép ra về.

Ngồi trong xe, Đại Nam nói:

- "Lão Đại, nghe nói nước Mỹ có quan hệ mật thiết với tổ chức bí ẩn PYS, sau khi Hàn Long Hoàng lên nhậm chức tổng thống thì tổ chức PYS đã đặt gần điệp trên khắp thế giới. Họ giám sát thu thập tình báo và ngang nhiên đảm nhiệm những vụ ám sát chính trị và họ cũng không tuân theo bất kỳ luật pháp nào."

Đại Nam phải đi đi lại lại giữa Pháp, Italy và Mỹ nhiều năm nên cũng moi được khá nhiều chuyện. Đại Kỳ nghe Đại Nam nói vậy, khó hiểu nhàu mày nói:

- "Nếu nói như vậy thì có nghĩa PYS tồn tại không phải giành giật vị trí trong hắc đạo."

Đại Nam không nói gì chỉ gật gật đầu. Đại Kỳ suy nghĩ một lúc lại hỏi:

- "Vậy ai đối đầu với Hàn Long Hoàng có nghĩa đối đầu với PYS."

Đại Nam quay sang nhìn anh nói:

- "Lão Đại, chẳng lẽ vụ tập kích tòa nhà Empire State, khách sạn New Land, bar Kool đều liên quan đến chính trị sao?"

- "Vậy chắc chắn trong những người có mặt tại Empire State ngày hôm đó có đã tâm bất chính với chính phủ." Đại Kỳ nhìn anh và Đại Nam nói. Anh suy nghĩ một lúc rồi lên tiếng:

- "Vụ tòa nhà Empire State và khách sạn New Land có liên quan đến chính phủ. Còn vụ bar Kool thì không. Davil là người trong hắc đạo. Có khả năng Davil chết là do thù riêng."

Vừa về đến biệt thự, tâm trạng Lãnh Thiên Long vô cùng vui vẻ vì nghĩ mình sắp được gặp bà xã. Anh đảo mắt tìm kiếm Hàn Linh Hương nhưng chỉ thấy quản gia Chu và người giúp việc. Quản gia Chu thấy anh về cung kính chào:

- "Thiếu gia, ngài đã về."

- "Thiếu phu nhân đâu." Anh nhìn quản gia Chu hỏi. Quản gia Chu cũng không biết thiếu phu nhân đi ra ngoài từ khi nào. Sáng nay, thấy thiếu phu nhân vẫn chưa dậy nên ông lên phòng gõ cửa gọi. Gọi một lúc lâu không thấy bên trong hồi đáp. Ông mở cửa đã không thấy thiếu phu nhân rồi chỉ thấy một tờ giấy nhớ thiếu phu nhân để lại "Quản gia Chu, Lãnh Thiên Long có hỏi thì báo cháu đến tập đoàn từ sớm." Ông nhìn anh nói:

- "Thiếu phu nhân đã đến tập đoàn Hàn Thị từ sớm."

Anh hệt hăng bước thẳng lên phòng rồi đi tắm. 30p sau anh bước ra thì điện thoại reo, anh bắt máy:

- "Alo."

Bên kia cung kính nói:

- "Lão đại, băng ghi hình bị đối loạn."

- "5p nữa tôi đến." Anh nói xong, cúp máy rồi đi thay đồ. Một lúc sau anh đến trụ sở bang Thần Long. Anh bước vào, hơn trăm thuộc hạ cung kính đồng thanh chào anh:

- "Lão Đại."

Anh đi thẳng lên tầng hai, bước vào phòng giám sát, Đặng Luân thấy anh liền cung kính gật đầu chào rồi mở đoạn ghi hình lên cho anh xem. Băng ghi hình bị đối loạn, lặp lại cảnh ngày hôm trước. Anh lạnh giọng nói:

- "Từ khi nào?"

Đặng Luân nhìn anh trả lời:

- "Sáng nay, nhưng vì đối phương làm nhiễu rất tỉ mỉ nên đến bây giờ mới phát hiện."

Anh nghe Đặng Luân nói vậy liền đập bàn. Anh không phải tức giận vì có kẻ xâm nhập vào camera mà anh tức giận vì nếu hôm nay cô ở nhà mà kẻ làm nhiễu camera có thù với anh rồi làm hại cô thì sao. Anh rút máy ra gọi Trần Gia Uy:

- "5p đề đến trụ sở, ngay lập tức."

Anh đang ngồi vuốt ve mặt dây chuyền. 5p sau, Trần Gia Uy hốt hã chạy vào, mặt nhăn nhó nói:

- "Lão Đại, có biết tôi đang cho thằng em hưởng thụ không?"

Lãnh Thiên Long vẫn vuốt ve mặt dây chuyền, không thèm nhìn Trần Gia Uy một lần, nói:

- "Còn nói nữa thì mất thằng em."

Trần Gia Uy nghe xong liền ngậm mồm lấy tay che thằng em. Đặng Luân chỉ biết lắc đầu cười với cái tính trẻ con của Gia Uy. Lãnh Thiên Long nhìn bằng ghi hình nói:

- "Điều tra xem ai làm"

Trần Gia Uy nhận lệnh, ngồi vào ghế bắt tay vào làm, 2 tiếng đồng hồ trôi qua. Vì kĩ thuật tin xảo nên mất rất nhiều thời gian. Trần Gia Uy cuối cùng cũng tìm ra, anh quay lại nhìn Lãnh Thiên Long nói:

- "Lão Đại, là Alex bang Wolf. Nhưng tôi còn kéo được một đoạn có liên quan..." Trần Gia Uy ngập ngừng không dám nói. Lãnh Thiên Long khó chịu khi thấy Trần Gia Uy cứ ngập ngừng. Anh nói giọng khó chịu:

- "Nói."

- "Liên quan đến chị dâu."

Lãnh Thiên Long nghe thấy Trần Gia Uy nhắc đến bà xã liền nhìn thẳng vào Trần Gia Uy. Trần Gia Uy biết chị dâu quan trọng như thế nào với anh nên nói:

- "Trong băng ghi hình kéo lại được, chị dâu có đi lên một chiếc mô tô Kawasaki, bên cạnh còn có chiếc mô tô Ducati nhưng người điều khiển lại là Tàn Lã Minh của bang Wolf. Tôi nghĩ chị dâu có liên quan đến bang Wolf."

Anh ngồi suy nghĩ một lúc rồi nói:

- "Đừng để chuyện này xảy ra thêm lần nào nữa. Gọi Lãnh Thiên Ngôn về gấp tôi." Anh đứng dậy ra về.

Về đến biệt thự, nhưng quân gia Chu nói cô vẫn chưa về. Anh đi thẳng lên tầng về phòng đợi cô

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12

Hoàn thành mục tiêu cô về trụ bàn giao lại một số nhiệm vụ rồi mới trở về. Chiếc xe Mercedes - Maybach S650 Pullman màu đen dừng trước cửa biệt thự, 4 tên thuộc hạ nhận ra thiếu phu nhân liền mở cửa. Cô chạy xe vào gara thì thấy xe của anh liền biết anh đã về. Bước vào phòng khách không một bóng người vì trước 11 giờ tối, tất cả người giúp việc đều được lui về nghỉ, riêng quân gia phải đợi đến gần 12 giờ để xem cậu chủ có dặn dò gì không rồi mới đi nghỉ. Nhưng hơn 1 giờ sáng cô mới về, cô lên lầu đi thẳng về phòng thấy phòng vẫn bật đèn, cô mở cửa vào thấy anh đang xem giấy tờ. Anh bỏ tập giấy xuống, ngược lên nhìn cô nói:

- "Em về rồi à?"

Lần đầu tiên cô cảm nhận được cảm giác có người chờ mình về. Cô gật đầu nói:

- "Ừm".

Anh cất giấy tờ rồi đứng dậy tiến tới phía cô, nhìn cô bằng ánh mắt ấm áp, anh nói:

- "Làm việc cả ngày mệt rồi đói rồi, em lấy quần áo rồi đi tắm đi, anh xuống làm ít đồ ăn cho em ăn đỡ đói."

Nói xong anh liền mở cửa đi xuống nhà bếp. Nghe anh nói vậy trái tim cô đập nhanh, cô đưa tay lên tim mình rồi ngẩn người mỉm cười. Cô nghĩ "Lẽ nào mình thích anh ta rồi sao?". Cô bước ra khỏi suy nghĩ đấy rồi lắc đầu nói:

- "Không thể nào, chắc hôm nay vận động mệt quá, mình phải đi tắm cho thoải mái mới được."

Anh xuống bếp, mở tủ lạnh ra lấy thịt, trứng, cà chua, kim chi ra. Anh lên google seach rồi làm theo. Anh lấy gạo nấu cơm rồi lấy dao thái thịt nấu với kim chi để làm canh. Có lần anh nghe được mẹ vợ nói cô thích ăn trứng sốt cà chua nên anh muốn thử làm. Loay hoay mãi cuối cùng anh cũng nấu xong. Anh soạn đồ ra bàn, đúng lúc cô cũng tắm xong đi từ trên lầu xuống. Anh nghe thấy tiếng bước chân của cô liền quay lại, nhìn cô nói:

- "Em lại đây ngồi đi, anh nấu xong rồi."

Cô lại gần ngồi xuống bàn ăn, cả ngày hôm nay cô chưa có gì bỏ vô bụng nên rất đói, thấy đồ ăn cô sáng mắt lên. Anh đưa cô bát cơm nhỏ rồi gấp thức ăn cho cô. Cô nhìn anh nói:

- "Cảm ơn! Mà anh không ăn sao?"

Anh nhìn cô lắc đầu nói:

- "Em ăn đi, anh không đói."

Cô cầm đũa lên thì thấy anh cứ nhìn chăm chăm mình. Cô ngại ngại nói:

- "Anh cứ nhìn tôi như vậy tôi không ăn được."

- "Linh Hương, đây là lần đầu anh nấu cơm, anh cũng không biết nó có ăn được không? Hay thôi để anh gọi phụ bếp đến nấu cho em nhé." Cô thấy anh mặt căng thẳng như vậy liền phi

cười, cô nghĩ "Đây là Lãnh Thiên Long lão đại tàn khốc hay sao? Thuộc hạ của anh mà thấy được bộ mặt này chắc họ chết đứng ngay tại chỗ luôn mất ", cô lắc đầu nói:

- "Chưa ăn sao biết không ngon."

Nói rồi cô liền cầm đĩa đưa thức ăn vào miệng. Cô xanh mặt đứng dậy tức tốc đi uống nước. Anh thấy cô đứng dậy liền lo lắng đi theo hỏi:

- "Em có làm sao không?."

- "Sao món trứng mặn thế, tôi đâu có thiếu muối đâu."

Anh thấy cô nói vậy liền vội vàng nói:

- "Anh xin lỗi, thôi anh đưa em ra ngoài ăn."

Cô thấy mặt anh như đứa trẻ có lỗi sắp khóc đến nơi rồi liền phì cười, cô nói:

- "Giờ này làm gì có nhà hàng nào mở."

Anh nhìn cô nói:

- "Anh đến bọn họ sẽ phải mở."

Nghe anh nói vậy cô cũng bó tay. Đúng vậy, anh là ai chứ, Đế Vương của cái thế giới này, hô mưa có mưa, hô nắng có nắng.

- "Thôi hơi mặn nhưng vẫn ăn được."

Thật sự không phải hơi mặn mà là quá mặn. Cô quay lại bàn ăn ngồi xuống. Cô ăn thử món canh kim chi, lần này thì quá nhạt. Cô nghĩ "Đằng nào anh ta cũng có lòng nấu cho mình ăn thôi mình cố nhắm mắt ăn vậy ". Anh nhìn cô nói:

- "Thật sự ăn được sao?"

Cô không nói chỉ gật đầu ăn. Ăn xong anh đưa cô quay về phòng ngủ.

- -----

Sáng hôm sau, anh phải đi sang Italy gần 2 tuần để giải quyết nhanh gọn bang Lemon, nhưng hôm qua bận cũng chưa kịp nói với cô. Nhìn cô đang ngon giấc anh cũng không muốn đánh thức cô dậy. Anh hôn nhẹ lên trán cô rồi đi lên sân thượng, bước lên chiếc trực thăng tư nhân. Lãnh Thiên Ngôn hôm qua nhận lệnh về gấp liền chờ anh trên trực thăng. Lãnh Thiên

Ngôn nhìn anh trai mình cười nói:

- "Anh hai, có chuyện gì mà gọi em về gấp vậy? Nhớ thằng em này rồi sao?"

Lãnh Thiên Long ngả người ra ghế, lắc lư ly rượu nói:

- "Điều tra thân phận người cầm đầu bang Wolf."

- " Bang Wolf làm gì chúng ta sao?" LTN ngờ ngạc hỏi

- " Không!"

- "Thế tại sao chúng ta phải điều tra người cầm đầu bang Wolf? Không phải chúng ta đang làm ăn tốt với bên đó sao." LTN không hiểu sao anh hai lại muốn điều tra người cầm đầu bang Wolf. LTN suy nghĩ một lúc mới chợt nhớ ra mọi người đồn thổi lão đại bang Wolf là phụ nữ. Trong đầu LTN lúc này nghĩ "lẽ nào anh hai mình thích lão đại bang Wolf, không, không thể nào, còn chị dâu thì sao?"

Lãnh Thiên Long yên lặng đưa tay lên vuốt mặt dây chuyền nhìn từng biểu cảm cảm xúc xuất hiện trên mặt thằng em mình. LTN đứng dậy nhìn anh nói:

- "Anh hai, anh không thể làm thế với chị dâu?"

Lãnh Thiên Long biết thằng em quý quý của mình nghĩ gì liền nhếch môi nói:

- "Bỏ cái suy nghĩ vớ vẩn đó đi."

- "Thế anh nói cho em biết, tại sao anh muốn điều tra người cầm đầu bang Wolf? "

- "Điều tra thì sẽ biết." Nói xong anh ngả người ra ghế chợp mắt để nghỉ một lúc.

LTN thấy anh hai không muốn nói nên cũng không hỏi thêm. Quay về chỗ bắt đầu điều tra như những gì anh hai ra lệnh.

Gần 3 giờ chiều, chiếc trực thăng của anh đáp xuống trụ sở bang Thần Long bên Italy. Hơn trăm thuộc hạ tinh anh đứng nghiêm cúi đầu chào. Lãnh Thiên Long oai nghiêm bước xuống đi thẳng vào trong trụ sở. Lan Ngọc (được Lãnh Gia nhận nuôi và huấn luyện thành sát thủ đứng thứ 3 thế giới) thấy anh cung kính nói:

- "Lão Đại!"

- "Mọi chuyện thế nào rồi?" Anh lạnh giọng nói

- "Bang Lemon vẫn chưa hành động. Nhưng thông tin mới biết được, sáng nay Chung Gia sang Italy gặp Monter - Tổng thống Italy để lên kế hoạch lật đổ chính phủ nước Mỹ."

Đại Nam đang ngồi, nghe thấy Lan Ngọc nói vậy liền quay sang nhìn anh nói:

- "Lão Đại, lẽ nào vụ tập kích tòa nhà Empire State là muốn trừ khử Chung Gia."

Đại Kỳ ngồi đối diện Đại Nam thấy anh gật đầu tức giận nói:

- "Mẹ kiếp, tí thì chúng ta chết chung với lão già Chung Gia rồi."

Lãnh Thiên Ngôn đi từ ngoài vào nghe thấy liền cười to nói:

- "Haha... tức làm gì, không phải bây giờ chúng ta vẫn còn sống sao. Yên tâm, sớm muộn gì cáo già Chung Gia cũng chết thảm dưới tay PYS."

Lãnh Thiên Long nhìn Lãnh Thiên Ngôn nói:

- "Điều tra đến đâu rồi?"

Nghe anh hai hỏi, sắc mặt Lãnh Thiên Ngôn lạnh lại tiến tới đưa tệp tài liệu cho anh rồi nói:

- "Lão Đại, người cầm đầu bang Wolf chính là chị dâu."

Đại Nam và Đại Kỳ nghe xong không tin vào tai mình là chị dâu lại là lão đại bang Wolf. Còn Lãnh Thiên Long, anh biết trước rồi nên khi nghe Lãnh Thiên Ngôn nói kết quả điều tra cũng không có gì bất ngờ. Anh nhìn Lan Ngọc ra lệnh:

- "Lập tức huấn luyện một đội tinh anh giỏi nhất cho tôi."

- "Vâng, lão đại." Lan Ngọc cung kính nhận lệnh rồi đi ra ngoài

Lãnh Thiên Ngôn không thấy anh hai ngạc nhiên về thân phận chị dâu nên hỏi:

- "Lão đại, lẽ nào anh đã biết trước."

Anh gạt đầu quay sang nhìn Đại Kỳ nói:

- "Gọi Vương Tuấn Khải hỗ trợ Lan Ngọc. Tôi cần một đội tinh anh giỏi nhất để bảo vệ chị dâu của các cậu."

- "Vâng, lão đại." Đại Kỳ nhận lệnh rồi đi ra ngoài.

Lãnh Thiên Ngôn lúc này đang bức bối vì anh hai đã biết rồi còn bắt mình điều tra. Anh nhìn Đại Nam và Lãnh Thiên Ngôn, lạnh giọng nói:

- "Truyền xuống nếu Lemon có động tĩnh, kế hoạch bắt đầu luôn." Nói xong anh đứng dậy đi thẳng về thư phòng nghỉ

- -----

Tại biệt thự Lãnh Thiên

Đang ngủ thì Hàn Linh Hương nhận được điện thoại. Người gọi là Cung Quý Dương (một trong đại bộ tứ của tổ chức PYS do cô huấn luyện). Cô nghe thấy tín hiệu riêng của tổ chức gọi liền bật dậy nghe.

- "Alo."

- "Chủ nhân, Chung Gia đã sang Italy gặp Monter. Chúng đang lên kế hoạch đánh đổ chính phủ trước rồi mới đầu tóm toàn bộ."

- "Tiếp tục theo dõi." Nói xong cô cúp máy. Cô bấm đàn số kết nối đến máy Lăng Thiệu Hùng (cũng là một trong số đại bộ tứ). Tiếng tút vừa lên thì bên kia đã bắt máy, giọng cung kính nói:

- "Chủ nhân."

- "Đã đến lúc chúng ta xâm nhập vào bộ máy chính phủ Italy."

- "Rõ."

Cô cúp máy định ngủ tiếp thì quân gia Chu gõ cửa *cộc cộc* nói:

- "Thiếu phu nhân có người tên Lan Chi xưng là em họ của thiếu phu nhân đến."

- "Bác cứ bảo Lan Chi lên phòng cháu."

Quân gia Chu nghe vậy quay người đi xuống cho vệ sĩ mở cửa cho người vào. Lan Chi đi vào rồi lên thẳng phòng cô. Vào phòng Lan Chi đóng cửa rồi cung kính cúi đầu chào:

- "Chủ nhân."

- "Có chuyện gì?" Cô ngồi dậy nhìn Lan Chi nói

- "Bang Lemon muốn chiếm bang của chúng ta nên đêm qua hẳn đã cho năm mươi thuộc hạ mai phục để cướp lô hàng lớn của chúng ta. Hẳn nói muốn lấy lại lô hàng thì đêm ngày mai gặp hẳn đấng sau dãy núi Dolomite."

Nghe thuộc hạ báo cáo mặt cô lạnh lại. Không khí trong căn phòng tụt xuống âm độ. Cô đứng dậy đi đến tủ sách lấy ra chiếc nhẫn hắc long. Cô vuốt ve chiếc nhẫn cười nói:

- "Hay, hay lắm Lemon. Đã muốn chết thì ta cũng không ngại mở đường cho chết."

Lan Chi nghe chủ nhân nói giọng như vậy liền sợ run người. Lan chi cô từng nghĩ dù có trăm cái mạng, trăm lá gan cũng không bao giờ đụng vào chủ nhân, đụng vào chủ nhân chỉ có 2 con đường, 1 là chết, 2 là sống không bằng chết. Hàn Linh Hương cất chiếc nhẫn vào tủ sách rồi nói:

- "Xuống nhà đợi ta 20p."

- "Vâng, chủ nhân."

Nói xong cô đi thẳng vào phòng tắm vsen còn Lan Chi xuống dưới lầu. Sau khi Hàn Linh Hương thay đồ xong rồi bước xuống dưới nhà. Người hầu thấy cô cung kính cúi đầu chào. Quân gia Chu thấy cô liền cười hiền nói:

- "Thiếu phu nhân buổi sáng tốt đẹp."

Cô nhìn quân gia Chu nói:

- "Bác Chu buổi sáng tốt đẹp."

- "Thiếu phu nhân đói chưa để tôi cho người dọn đồ ăn sáng ra."

- "Bây giờ con phải đến tập đoàn gấp. Tôi con qua nhà Lâm Linh Chi, bác Chu không phải đợi con đâu."

Cô nói xong liền cùng Lan Chi đi ra ngoài. Lên xe Lan Chi hỏi:

- "Chủ nhân, bây giờ về trụ sở hay đến tập đoàn?"

- "Trụ sở."

Hàn Linh Hương ung dung ngồi lật tờ báo ra đọc. Đến trụ sở cô bước xuống đi vào. Tất cả thuộc hạ cung kính cúi đầu chào. Vào thư phòng, Alex và Tần Lã Minh đã ngồi đợi sẵn. Cô nhìn rồi nói:

- "Chuẩn bị trực thăng, chúng ta sang Italy."

- "Vâng, lão đại." Tần Lã Minh nhận lệnh, đứng dậy chuẩn bị đi thì cô nói:

- "Mang theo 30 thuộc hạ."

Tần Lã Minh thấy cô nói vậy liền xôn xôn lên:

- "Lão đại, như thế rất là nguy hiểm. Chúng ta mang theo 30 người thì làm sao đỡ lại được."

- "Lời tôi cậu dám không nghe." Cô tron mắt nhìn Tần Lã Minh

- "Thuộc hạ đã sai ạ." Nói xong Tần Lã Minh đi ra ngoài. Alex đưa laptop cho cô rồi cúi mặt xuống nói:

- "Lão đại, thuộc hạ sơ xuất đã để Lãnh Thiên Long biết được lão đại là ai?"

Cô nhìn vào màn hình xem qua liền nhếch môi nói:

- "Biết rồi cũng không sao. Để lộ thông tin là Lão đại bang Wolf sẽ đích thân sang hỏi thăm bang Lemon."

- "Vâng, lão đại." Alex thấy lão đại không tức giận liền thở một hơi dài rồi đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 13

Hàn Linh Hương bước tới đặt hai tay lên thành ban công, mặt cô trở nên nghiêm túc. Đêm xuống, gió lạnh thổi vào, bàn tay cô mềm mại vuốt ve chiếc nhẫn, suy nghĩ một lúc cô rút điện thoại gọi:

- "Điều bốn trực thăng tự động qua Italy trong đêm nay, để lộ thông tin đêm nay lão đại bang Wolf sẽ bay qua Italy."

Nói xong cô cúp máy. Cô vào phòng ngồi xuống cầm ipad lướt xem tình hình quốc tế. Chưa đầy 2 tiếng sau, cô nhận được tin bốn chiếc trực thăng đã bị tập kích bắn nổ. Cô nhếch môi lạnh giọng nói:

- "Muốn giết tôi sao, cậu còn non lắm."

Cô cầm ly rượu vang lên uống hết rồi lấy đồ đi tắm. 20p sau cô bước ra với bộ đồ da đen, khuôn mặt trái xoan, đôi môi đỏ như máu, mái tóc nâu dài được buộc cao. Cô đi xuống bước vào thư phòng, mọi người đã đợi cô. Alex đưa mắt nhìn cô liền vội hỏi:

- "Lão đại, mọi chuyện là như nào?"

Âu Cường (Nhị thiếu gia của gia tộc Âu Gia lớn nhất bên bên Đông Nam Á) mặt lạnh vội vàng đi vào gần giọng nói:

- "Giỏi lắm, Âu Tình Linh, gan em to lắm, em có biết khi tin tức trực thăng của bang Wolf nổ, lão đại bang Wolf không rõ tung tích ông bà và ba mẹ lo lắng như nào không? Ông nội tí thì lên con đau tim. Không những ông bà ba mẹ mà cả dòng họ Âu Gia đứng không yên mà ngồi cũng không xong. Để xem lần này anh cả xử em thế nào."

Cô thấy anh hai đang tức giận liền quay lại ra hiệu cho Alex, Tần Lã Minh, Lan Chi và đám thuộc hạ ra ngoài. Khi tất cả ra ngoài cô bắt đầu giờ bộ mặt mè nheo nhìn Âu Cường nói:

- "Anh hai, Tình Linh biết sai rồi, nhưng đây là kế hoạch của em, em sơ xuất không nói cho mọi người để mọi người phải lo lắng. Ông nội sao rồi anh hai?"

- "Bây giờ em còn nhớ đến ông nội sao? Em càng ngày càng giỏi rồi." Âu Cường bực mình nói không thèm liếc cô một cái. Cô biết anh hai lo cho mình nên mới tức giận.

- "Tình Nhi xin lỗi, mai em sẽ về xin lỗi ông nội, bà nội, xin lỗi bố mẹ và anh cả nữa. Em sẽ quý trước nhà thờ gia tộc để xin lỗi. Anh hai đừng giận Tình Nhi nữa."

Âu Cường nhìn mặt cô em gái mình như sắp khóc rồi liền xột nói:

- "Thôi được rồi, anh hai không giận nữa."

Cô thấy anh hai không giận nữa liền ôm một cái rồi cười nói:

- "Em biết anh hai thương em nhất mà."

- "Nói cho anh hai biết, tại sao lại làm như thế? Ai đã làm gì em gái anh?"

Âu Cường nghiêm túc nhìn cô. Cô đi pha tách cà phê cho anh hai, đưa anh hai rồi ngồi xuống bắt đầu kể. Nghe xong, Âu Cường mặt tối xầm lại, anh đập mạnh tay xuống bàn, nghiêng rặng nói:

- "Chỉ là một tên tép riu mà dám đụng vào em gái Âu Cường này. Được, đã thế Âu Cường này sẽ cho gia phả nhà nó biến mất."

- "Anh hai, đây là chuyện của bang, anh hai có thể để em tự giải quyết không?"

Âu Cường suy nghĩ một lúc rồi nói:

- "Được, nhưng phải mang theo Jum bên cạnh."

Cô cười nhí nhảnh rồi gật đầu. Chợt cô nhớ ra gì đó liền nói:

- "Anh hai, chuyện em nhờ anh ba đã có kết quả chưa? Đạo này bận quá em không có thời gian gọi cho anh ba."

- "Thấy Âu Tình Thần nói thông tin người này quá thần bí nên đến bây giờ vẫn chưa tra ra manh mối."

Nghe anh hai nói vậy cô liền thất vọng. Âu Cường biết 8 năm qua Tình Nhi khổ sở tìm kiếm người con trai đã cứu nó năm đó như nào. Âu Cường vỗ vai cô nói:

- "Yên tâm, anh hai và anh ba sẽ giúp em tìm được người đó. Sáng mai Jum sẽ qua cùng em giải quyết cho xong. Bây giờ anh hai có việc phải đi. Cuối tuần, anh hai qua đón về thăm nội."

- "Vâng "

Âu Cường cười xoa đầu cô rồi bước ra về. Về phòng cô thất vọng mệt mỏi ngồi xuống đất tựa lưng vào giường uống rượu. Cô vừa uống vừa cảm chiếc nhẫn hắc long cô nghĩ "người đó bây giờ đang đâu, tại sao 10 năm qua cô khổ sở không tìm ra được ". Đang suy nghĩ thì điện thoại cô vang lên, cô vội lấy chiếc điện thoại trên giường, hiện lên người gọi là Lãnh Thiên Long. Cô nhấc máy:

- "A...Alooo."

- "Bây giờ em đang đâu?"

- "Tôi làm gì, đang đâu tôi cũng phải báo với anh sao?"

Anh nghe thấy giọng cô say mèm. Anh lo lắng hỏi:

- "Em có chuyện gì sao? Em đang đâu?"

- "Tôi đang ở trụ sở. Chúng ta chỉ là vợ chồng trên danh nghĩa nên anh không có quyền điều tra theo dõi tôi và hỏi tôi đang đâu, làm gì."

Nói xong cô cúp máy đi ngủ. Sau khi nghe được những lời cô nói tim anh nhói đau, anh giận anh đập phá hết đồ đạc trong phòng. Đúng anh sai rồi, tình yêu phải đến từ hai phía chứ không phải một phía. Đại Kỳ nghe thấy tiếng động trong phòng lão đại liền chạy lên gõ cửa bước vào hỏi:

- "Lão Đại, người có làm sao không? Người có chuyện gì vậy?"

Ban đêm ở Italy thật yên tĩnh, bầu không khí mát mẻ trong lành nhưng ngay tại căn phòng này, bầu không khí có thể bóp nghẹt thở bất cứ ai. Anh tròn mắt nhìn Đại Kỳ nói:

- "Mang hết rượu lên đây."

Đại Kỳ nhận được ánh mắt của lão đại liền run người. Xoay người đi xuống nhà rồi cho người vào kho chứa rượu mang rượu lên. Sau khi rượu được mang hết lên, anh khui ra tu hết chai này đến chai kia. Đại Kỳ không dám can anh liền ra ngoài gọi cho Lãnh Thiên Ngôn, Trần Gia Uy và Vương Tuấn Khải đến. Chưa đầy 5p cả 3 đều có mặt. Nghe Đại Kỳ kể lại họ liền lao lên phòng Lãnh Thiên Long. Bước vào phòng, mùi rượu nồng nặc xộc thẳng vào mũi. Lãnh Thiên Ngôn đến can anh mình nói:

- "Anh hai, đã xảy ra chuyện gì? Sao anh uống nhiều rượu thế?"

- "Long, xảy ra chuyện gì?" Vương Tuấn Khải nói

Anh không liếc nhìn 3 người họ lấy một cái, cứ tu chai rượu rồi nhìn ra ngoài trời. Trần Gia Uy cũng nhìn ra do ai mà anh uống nhiều chẳng qua không biết lý do là gì thôi. Trần Gia Uy nhìn LTN và VTK nói:

- "2 người ra ngoài đi, để tôi nói chuyện với Long "

LTN và VTK nghe vậy liền gật đầu ra ngoài vì dù có ở lại cũng không giúp được gì. Cửa phòng đóng lại, Trần Gia Uy ngồi xuống khui một chai ra uống rồi nhìn Lãnh Thiên Long nói:

- "Cậu buồn chị đâu?"

Lãnh Thiên Long nghe Trần Gia Uy hỏi vậy liền tu hết chai rồi nói giọng say mèm nhưng khí chất lạnh lùng khó gần đến đáng sợ:

- "Tôi sai rồi, cho dù tôi biết tình yêu phải đến từ hai phía nhưng tôi vẫn tin chỉ cần tôi cố gắng yêu cô ấy thì một ngày nào đó cô ấy sẽ yêu tôi."

- "Không ai sai cả, chỉ là do chị dâu chưa có tình cảm với cậu thôi. Thời hạn 1 năm vẫn còn 6 tháng mà. 6 tháng này cậu cố gắng khiến chị dâu yêu cậu. Nếu vẫn không được thì coi như quãng thời gian cuối cùng trong 1 năm dành cho chị dâu. Tôi không tin chị dâu lại không có tình cảm với cậu."

Lãnh Thiên Long nghe nói vậy liền nhếch môi cười, cảm chai lên tu rồi nói:

- "Đúng, tôi còn 6 tháng cơ mà."

Trần Gia Uy vỗ vai anh cười rồi nói:

- "Uống ít thôi, nghỉ ngơi đi, tôi về đây."

Sáng hôm sau, cô thức dậy muộn chút vì hôm qua uống hơi nhiều nên bây giờ đầu cô đau như búa bổ. Cô đi vào phòng tắm vsen rồi xuống thư phòng. Bước vào, mọi người đã đợi sẵn và Jum cũng có mặt. Cô nhìn Tần Lã Minh nói:

- "Chuẩn bị trực thăng đưa người của mình qua Italy. Đặt 3 vé máy bay, tôi và Jum và Lan Chi sẽ bay qua đó."

- "Rõ, lão đại."

Cô quay sang nhìn Alex:

- "Bắt đầu kế hoạch mở hang vô cộp."

- "Vâng, lão đại."

- "2h chiều bắt đầu."

Bàn kế hoạch xong cô về phòng. Cảm điện thoại, cô nhớ ra hôm qua mình và Lãnh Thiên Long có nói chuyện nhưng không nhớ ra. Cô gọi anh, từng tiếng *tút tut* vang lên, đầu dây bên kia bắt máy, cô nói:

- "Alo "

- "Anh đây"

- "Tôi có chuyện muốn anh giúp và cũng có chuyện muốn nói"

- "Được, em muốn anh giúp gì? Và muốn nói chuyện gì?"

- "2h chiều nay tôi sẽ bay qua Italy. Tôi cần anh giúp tôi bảo vệ bố mẹ tôi trong vòng 24h kể từ lúc tôi đặt chân xuống Italy. Còn chuyện tôi muốn nói, gặp tôi sẽ nói sau."

- "Được, tôi sẽ bảo vệ bố mẹ em. Vậy chiều nay tôi sẽ ra sân bay đón em."

- "Um... vậy tôi cảm ơn anh trước."

- Âu Tinh Nhi là tên thật của Hàn Linh Hương (cô là tiểu thư của gia tộc Âu Gia, vào năm 10 tuổi cô bị bắt cóc và được một người con trai cứu, cô không nhớ gương mặt của người đó chỉ nhớ sau lưng người đó có hình xăm con rồng và thứ duy nhất cậu ta để lại cho cô là chiếc nhẫn hắc long, sau khi được cứu thì cô gặp được Hàn Gia, ông bà Hàn Gia không có con cái nên nhận nuôi cô. Đến năm 12 tuổi cô phục hồi trí nhớ, liên lạc lại với gia đình nhưng cô muốn tìm ra hung thủ bắt cóc cô và hại anh cả cô mất đi đôi chân nên không tiết lộ thân phận thật sự và cứ sống trong thân phận đại tiểu thư Hàn Gia)

- Âu Cường (nhị thiếu gia của gia tộc Âu Gia và là anh hai của Âu Tinh Nhi)

- Âu Tinh Thần (tam thiếu gia của gia tộc Âu Gia và là anh ba của Âu Tinh Nhi)

- Jum (trợ thủ đắc lực của Âu Cường)

[Âu Gia là một gia tộc lớn và cũng là gia tộc hắc đạo lớn nhất Đông Nam Á]

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14

Tại sân bay Preturo, Hàn Linh Hương, Lan Chi và Jum vừa bước xuống máy bay thì đã thấy một đám người áo đen to cao lực lượng dàn hàng đứng chờ. Jum và Lan Chi tưởng người của Lemon đến tập kích lão đại. Jum chuẩn bị rút súng thì cô nói:

- "Không hạ thủ, đó là người của bang Thần Long."

Đám người áo đen đó đứng nghiêm cúi đầu chào cô. Cô đi tới hỏi:

- "Lão đại của các người đâu."

Một tên áo đen ngược lên trả lời:

- "Dạ lão đại đang đợi ngài ngoài xe ạ."

Cô không nói gì đi thẳng ra ngoài. Jum và Lan Chi nhìn xung quanh đảm bảo an toàn rồi đi theo sau cô. Nhìn thấy xe anh, cô nhìn Jum và Linh Đan nói:

- "Tôi sẽ ngồi xe này. Hai người cứ ra xe sau ngồi."

Jum lo lắng nói:

- "Tiểu thư, lỡ có chuyện gì xảy ra tôi không biết ăn nói thế nào với thiếu gia."

Cô nhìn Jum nói:

- "Yên tâm, tôi có thể bảo vệ bản thân."

Nói xong Jum và Linh Đan đi ra xe đằng sau. Xe bắt đầu rời đi. Không khí trong xe có chút ngột ngạt. 20p trôi qua anh vẫn nhìn cô không rời mắt. Cô thấy khó chịu nói:

- "Anh không nhất thiết phải nhìn tôi như thế."

Anh cười nói:

- "Anh nhìn vợ anh không được sao?"

Cô không nói gì quay mặt nhìn ra ngoài. Anh nhìn cô nói:

- "Em sang đây để gặp Lemon."

Cô quay lại nói:

- "um, tôi nghe thuộc hạ nói anh đang muốn thuê thám tử Lemon?"

- "Đúng vậy."

- "Tại sao?"

- "Hắn có ý đồ muốn chiếm địa bàn của anh"

Dứt lời, anh sờ lên mặt dây chuyền rồi nói tiếp.

- "Và bây giờ hắn dám động đến người phụ nữ đời anh, anh sẽ khiến cả gia phả nhà hắn chết."

Cô nghe thấy trong giọng anh có sự tức giận. Cô ngược lên nhìn anh thì thấy mặt dây chuyền. Cô giật mình đưa tay sờ lên mặt dây chuyền rồi nói:

- "Anh lấy dây chuyền này từ đâu?"

Thấy cô có vẻ hốt hoảng anh nói:

- "Từ lúc sinh ra anh đã có."

Cô cúi mặt xuống nói:

- "Anh biết chiếc nhẫn Hắc Long chứ?"

- "Biết. Đó là chiếc nhẫn đi cùng chiếc vòng anh đang đeo. Nhưng đã làm mất rồi."

- "Sao lại mất?"

Anh thấy cô hỏi vậy, liền hiểu kì nghỉ "sao tự nhiên cô ấy hỏi chiếc nhẫn làm gì?"

- "11 năm trước, trường anh tổ chức dã ngoại. Anh là người trầm tính, anh ghét những hoạt động ồn ào như thế. Nhưng không hiểu sao hôm đấy, trong người anh cứ nôn nao khó chịu, có gì đó cứ thúc dục anh phải tham gia. Vì là lần đầu tiên thấy anh tham gia, nên quản gia Chu rất lo lắng đi theo. Bọn anh được chia theo top để tham quan nên quản gia Chu ở lại trong xe. Nhưng anh không thích tiếp xúc hay ở gần người lạ. Anh liền tách riêng và cuối cùng đi lạc. Anh không biết mình đã đi đâu, chỉ biết xung quang toàn cây cối cao. Anh cứ đi mãi đi mãi rồi anh thấy một căn nhà hoang. Đứng lúc đấy có một đám tầm 4, 5 người áo đen bế một cô bé tầm 9, 10 tuổi đi vào căn nhà hoang đấy. Anh đứng sau cây quan sát một lúc thì anh thấy tên áo đen đi ra ngoài nói với 2 tên thuộc hạ canh chừng cô bé ấy cẩn thận, bao giờ có lệnh thì giết. Anh định quay đi thì cảm thấy có điều gì đó cứ thúc dục anh phải cứu cô bé đó. Sờ tay vào túi lấy điện thoại nhưng nhớ ra anh để trong xe, anh liền kết nối đồng hồ định vị đến y cảnh vệ. Trong thời gian đợi thuộc hạ tới, anh đành lấp sau cái cây quan sát tiếp để tìm cửa để vào. Quan sát kĩ anh thấy bức tường có chỗ hổng, đu để một đứa trẻ chui vào. Anh chui vào trong thì thấy cô bé bị trói vào chiếc ghế ngồi bất động. Anh chạy tới cởi trói rồi đánh thức cô bé dậy. Cô bé đó tỉnh lại nhìn anh với ánh mắt cầu cứu. Anh đỡ cô bé dậy chuẩn bị đi thì đám người đó đột nhiên xông vào. Vì còn nhỏ nên sức anh còn yếu. Anh không thể đánh lại 3 tên một lúc. Và cuối cùng, anh bị trói cùng luôn. 30p trôi qua thì có 1 tên chạy vào nói với 3 tên kia là phải xử cô bé đó thôi, có người đang đến rồi. Tên cầm đầu vừa chìa súng về phía cô bé, hắn vừa bóp cò thì anh đã vọt người ra đỡ đạn cho cô bé. Hắn ta tức giận cho người lôi anh ra đánh. Cô bé nhào vào ôm và chịu thay anh trận đánh đó rồi cô bé đó đã chết. Vì vết thương bị bắn ra nhiều máu quá, anh đã lịm đi. Lúc tỉnh dậy thì đã thấy mình đang ở trong bệnh viện. Anh hỏi thuộc hạ có thấy cô bé đó không thì họ nói lúc họ đến chỉ thấy ai ngoài anh đang nằm dưới đất. Anh hỏi hận khi lúc đấy không thể cứu cô bé đó. Sau khi vết thương đã khỏi, anh có quay lại chỗ nhà hoang đấy tìm chiếc nhẫn Hắc Long nhưng không thấy."

Nghe những lời anh nói cô khóc không ra tiếng. Thấy cô khóc anh rồi lau nước mắt cô nói:

- "Sao em lại khóc, em không khỏe chỗ nào à?"

Cô ngược mặt lên nhìn anh nức nở nói:

- "A...anh anh có hình xăm con rồng sau lưng phải không?"

Anh lạnh mặt lại nghĩ "trước giờ không ai biết anh có hình xăm con rồng sau lưng ngoài dòng họ Lãnh Gia ra, tại sao cô lại biết ". Thấy anh im lặng cô lại nói:

- "10 năm trước anh bị bắn ở bả vai."

Anh nhìn cô nói:

- "Tại sao em biết? Em điều tra anh?"

Nghe anh nói vậy cô òa khóc. Anh thấy cô khóc ra tiếng liền xót, ôm cô chặt vào lòng vỗ nhẹ nhẹ vào lưng cô. Trái tim của cô bây giờ đập loạn nhịp, cô không thể ngờ người cô tìm kiếm suốt 8 năm nay lại chính là anh. Cô giữ lại bình tĩnh nhìn anh nói:

- "Đồ tồi, anh có biết tôi khổ sở tìm anh suốt 8 năm qua như nào không?"

- "Em nói gì? Lẽ nào?" Anh ngạc nhiên nói

- "Đúng, tôi chính là cô bé năm đó bị bắt cóc."

Anh nghe cô nói vậy, môi liền nhếch lên một nụ cười, trong lòng anh đang vui sướng vì anh chính là người cô tìm, nhưng vui sướng chưa được bao lâu anh lại cảm thấy có lỗi, anh ôm cô vào lòng nói:

- "Anh xin lỗi."

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

Xe của anh đi về hướng ngoại ô. Biệt thự của anh nằm ngoại ô cách thành phố Florence 7 dặm là một trong 5 biệt thự lớn nhất đẹp nhất ở Italy. Rất nhanh chiếc Rolls - Royce đã đỗ trước biệt thự xa hoa lộng lẫy. Lãnh Thiên Long và Hàn Linh Hương oai nghiêm bước vào trong. Đang đi thì cô cảm nhận được ở đây không an toàn. Anh đưa cô về phòng, dường như anh cảm nhận được ánh mắt nhìn chằm chằm của cô, anh nói:

- "Sao vậy?"

Cô trầm ngâm một lúc rồi nói:

- "Không có gì, chỉ là tôi muốn nhắc anh, cẩn thận người xung quanh mình."

Nói xong cô đi vào phòng tắm, 30p sau cô bước ra với bộ quần áo đen bó sát người. Anh cùng cô bước vào thư phòng. Trong phòng chỉ có anh và cô cùng Đại Kỳ, Đại Nam, Alex, Tần Lã Minh, Lan Chi, Jun.

Hàn Linh Hương nhìn Lãnh Thiên Long nói:

- "Tôi cần anh bảo vệ cho ba mẹ tôi."

- "Được."

Biết anh sẽ giúp nên cô không nói nhiều. Cô nhìn thuộc hạ của mình nói việc chính luôn:

- "Alex, lập tức về Mỹ tiến hành kế hoạch. Tần Lã Minh sẽ thả lưới cho cá mắc câu. Lan Chi đợi lệnh khừ sạch luôn."

Lần đầu tiên anh nhìn thấy cô lạnh lùng đến quẩn rũ như vậy. Thấy Lãnh Thiên Long nhìn mình như vậy cô đỏ mặt liền ho nhẹ một cái. Anh biết mình nhìn hơi lố nên trở lại dáng vẻ lạnh lùng như cũ. Anh nhìn Đại Kỳ nói:

- "Hỗ trợ bang Wolf bất cứ lúc nào họ cần."

Cô nghe anh nói vậy liền gõ nhẹ tay lên bàn nói:

- "Không cần đâu, chúng tôi không yếu đến thế, với cả tôi cũng muốn nói. Anh nên cẩn thận những người xung quanh mình. Tôi chỉ cần anh giúp tôi bảo vệ ba mẹ là được."

Đại Kỳ nghe cô nói vậy liền nghĩ "lẽ nào, thiếu phu nhân nghĩ trong đây có gián điệp sao." Nói xong cô cùng thuộc hạ của mình đi ra ngoài. Đại Nam không hiểu ý của cô, liền hỏi Lãnh Thiên Long:

- "Lão Đại, sao thiếu phu nhân lại nói vậy ạ?"

Lãnh Thiên Ngón mở cửa đi vào nhìn Đại Nam nói:

- "Trụ sở của chúng ta bên này có gián điệp."

- "Lẽ nào là Lemon cài người vào?" Đại Nam nói

- "Không, Lemon không đủ sức để cài người vào trụ sở chúng ta."

Đại Kỳ nghe vậy liền sốt sắng hỏi:

- "Vậy là ai mà dám to gan cài người vào chứ?"

- "Vẫn đang điều tra."

- "Thật khâm phục chị dâu, vừa mới đến mà đã biết chúng ta có gián điệp." Lãnh Thiên Ngôn nói xong ngồi xuống uống hết cốc nước rồi nhìn Lãnh Thiên Long nói:

- "Anh hai, hình như em nhìn thấy người đàn ông đi bên cạnh chị dâu ở đâu rồi thì phải?"

- "Ở đâu? " Anh xoay chiếc bát lửa, trầm giọng hỏi

- "Hình như ở Đồng Nam Á, bữa tiệc giành cho giới thượng lưu.Nhưng anh hai, em nhớ danh sách mời không có mời chị dâu mà sao thuộc hạ chị dâu có mặt ở đây?"

Anh im lặng không nói gì, giờ tay ra lệnh cho tất cả ra ngoài trừ Lãnh Thiên Ngôn. Anh nhắc ly rượu lên lắc lư rồi nói:

- "Thời gian 2 ngày để điều tra thân phận tất cả người bên cạnh của Hàn Linh Hương."

- "Được. Nhưng anh hai, chuyện của bang Wolf là sao?

- "Lemon cố tình chiếm lô hàng để dụ bang Wolf sang rồi cho người tập kích rồi tìm thời cơ chiếm bang Wolf. Nhưng thật không may cho cái đầu không não của nó là cái chết đầy chi là cái chết giả mà Linh Hương bày ra." Anh nói với ngữ điệu lạnh, khiến cho Lãnh Thiên Ngôn ngồi bên cạnh phải rùng mình.

- "Thật không ngờ chị dâu nhìn bề ngoài yếu đuối thế mà bên trong thật lợi hại. Cả cái thế giới ngầm không ai điều tra được lão đại bang Wolf là ai thế mà chúng ta lại điều tra được." Lãnh Thiên Ngôn vừa nói vừa bày bộ mặt khâm phục và đặc ý.

- "Thật ra, Hàn Linh Hương biết chúng ta điều tra nên cố tình để lộ cho chúng ta."

Lãnh Thiên Ngôn nghe anh hai mình nói xong, mặt ngệt ra. Lãnh Thiên Long nhìn thấy biểu cảm của thằng em thối tha liền nhếch môi cười.

Bàn giao công việc xong cô về phòng. Căn phòng màu chủ đạo toàn đen với trắng, đứng phong cách của cô với anh. Cô đi đến phòng chứ đồ để lấy quần áo, nhìn xung quanh toàn là mẫu mới được lấy sáng nay của các hãng Dior, Gucci, Louis Vuitton, Chanel, Hermes, Givenchy, Burberry, Valentino, Versace,.....

Cô quay sang nhìn tủ đồ của anh, toàn vest chỉ may riêng cho anh của các hãng thiết kế nổi tiếng như Canali, Brioni, Zegna, Armani, Gucci,..... cô có sở thích mặc áo sơ mi nam nên vớ tạm áo sơ mi màu trắng thuộc size to nhất của anh để mặc. Tắm xong, cô lau khô mái tóc xoăn dài mượt rồi ngắm thân hình mình trong gương. Chiếc áo rộng đủ để che thân hình cô, để lộ đôi chân trắng nõn nà. Ngắm mình xong cô đi xuống nhà, thấy bụng hơi đói nên cô xuống bếp, không thấy người hầu trong bếp, cô nhanh nhẹn mở tủ lấy tạm hộp sữa ra uống. Tự nhiên, có một người hầu từ đâu tới đứng trước mặt cô nói:"

- "Thiếu phu nhân, có thể làm phiền phu nhân nói ông chủ uống thuốc giúp chúng tôi được không ạ?

Cô nghe vậy liền hốt hoảng nói:

- "Thiên Long bị đau ở đâu à mà phải uống thuốc?"

- "Dạ không ạ, ông chủ phải uống thuốc bổ để tốt cho sức khỏe, nhưng lúc này tôi có mang nên nhưng ông chủ tâm trạng không tốt nên nhất quyết không uống nên tôi mới nhờ phu nhân."

- "Được, đưa cho tôi."

Người hầu cung kính đưa bát thuốc cho cô. Vừa cầm vào cô đã nghĩ thấy trong này có độc. Là một người chế tạo thuốc độc giỏi chỉ cần ngửi qua là cô biết ngay. Mà độc này chính tay cô chế ra để bán trong giới hắc đạo. Cô nhìn à người hầu nói:

- "Mà Thiên Long uống thuốc bổ được bao lâu rồi?"

- "Dạ, cũng được mấy tháng rồi ạ."

Cô nghe à ta nói vậy liền cười trong lòng "uống được mấy tháng rồi thì giờ này anh ta đã đi gặp ông bà tổ tông lâu rồi "Cô nhếch môi cười thầm trong lòng rồi mang lên phòng làm việc của anh. Cô gõ cửa *Cốc cốc cốc *. Anh lạnh giọng nói: "Vào đi." Cô mở cửa ra bước vào rồi khóa cửa cẩn thận, đi lại gần anh để bát thuốc xuống. Anh ngược lên thấy cô mặc chiếc áo sơ mi của mình thì bỗng nuốt nước bọt kiềm dục vọng lại. Anh nhìn ra chỗ khác nói:

- "Có việc gì không?"

- "Tôi muốn hỏi anh uống thuốc bổ bao lâu rồi?"

Anh suy nghĩ một lúc rồi trả lời:

- "Cũng được hơn tuần rồi."

- "Lần nào cũng là cô người hầu tóc ngắn kia mang thuốc cho anh?"

Anh nghe cô nói vậy liền cười nói:

- "Em ghen sao?"

- "Tôi đang hỏi nghiêm túc. Nếu anh còn muốn sống thì trả lời đi." Cô lạnh giọng nói

- "Không, mấy hôm đầu là Lý Trung Thành mang thuốc nhưng bên Mỹ có việc nên 3 hôm nay để cho người hầu mang lên."

- "Anh không phát hiện trong thuốc có độc sao?"

- "Có độc?"

- "Đúng, loại độc tên K575, uống trong 1 tuần là chết."

Anh nghe cô nói vậy thì mặt đen lại. Khí lạnh trong phòng tỏa ra. Cô nhìn anh nói:

- "Yên tâm, tôi là người tạo ra độc đấy thì tôi cũng tạo ra được thuốc giải nha."
- "Bây giờ anh cần em diễn chung 1 vở kịch." Anh nhìn cô nói
- "Vờ kịch?" Cô ngờ ngác hỏi anh
- "Xung quanh anh không chỉ 1 mà nhiều tên gián điệp. Anh cần em phối hợp để tìm ra kẻ đứng sau."
- "Mặc dù không biết vở kịch của anh là gì. Nhưng anh cần thì tôi sẽ luôn luôn giúp."

Cô cầm bát thuốc mang vào nhà vệ sinh đổ, rồi mang ra đặt lại trên bàn rồi đi thì anh nắm tay cô kéo lại, anh hôn lên môi cô, vừa nẩy uống sữa nên trong miệng cô ngọt hơn. Anh mút hết vị ngọt, đưa lưỡi quấn sâu vào trong miệng cô. Đến khi thấy hô hấp của cô không đều anh liền buông ra. Cô đỏ mặt chạy ra khỏi phòng làm việc của anh.

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16

Hàn Linh Hương về phòng rồi đi ngủ, không biết anh vào phòng lúc nào. Anh ngồi lên giường, đưa tay gạt những sợi tóc của cô qua một bên để nhìn rõ cô lúc ngủ hơn. Anh ghé sát tai cô nói nhỏ:

- "Sói con ngủ ngon."

Nói xong anh nhẹ nhàng nằm bên cạnh cô, ôm cô rồi chìm vào giấc ngủ.

Sáng hôm sau, những tia nắng chiếu vào giường, đôi mắt khẽ động vì ánh nắng chói, Hàn Linh Hương mở mắt ra nhìn xung quanh, cảm thấy bên cạnh có hơi thở của anh, cô nghĩ trong lòng "tên đáng ghét này, dám tùy tiện ngủ trên giường của tôi"

Anh đang đọc tài liệu thì bất chợt, cảm giác có ai đang ngắm nhìn mình. Cô đi xuống nhà thấy anh ngồi ở phòng khách, cô tiến tới thì thấy tên người hầu nam kia đang nhìn mình với ánh mắt dò xét. Cô biết tên đó chắc chắn là tên gián điệp thứ 2, nhếch môi cười chạy đến chỗ anh, cô ôm anh rồi trưng bộ mặt nũng nịu ra nói:

- "Chào buổi sáng ông xã."

Lãnh Thiên Long thấy cô vợ của mình đang diễn kịch liền biết điều phối hợp theo

- "Chào buổi sáng, hoạt động cả đêm hôm qua sao em dậy sớm vậy."

Hàn Linh Hương nghe anh nói "hoạt động cả đêm" liền đen mặt lại, cô nghĩ trong lòng "tên đáng ghét này, tôi đã giúp anh đóng kịch mà anh lại nói như vậy, đợi mọi chuyện xong xem tôi có đem thân xác anh ra phanh thây thành trăm mảnh không"

Đúng lúc này, Lãnh Thiên Ngôn bước vào nói:

- "Mới sáng sớm ra hai người cho thằng em này ăn bánh gato rồi."

Anh nhìn Lãnh Thiên Ngôn nói:

- "Có việc gì?"
- "Phải có việc em mới được đến sao?"

Nói xong, Lãnh Thiên Ngôn quay sang nhìn Hàn Linh Hương cười nói:

- "Nhớ chị dâu quá nên em sang chơi."

Lãnh Thiên Long nghe thằng em trời đánh của mình nói vậy mặt mũi nhăn lại, anh lạnh giọng nói:

- "Muốn đi tập huấn?"
- "Không không, em chỉ nói đùa thôi." Biết mình đùa quá trớn rồi nên Lãnh Thiên Ngôn nói vấn đề chính luôn, sợ đùa thêm tí nữa là bị đẩy vào nơi khi họ có gây chết tiết đó mất. Lãnh Thiên Ngôn đưa tấm thiệp cho anh rồi nói.
- "Anh hai, Lemon mời chúng ta tới nay đến. Không biết thế lực đằng sau hắn là ai mà hắn lại dám có gan làm càn như vậy. Hắn ngang nhiên khoe khoang hắn đã thấu tóm toàn bộ bang Wolf."

Anh ôm cô vào lòng rồi nói:

- "Tối nay muốn đi không?"

Cô thấy lạ khi anh lại hỏi mình nhưng cũng là cơ hội để cô khừ tên Lemon đó luôn. Cô nhìn anh gật đầu. Lãnh Thiên Ngôn nhìn thấy bộ dạng này của hai người này chỉ biết há hốc mồm ra. Lan Chi đi từ ngoài vào chuẩn bị cúi đầu cung kính chào thì cô chạy ra kéo Lan Chi nói:

- "aaaaa, cậu tới rồi. Chúng ta đi mua sắm thôi."

Lan Chi không biết chuyện gì xảy ra nên im để cho cô nói. Cô quay sang anh nói:

- "Ông xã, em đi mua ít đồ với Lan Chi nha."

Nói xong cô kéo Lan Chi đi. Anh nhìn Lãnh Thiên Ngôn rồi cả hai người lên phòng làm việc của anh.

Tại trụ sở bang Wolf bên Italy

Không khí trong căn phòng thật ngột ngạt khiến người khác khó mà thở. Hàn Linh Hương muốn trêu đùa tên ngu dốt Lemon đây nên đã cho Tần Lã Minh tung tin là Lão Đại bang Wolf mất tích, nội bộ trong bang lục đục. Để Tần Lã Minh trà trộn câu kết với hắn rồi thu lưới vào cho Lan Chi trừ khử. Alex nhìn cô nói:

- "Lão đại, chúng ta đã bị mất giấu kẻ đứng sau."

Cô nghe Alex nói vậy liền tức giận đập bàn, cô lạnh giọng nói:

- "Khá lắm, ta quá xem thường người rồi."

- "Lão đại, tiếp theo chúng ta làm gì?" Tần Lã Minh nói

Cô nhìn Lan Chi nói:

- "Tôi nay phục kích toàn bộ bang Lemon, không để một con ruồi nào lọt ra, đưa hắn đến cấm địa."

- "Rõ." Lan Chi cung kính nhận lệnh

Alex đang kết nối đến tổ chức PYS. Cung Quý Dương và Lăng Thiếu Hùng cung kính chào cô:

- "Chủ nhân."

- "Mọi chuyện sao rồi?" Cô vừa xoay chiếc nhẫn vừa nói

- "Thuộc hạ mới phát hiện, đằng sau Chung Gia còn một thế lực bí ẩn khác." Cung Quý Dương nói

- "Chủ nhân, thuộc hạ đã xâm nhập nhưng mọi thứ đều bị xóa." Lăng Thiếu Hùng nhìn cô nói

- "Bên phía Lan Thảo thế nào rồi?" Cô nghe Cung Quý Dương nói đằng sau còn thế lực bí ẩn khác thì bắt đầu lo lắng cho tính mạng của ba mẹ Hàn.

- "Lan Thảo nói bên Chung Gia muốn mượn đao Cỗ Gia và Đoàn Gia để giết người."

Cô nghe xong 10 đốt ngón tay nắm chặt lại, khí áp trong phòng giảm tụt độ, cách nhau một cái màn hình mà Cung Quý Dương và Lăng Thiếu Hùng còn cảm nhận được thì không biết những người xung quanh sợ đến mức nào. Cô nghiêng răng nói:

- "Được, vậy ta sẽ cho các người nếm mùi địa ngục như nào."

Jum đứng đằng sau nghe toàn bộ rồi báo cáo cho Âu Cường. Mặc dù biết mọi chuyện nhưng Âu Cường không dám giúp đỡ vì tính cô em gái cưng này quá ngang tàn lãnh khốc.

- "Bảo Lan Thảo theo sát Cỗ Gia và Đoàn Gia 24/24."

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17

Chiếc Lamborghini Huracan LP610-4 2018 màu đen dừng lại một biệt thự sang trọng. Cửa xe mở ra, đập vào mắt mọi người là thân hình và khuôn mặt đẹp như được điêu khắc của Lãnh Thiên Long. Anh bước xuống, vòng qua bên kia để mở cửa cho Hàn Linh Hương. Cô cầm tay thon dài của Lãnh Thiên Long bước ra. Lãnh Thiên Long ngang nhiên ôm eo thon thả của cô sát vào người rồi sải bước trên thảm đỏ đi vào cửa chính. Mọi người đang nói chuyện vui vẻ thấy Lãnh Thiên Long và cô bước vào thì không khí bỗng chốc trở nên im lặng. Hai người là tâm điểm để mọi người chú ý. Nữ nhân nhìn anh bằng ánh mắt say đắm mê muội, nam nhân thì nhìn cô bằng con mắt dối khát thèm thuồng. Anh thấy những ánh mắt đầy liên tưởng nên khó chịu, đen mặt nhàu nhĩ lại. Anh ôm eo cô chặt hơn để cho lũ động vật hoang đốn biết, miếng mồi này là của anh. Lemon đang nói chuyện thì thấy anh liền đi đến. Hắn ta giọng điệu vui vẻ chào anh:

- "Hoan nghênh, hoan nghênh Long Lão Đại đến."

Anh nhếch môi, một tay đặt vào túi quần, một tay ôm eo cô. Bây giờ hắn mới để ý đến người phụ nữ bên cạnh anh. Cô gái này sao lại có vẻ đẹp khuynh nước khuynh thành đến vậy, làm cho bất kỳ đàn ông nào nhìn qua cũng phải thèm khát không thôi. Người đẹp nào hắn cũng đã gặp qua nhưng chưa bao giờ gặp người nào đẹp như vậy. Hắn nghĩ chắc cũng là con mồi để Lãnh Thiên Long chơi thôi, liền trưng cái ánh mắt dò xét từ trên xuống dưới nhìn cô. Anh mất hắn tò mò hơn:

- "Long lão đại, xin hỏi quý cô này là?"

Tên bồi bàn bụng ba ly rượu vang đỏ đi về phía anh, anh nhận ly rượu uống một hớp rồi chuyển tầm mắt về Lemon, nháu mày nhìn ông ta lạnh giọng nói:

- "Đây là vợ của tôi, là người phụ nữ của đời tôi."

Lãnh Thiên Long cố ý nói lớn để cho tất cả những tên căn nam không còn để ý đến Linh Hương của anh. Từ nãy giờ, anh như muốn điên lên, mồm mắt từng tên đó ra. Lemon nghe anh nói vậy liền nhìn cô mỉm cười cung kính, giọng chèo lái nói:

- "Thì ra là Phu Nhân Lân, Lemon ta xin lỗi vì đã thất lễ."

Nghe Lemon nói vậy cô nhếch môi rồi lạnh lùng gật đầu nói:

- "Không sao đâu."

Hắn thờ dài, nâng ly rượu uống hết rồi xin phép đi mất. Anh và cô đi đến chỗ ngồi đã được sắp xếp. Bữa tiệc bắt đầu, Lemon đi lên cầm micro lịch sự nói:

- "Lemon tôi xin cảm ơn mọi người đã tham gia bữa tiệc nhỏ này. Lý do hôm nay tôi tổ chức bữa tiệc này là muốn cảm tất cả anh em trong giới đã giúp đỡ tôi và tôi xin thông báo bắt đầu từ hôm nay bang Wolf ở bên Mĩ thuộc về bang Lemon."

Những người có mặt ở đây nghe hắn ta nói vậy liền xì ra xì vào. Ai ai cũng không ngờ, hắn có thể thâu tóm được bang lớn thứ 2 của thế giới hắc đạo này. Hắn chưa kịp nâng ly rượu chúc mừng thì một đám người tầm hơn trăm tên áo đen đi vào. Người đi đầu không ai khác là Lan Chi. Lemon thấy vậy liền nói:

- "Các người là ai?"

Lan Chi vẫy tay cho thuộc hạ bao vây rồi cười nói:

- "Haha, hay lắm Lemon, ai cho mày cái gan nói bang Wolf thuộc về mày?"

Cố Gia, Đoàn Gia, các nhân vật máu mặt trong giới nghe vậy liền hoang mang xì xào. Có người nói nhỏ "Lẽ nào đây là lão đại bang Wolf sao?" Lemon thấy vậy liền rút tờ giấy trong người ra đắc ý nói:

- "Mọi người nhìn tờ giấy này, Lemon tôi nói có sách sách có chứng, mực đen dấu đỏ đảng hoàng thì Lemon tôi mới dám nói."

Lúc này, Tần Lã Minh đi từ ngoài vào vừa nói vừa vỗ tay:

bóp bóp - "Lâu rồi không gặp, Lemon."

Lemon nhìn thấy Tần Lã Minh liền vui vẻ hơn hờ nói:

- "Tần Thiệu, người đến rồi."

Tần Lã Minh đi đến chỗ ngồi được sắp xếp. Alex đứng bên cạnh Lan Chi nhìn Lemon cầm tờ giấy đó vẫn như một con rối bị lỏm ra treu đùa liền ôm bụng cười nói:

- "Haha Lemon ơi là Lemon, sao mày ngu vậy. Mày có biết đọc chữ không?"

Hắn nghe Alex nói vậy liền tức điên lên cầm tờ giấy đọc lại. Đọc đến gần cuối hắn thần thờ lùi lại. Hắn vừa lùi vừa lắc đầu liên tục nói:

- "Không... không.... không thể nào"

Hắn cảm súng lao như điên về phía Tần Lã Minh hét lên:

- "Con chó, mày dám lừa tao."

Hắn chưa kịp bóp cò thì Lan Chi đã tặng cho hắn một phát vào chân một phát vào bả vai bên phải. Hắn khụy xuống, Tần Lã Minh nâng cầm hắn lên nói:

- "Lemon, không phải tao lừa mày mà do mày quá ngu." Nói xong anh rút súng bắn vào bả vai bên trái của hắn rồi lạnh giọng nói:

- "Phát này dành cho mày có ý đồ ám sát Lão Đại của tao mà không thành."

Tần Lã Minh tặng cho hắn phát nữa vào đùi bên trái rồi nói:

- "Phát này tao trả thù cho 50 người của bang Wolf."

Bắn một phát nữa vào đùi bên phải của Lemon, Tần Lã Minh nói:

- "Phát cuối cùng dành cho mày, to gan dám cướp lô hàng của bang tao."

Tần Lã Minh vứt súng xuống đất rồi nhận khăn của thuộc hạ lau tay

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiệu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18

Lemon đau đớn nghiêng răng nói ra từng chữ

- "Người đâu, bắt hết lũ này lại cho ta."

Alex nhìn hắn khinh bỉ nói

- "Lemon, mày vẫn không nhận ra sao. Tất cả người của mày bọn tao đã khừ sạch rồi."

Lemon nhìn xung quanh không thấy thuộc hạ mình đâu liền hốt hoảng. Đảo mắt một vòng, hắn nhìn thấy Lãnh Thiên Long liền bò đến ôm chân anh cầu xin:

- "Long đại ca, anh giúp tôi với. Chỉ cần anh giúp, anh muốn cái gì tôi cũng đáp ứng."

Lãnh Thiên Ngôn ngồi đằng sau Lãnh Thiên Long và Hàn Linh Hương khinh bỉ nhìn hắn nói:

- "Bang Thần Long chúng tôi không có cái gì mà lại cần một bang Lemon nhỏ bé phải đáp ứng sao."

Mọi người nghe Thiên Ngôn nói liền có những lời bàn tán phát ra, nào là bang lemon xếp thứ 10 mà là nhỏ bé sao, hay là xếp thứ 10 trong giới xếp thứ 5 trong nước Italy thì nhỏ bé cái gì. Lemon nghe vậy liền biết mình không thể nào kêu cứu được từ Lãnh Thiên Long. Đoàn Tấn Mộc (Đoàn Gia) lúc này mới đứng dậy, lão ta gõ cái gậy nhẹ nhẹ xuống đất rồi đi ra chỗ Lemon, lão ta nói:

- "Bây giờ bang Wolf cũng lấy được bang Lemon rồi, các người về báo lại với lão đại các người nể tình lão già ta bỏ qua cho hắn, dù gì hắn cũng có ân tình với ta."

Hàn Linh Hương nhìn bộ mặt giả tạo của ông ta liền cau mày lại, hiện giờ cô chỉ muốn khừ từng tên giả tạo một. Lãnh Thiên Long đứng bên cạnh cảm nhận được cô đang tức liền cầm tay cô chặt hơn. Cảm nhận được hơi ấm từ tay anh, cô bình tĩnh lại. Lan Chi nhìn lão ta nói:

- "Xin phép được thất lễ, chắc ai cũng đã nghe qua đụng vào bang Wolf cái giá phải trả gấp 10 lần."

Tĩnh Ngộ (cánh tay phải của Đoàn Tấn Mộc) nghe Lan Chi nói vậy liền sừng cồ phi tới lên tiếng:

- "Mày là cái thá gì mà dám lên tiếng ở đây."

Hắn định rút súng ra thì Alex đã tặng cho hắn 2 phát vào bả vai rồi. Alex cười nói:

- "Muốn biết là cái thá gì thì cứ thử đụng vào đi."

Tĩnh Ngộ đau đớn nói:

- "Mày...mày dám"

Đoàn Tấn Mộc tức giận, chỉ là 1 thuộc hạ mà dám tác oai tác quái. Lão ta nhìn qua thấy lạ tại sao từ nãy giờ ồn ào như vậy mà Lãnh Thiên Long vẫn ngồi im. Hàn Linh Hương nhìn anh ra hiệu "đi thôi chỗ này hết cái hay để xem rồi", anh gạt đầu đỡ cô đứng dậy rồi nhìn Lãnh Thiên Ngôn, hiểu ý Lãnh Thiên Ngôn vẫy tay cho thuộc hạ rút. Cổ Gia và Đoàn Gia chán ghét tức giận khi thấy tên nhãi ranh này không coi ai ra gì, ngang nhiên đến rồi cũng ngang nhiên đi. Cổ Gia nghĩ trong lòng "cục tức này Cổ Gia sẽ trả dần".

Trong xe, bầu không khí thật ngột ngạt. Cô kết nối đến máy Tần Lã Minh, lạnh giọng nói:

- "Lập tức đưa hắn đi. Ai cản khừ luôn."

Tần Lã Minh nhận lệnh liền đi tới Đoàn Tấn Mộc nói:

- "Đoàn lão già, lão đại hạ lệnh phải đưa Lemon đi. Chúng tôi xin phép thất lễ."

Nói xong, Tần Lã Minh ra hiệu cho thuộc hạ đưa Lemon đi, để lại cho Đoàn Gia cục tức không thể nào quên được.

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Chiếc Lamborghini Huracan LP610-4 2018 đi được nửa đoạn thì Hàn Linh Hương kêu dừng xe, cô nhìn anh nói:

- "Long, anh cứ về trước đi. Tôi cần đi giải quyết chuyện trong bang."

- "Ừ, để anh đưa em đi."

- "Không cần đâu, Alex sẽ đến đón tôi."

Cô vừa nói xong thì Alex đến. Cô chuẩn bị mở cửa xe thì anh kéo cô lại, ôm cô rồi nói:

- "Đi cẩn thận."

Trong lòng chợt thấy ấm áp lên khi nghe anh nói. Cô gạt đầu rồi xuống xe

Cảnh Đẹp

Xe dừng lại ở sau dãy núi Alps, Hàn Linh Hương xuống xe, cảnh vệ vội vàng tiến lên, cung kính nói:

- "Chủ nhân."

Hàn Linh Hương con mắt đen láy sắc sảo lạnh lùng cất bước đi qua một cái hàng lang dài là một cái thang máy. Hai tên cảnh vệ lực lưỡng mặt không biểu cảm đứng ở hai bên thang máy, thấy cô họ liền căng thẳng, sống lưng thẳng tắp cung kính chào:

- "Chủ nhân."

Hàn Linh Hương gạt đầu. Tên cảnh vệ liền nhấn mặt mã để thang máy mở ra. *Ting* thang máy mở ra, cô cùng Alex đi vào, đưa cô đến tầng ngầm thứ 3. Tầng thứ nhất là tầng bắt giam, tầng thứ 2 chết, tầng thứ 3 sống không bằng chết. Thang máy vừa mở ra thì truyền tới tiếng quát lớn. Đó là một căn phòng bên trong chứa rất nhiều loại dụng cụ, mang theo vùi vùi thuốc súng. Hàn Linh Hương đứng oai nghiêm trước sự cúi chào của 20 thuộc hạ, cô lạnh lùng tiến vào căn phòng. Một tên thuộc hạ mang tới một cái ghế rồi cung kính nói:

- "Chủ nhân, mời ngồi."

Về mặt cô lạnh băng, đi tới trước Lemon đang bị xích. Con mắt đen lầy chứa hàm ý khiến đối phương sợ. Cô nhìn hắn, lạnh giọng nói:

- "Lemon, ta nên chơi đùa ngươi thế nào đây?"

Trên người Lemon chỉ chít dấu vết bị roi quật, những vết tím bầm đầy người, những vết bị bắn chảy đầy máu ra. Nghe thấy giọng của Hàn Linh Hương, Lemon đang hôn mê đau đớn liền tỉnh dậy mở mắt ra nhìn Hàn Linh Hương bằng con mắt đầy bất ngờ thật lâu.

- "Lãnh phu nhân, Lemon tôi..."

Vút Tần Lã Minh vụt thẳng vào mặt hắn một vết, máu chảy ra. Mặt Tần Lã Minh không chút biểu cảm lên tiếng:

- "Trước mặt chủ nhân, ít nói thừa thãi lại."

Lemon đau đớn, hóa ra Lãnh phu nhân chính là lão đại bang Wolf. Hắn nhìn cô bằng ánh mắt oán hận nói:

- "Con chó, mày giỏi thì giết tao đi. Mày nghĩ mày giết tao xong mày được yên."

Tần Lã Minh tức giận cầm roi vụt vào ngực hắn một cái. Khóe môi Hàn Linh Hương khẽ nhếch, nhìn cơ thể hắn đau chết vật không chịu nổi, lạnh giọng nói:

- "Nói, thế lực nào đứng sau ngươi? Thời gian không có nhiều nếu ngươi muốn con trai và vợ ngươi sống."

Mất máu nhiều nhiều nên Lemon hơi hôn mê, nghe thấy Hàn Linh Hương nhắc đến vợ và con trai, hắn cố gắng trụ dậy:

- "Kh...không không thể nào. Mày đừng có hù dọa tao."

Lemon nghĩ mình đã giấu vợ và con trai qua Trung Quốc để đảm bảo an toàn không để ai tìm ra, cô không thể tìm thấy, chắc cô ta muốn anh nói ra nên đe dọa

Hàn Linh Hương ra hiệu, Alex lấy điện thoại ra, bật loa lên bên kia liền truyền đến một giọng nói của một đứa trẻ:

- "Daddy, chừng nào daddy về? Con với mami nhớ daddy quá. Hôm nay, có cô chú bạn daddy đến mua nhiều đồ ngon cho con lắm."

- "Tommy, daddy..." lemon chưa nói xong thì Alex đã cúp máy. Hắn nghĩ hắn giấu kỹ lắm sao? Trung quốc cũng thuộc địa bàn của gia tộc Âu Gia của cô mà.

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

Con người đen lầy sắc sảo lạnh lẽo rơi trên người Lemon, cô vuốt ve chiếc nhẫn nói:

- "Lemon, chỉ cần ngươi nói cho ta biết người đứng sau, ta sẽ bỏ qua cho vợ con ngươi."

Lemon biết bản thân không còn sự lựa chọn nào, hắn không ngờ lão đại bang Wolf lại là một con sói hung ác đến thế. Bây giờ Lemon cảm thấy hối hận vì đã động vào bang Wolf. Nếu như có thể đổi lấy tính mạng của vợ con, hắn cũng chấp nhận. Hắn nhìn cô nói:

- "Được tôi sẽ nói nhưng với một điều kiện."

- "Ngươi dám ra điều kiện với chủ nhân." Alex tức lên đi súng vào đầu Lemon. Hàn Linh Hương giơ tay ra hiệu cho Alex không được bắn.

- "Điều kiện? Mày nghĩ mày là ai mà đòi ra điều kiện với chủ nhân tao?" Lan Chi tức giận nhìn Lemon nói.

Hàn Linh Hương đứng dậy quay lưng đi, lập tức Lemon liền luống cuống nói:

- "Xin cô, xin cô bảo vệ vợ con tôi. Cô muốn tôi nói tôi sẽ nói, muốn tôi làm gì tôi cũng làm. Chỉ cần cô bảo vệ vợ và con trai tôi thôi."

Hàn Linh Hương quay lại nhìn hắn. Hắn liền nói:

- "Người đứng sau là Momen, cô ta nắm đủ bằng chứng làm việc phi pháp của tôi. Cô ta nói chỉ cần tôi giết lão đại bang Wolf, nếu tôi không đồng ý thì vợ với con trai tôi sẽ gặp nguy hiểm."o

Hàn Linh Hương cau mày:

- "Momen là ai?"

Tần Lã Minh nói:

- "Chủ nhân, cô ta là Step Momen, đại tiểu thư của gia tộc Step. Ba của cô ta là Some."

Lemon nhìn cô nói:

- "Cô đừng động đến bang SM. Lão ta là một con cáo già điều luyện lâu năm. Bang SM của lão là bang lớn thứ 3 của Italy. Đằng sau lão là thế lực chính phủ. Dù chỉ xếp thứ 3 trong nước nhưng ai cũng phải e dè."

Cô nghe hắn nói vậy trong lòng nghĩ "hóa ra là cấu kết với chính phủ, hay lắm". Lan Chi, Alex và Tần Lã Minh thấy biểu cảm của cô liền sợ, họ biết chắc lần này con mồi không có nổi

0,01% để sống. Hàn Linh Hương nhếch môi nói:

- "Chính phủ sao? Vậy để PYS này cho chính phủ ném vài mùi vị vậy."

Lemon không tin vào lỗ tai mình, cái vị cơ. Người trước mình lại là PYS sao. Hắn nhìn cô lấp bắp:

- "Cô cô.... cô là PYS?"

Lan Chi chán ghét nhìn hắn cười to nói:

- "Haha đúng, chủ nhân ta chính là PYS."

Lemon ngậy người ra, hắn không ngờ cô vừa là lão đại bang Wolf vừa là PYS trong truyền thuyết. Hắn thật ngu ngốc mà, sao lại đi động và người đập chân đội đất như vậy

- "Những gì cần nói tôi đã nói, tôi chỉ cầu xin cô bảo vệ vợ con tôi. Chỉ cần họ được an toàn, cô muốn tôi nhảy xuống 18 tầng địa ngục cũng được."

Hàn Linh Hương nhìn hắn, thấy hắn khóc. Cô biết hắn cũng chỉ vì tính mạng vợ con nên mới làm thế. Cô ngả người ra ghế, nhắm mắt lại nói:

- "Phá lệ."

- "Chủ nhân, người không thể phá lệ." Alex nhìn cô nói

- "Lời của ta ai dám phản?" Cô lạnh giọng nói. Alex biết một khi chủ nhân đã nói thì không thể thay đổi. - "Ta cho ngươi trong vòng 1 tháng xóa sổ bang SM thì vợ con ngươi sẽ được an toàn trở về."

Lemon nghe cô nói vậy liền ngậy ra nói:

- "Cô nói thật sao? Nhưng... nhưng tôi không thể."

Cô đứng dậy quay lưng đi, chưa kịp ra đến cửa thì hắn nói

- "Được, trong vòng 1 tháng tôi sẽ xóa sổ bang SM. Tôi nói được làm được, mong cô cũng vậy."

Cô vẫy tay ra hiệu cho Tần Lã Minh đưa Lemon về trại huấn luyện của bang. Tần Lã Minh cũng từng có hoàn cảnh gần giống Lemon nên hiểu.

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21

*Tần Lã Minh nhớ lại hoàn cảnh của mình hơn 6 năm trước, Tần Gia sảy ra biến cố, Tần Lam ba của Tần Lã Minh qua đời và để cho Tần Lã Minh tiếp quản gia tộc và tập đoàn. Tần Dụ em trai Tần Lam vì muốn chiếm gia tộc liền đẩy Tần Lã Minh ra khỏi ra tộc. Lúc đấy, mẹ của Tần Lã Minh vì quá đau buồn mà đổ bệnh. Tần Lã Minh hết ăn xin đến trộm cắp, làm đủ mọi chuyện chỉ để kiếm tiền chữa bệnh cho mẹ. Bước đường cùng rồi, anh không thể làm gì được đành quay lại Tần Gia. Gia đình Tần Dụ khinh bỉ nhìn anh. Tần Vũ Trọng con trai Tần Dụ chán ghét nói:

- "Mày quay lại đây làm gì?"

- "Mẹ tôi bệnh nặng, xin mấy người nể tình cứu mẹ tôi với."

Lê Mỹ Lệ vợ của Tần Dụ đi đến giờ chân đạp anh, khinh bỉ nói:

- "Mẹ mày bệnh thì để bà ta chết luôn đi. Tiền tao thà cho chó chứ không cho loại mày."

10 ngón tay nắm lại, bà ta coi anh không bằng con chó. Anh nghĩ "phải bình tĩnh lại, mình phải cứu mẹ". Anh quỳ xuống nhìn Tần Dụ

- "Chú, cầu xin chú cứu mẹ tôi. Chỉ cần cứu mẹ, giá nào tôi cũng trả."

Chợt ông ta nhớ ra cái gì liền nhìn anh nói

- "Ngươi nói giá nào ngươi cũng trả."

- "Đúng, tiền thì tôi không có, nhưng ông bảo tôi làm gì cũng được."

Ông ta suy nghĩ một lúc rồi nhìn anh nói

- "Được, đi theo tao."

Tần Vũ Trọng thấy ba mình giúp hắn liền khó chịu

- "Ba, sao ba lại giúp nó."

- "Không phải chuyện của con." Ông nhún mày nói rồi cùng Tần Lã Minh đi vào phòng. Ông kéo tủ ra đưa cho anh 1 tấm hình của 1 đứa trẻ, ông ta nói

- "Tao muốn mày giết con bé trong hình."

- "Giết? Nhưng nó chỉ là một đứa trẻ 15, 16 tuổi "

- "Không làm được sao?"

Anh chần chờ một lúc, lấy hết can đảm anh nói

- "Được, chỉ cần mẹ tôi được cứu."

- "Tốt. Nhưng nếu không làm được thì mạng sống của mẹ ngươi không còn đâu."

- "Ừ."

Nói xong anh quay lưng đi. Hôm sau, anh nhận được thông tin đứa trẻ trong hình đang ở học viện Calvary Christian. Đứa trẻ 16 tuổi đó không ai khác là Hàn Linh Hương. Cô đang đứng đợi Lâm Linh Chi thì bị bị khăn thuốc mê từ đằng sau, mất kiểm soát mắt cô nhắm dần. Tần Lã Minh đưa cô lên xe, anh đưa cô ra ngoại ô. Xe dừng lại một nơi hẻo lánh toàn đồng cỏ và 1 căn nhà hoang. Bế cô vào trong, anh để cô dựa vào tường rồi trốn, bây giờ anh mới nhìn rõ khuôn mặt cô, thật xinh đẹp làm sao. Mái tóc đen lác, khuôn mặt trái xoan. Đúng lúc đây điện thoại anh rung lên, là Tần Du gọi. Anh nhắc mấy lạnh giọng nói

- "Alo."

- "Đã bắt được người chưa?"

- "Rồi."

- "Tốt, bây giờ tao sẽ tới."

Vừa cúp máy thì đúng lúc Hàn Linh Hương tỉnh. Cô mở mắt ra nhìn xung quanh một vòng, thấy anh cô lạnh giọng nói

- "Ngươi là ai?"

- "Cô tỉnh rồi?"

- "Trả lời câu hỏi của tôi." Mặt cô vẫn lạnh băng. Tần Lã Minh nghe cô nói vậy liền sợ hãi "Cô bé này là ai? Sao chỉ một câu nói mà mình đã cảm thấy sợ hãi như vậy?" Anh nhìn cô từ trên xuống dưới rồi nói

- "Xin lỗi, tôi cũng chỉ vì hoàn cảnh nên buộc phải làm vậy?"

Vừa nói xong thì Alex cùng thuộc hạ xông vào. May Alex định vị được chỗ của cô, nếu cô có mệnh hệ gì nó cũng không muốn sống nữa. Tất cả thuộc hạ bao vây. Tần Lã Minh thấy vậy liền hét hoảng dí súng vào đầu cô nói

- "Chúng mày là ai? Tiến một bước tao bắn thùng sọ nó."

Alex tức giận nói

- "Mày bỏ súng ra khỏi lão đại tao trước khi tao điên lên."

Alex thật sự điên lên rồi. Mạng của nó là do cô cứu, nó thà để người ta chĩa súng vào đầu chứ không phải cô. Hàn Linh Hương nhìn Alex và thuộc hạ của mình nói

- "Hạ hết súng xuống."

Alex và thuộc hạ nhận lệnh liền bỏ súng xuống. Cô nhìn Tần Lã Minh nói

- "Nói? Ai sai người bắt ta."

- "Cô không cần biết. Cô chỉ cần biết là cô sắp chết rồi."

Alex nghe Tần Lã Minh nói vậy liền lao đến rút súng dự bị dí vào đầu anh nói:

- "Mẹ con chó này, ai cho mày ăn nói thể với lão đại."

- "Bỏ súng xuống. Không có lệnh không được phép cầm." Cô tức giận nói

Tần Lã Minh mặc dù dí súng vào đầu cô nhưng hiện giờ anh đang sợ. Không phải sợ thế lực đông mà anh sợ cô bé trước mặt mình. Chỉ một lời nói đã khiến nội tâm anh run lên. Anh vẫn giữ súng chĩa vào đầu cô, anh nói

- "Xin lỗi, tôi không thể để mẹ tôi chết. Xin cô đừng làm khó tôi."

Cô nghe vậy liền ngược lên nhìn anh, cô im lặng một lúc rồi nói

- "Chỉ cần nói ai sai người thì ta đảm bảo tính mạng mẹ ngươi an toàn."

- "Cô là ai mà dám đảm bảo tính mạng của mẹ tôi sẽ được an toàn?"

Alex nghe hần nói vậy liền cười lớn.

- "Haha mày dám hỏi lão đại tao là ai sao? Lão đại ta là chủ nhân bang Wolf."

Tần Lã Minh nghe vậy tay cầm súng liền run sợ. Anh không tin vào tai mình. Cô bé mà anh bắt là lão đại bang Wolf sao.

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lành Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 22

Tần Lã Minh nhìn cô nói

- "Tôi sẽ nói cho cô biết người đứng sau là ai? Nhưng dù có nói thì cũng muộn rồi, 5p nữa ông ta sẽ đến đây."

Trần trù một lúc anh lấy hết cam đảm nói ra

- "Người sai tôi bắt giết cô là Tần Dụ."

Alex nghe vậy liền nhăn mặt

- "Tại sao?"

- "Tại sao thì tôi không biết, tôi cũng chỉ vì mạng sống của mẹ tôi nên mới bắt lão đại của mấy người."

Hàn Linh Hương nhếch môi cười rồi ra lệnh

- "Tất cả tìm chỗ nấp. Đợi lệnh khừ."

Alex và tất cả thuộc hạ nghe vậy liền chấp hành rồi tìm chỗ nấp. Tần Lã Minh thấy vậy liền nói

- "Cô định làm gì?"

Vừa nói xong, cửa được mở ra. Tần Dụ cùng 5 tên vệ sĩ của ông ta đi vào. Ông ta nhìn cô cười to nói

- "Haha lâu rồi không gặp?"

Ông ta tiến đến gần cô nhấc cằm cô lên

- "Chết đến nơi mà mày vẫn oai được sao?"

Cô tức giận, lão già bản thủ này dám chạm vào mặt cô

- "Bỏ cái tay bản thủ của mày ra."

Lão ta bỏ ra rồi cười nói

- "Tao đã nói rồi, mày không nghe. Cứ thích nhúng vào chuyện của tao mày ngu lắm"

- "Không có lựa lại có khối sao Tần Gia?" Cô khinh bỉ nhìn hắn nói

- "Ồ là ra vậy? Mày cay tao cướp hợp đồng của mày sao? Nhưng tao thích cướp đấy. Mày định làm gì tao?"

- "Bây giờ mày chỉ cần đưa hết bằng chứng cho tao, tao sẽ tha cho mày một mạng."

- "Tha? Ông là cái thá gì?"

Tần Dụ tức giận bóp cò nhưng Tần Lã Minh đã nhanh hơn đỡ 2 phát súng cho cô. Cô hất tay, Alex và thuộc hạ bao vây bắn chết 5 tên vệ sĩ của ông ta. Ông ta nhìn không hiểu đám người từ đâu ra liền sợ hãi lắp bắp nói

- "Mấy người, mấy người là ai?"

Alex ra lệnh, thuộc hạ đồng loạt bắn vào chân phải ông ta. Tần Dụ đau đớn khụy xuống. Alex chạy lại cúi trói cho cô, 2 tên thuộc hạ tới kéo Tần Lã Minh ra. Cô đứng dậy lạnh giọng nói

- "Đưa ông ta về Cẩm Địa."

Thuộc hạ đồng thanh "Rõ"

Alex nhìn cô cung kính nói

- "Vậy còn hấn ta."

- "Gọi Kyo chữa cho hấn."

Alex không hiểu hấn đã bắt cô mà cô còn cứu hấn. Lắc đầu, Alex cùng 2 tên thuộc hạ đưa Tần Lã Minh đến chỗ Kyo.

Đến Cẩm Địa, cô đi thẳng đến gian phòng tầng 3 nơi chỉ dành cho những người sống không bằng chết. Bước vào, Alex đưa ghế cho cô ngồi. Tần Dụ thấy cô liền trợn mắt lên nói

- "Con chó, rốt cuộc mày là ai?"

Alex nghe vậy liền cầm roi vụt lão ta. Một đường máu chảy từ mặt xuống. Alex khinh bỉ nói

- "Ai cho mày ăn nói như thế với lão đại."

Ông ta không hiểu Alex nói liền hỏi lại

- "Lão đại?"

- "Đúng, lão đại là chủ nhân của bang Wolf."

Ông ta như sét đánh vào tai. Cái gì lão đại, cái gì mà chủ nhân bang Wolf. Hàn Linh Hương xoay xoay chiếc nhẫn nói

- "Hay lắm Tần Dụ, mày biết cái giả phải trả khi đụng vào tao là như thế nào không?"

Hắn ta vẫn ngoan cố tròn mắt nhìn cô

Cô đứng dậy hất cốc nước vào người lão rồi lạnh giọng nói

- "Từ từ mà cảm nhận."

Cô ra lệnh quay lưng đi. Về trụ sở, cô đi đến phòng Kyo. Bước vào thấy Tần Lã Minh tỉnh rồi. Cô đi đến sofa ngồi xuống ngã lưng ra sau, tay xoay chiếc nhẫn rồi nói

- "Tại sao lại cứu tôi."

- "Tôi cũng không biết tại sao bản thân mình lại đỡ đạn cho cô."

Alex bước vào cung kính đưa cô tài liệu. Cô giờ từng đọc rồi nhìn Tần Lã Minh nói

- "Có muốn theo tôi?"

- "Tôi đã hại cô mà cô cũng cho tôi theo sao?"

- "Tôi nghĩ mẹ cậu trụ được nốt tuần này." Vừa nói, cô vừa lắc ly rượu. Chợt nhớ đến mẹ, anh liền bước xuống chạy đến chỗ cô, anh quỳ xuống nói

- "Xin cô, cho tôi vay khoản tiền để cứu mẹ tôi."

- "Cậu nghĩ bệnh viện cứu nỗi bệnh ung thư sao?"

Tần Lã Minh nghe vậy liền ngồi bệt xuống, anh như người mất hồn. Anh sợ, anh rất sợ mẹ anh sẽ bỏ anh mà đi như ba bỏ anh vậy. Cô nhấc ly uống hết rồi nói

- "Cậu theo tôi mẹ cậu sẽ sống."

Anh nghe vậy liền ngước lên nhìn cô, vui mừng nói

- "Thật sao, mẹ tôi sẽ sống sao?"

Alex nhìn anh nói

- "Lời Lão Đại nói người dám không tin."

Tần Lã Minh vui mừng đến nỗi khóc

- "Cảm... cảm ơn, cảm ơn cô rất nhiều."

- "Bắt đầu từ ngày mai Alex sẽ đưa cậu đến trại huấn luyện."

1 tháng huấn luyện xong Tần Lã Minh được ra ngoài. Anh chạy một mạch đến tìm Hàn Linh Hương để xin gặp mẹ

- "Lão đại, tôi có thể gặp mẹ tôi không?"

Cô đồng ý và đưa anh tới một căn nhà nhỏ xung quanh là vườn hoa thật thoáng mát trong lành. Bước vào nhà thấy mẹ đang cắm hoa, anh ôm trầm lấy mẹ khóc.

- "Mẹ, con về rồi."

Bà nhận ra người con trai yêu dấu của mình

- "Tiểu Minh, con ngoan. Mẹ nhớ con lắm."

Ôm nhau khóc lóc thấm thiết rồi thôi. Bây giờ bà mới để ý cô cũng tới. Bà cười hiền hiền vùi nấp nhẩn nói

- "Hương nhi, cháu ngồi xuống đây."

Hàn Linh Hương ngồi xuống nhìn bà cười. Tần Lã Minh rất biết ơn cô. Nếu không có cô giờ này anh đã không được gặp mẹ anh rồi.

- "Lão Đại, cảm ơn cô. Cảm ơn cô rất nhiều. Mẹ nhờ cô ấy mà chúng ta mới có một cuộc sống mới."

Từ đó Tần Lã Minh thề với trời hứa với đất chỉ cần cô muốn, tính mạng này thuộc về cô *

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23

Giải quyết xong mọi chuyện, cô mệt mỏi về biệt thự, đúng lúc anh cũng giải quyết xong chuyện trong bang. Về đến cửa 2 xe gặp nhau. Anh bảo tài xế dừng xe, anh mở cửa bước xuống tiến đến xe cô, anh mở cửa xe cô ra nhìn cô

- "Sói con, vào nhà thôi."

Cô mệt mỏi lười liếc nhìn anh, lạnh nhạt nói

- "Ừ."

Cô bước xuống xe, cùng anh đi vào nhà. Bước vào đã có 2 ánh mắt sẫm soi nhìn cô, cô nhếch môi nói

- "Đúng là một lũ ngu."

Anh ra hiệu cho Đại Nam tóm 2 tên gián điệp đẩy đưa về trại giam của Thiên Ảnh Vệ. Anh đưa cô về phòng rồi nói

- "Linh Hương, bây giờ anh đi có việc, em mệt thì ngủ đi. Anh sẽ về trước bữa tối."

Bây giờ cô rất mệt mỏi, đến mở mắt cũng không muốn nên chẳng quan tâm anh đã nói gì. Cô ngủ một giấc đến tận 6 giờ tối thì có cánh tay rấm rạch ôm từ phía sau. Luôn luôn trọng trọng thái phỏng thủ nên cô đã nhanh chóng rút khẩu súng dưới gối ra chĩa thẳng đầu. Anh nằm yên nhìn cô

- "Là anh."

Nhận ra tên đó là anh, cô thở dài hạ súng xuống

- "Giải quyết xong việc rồi?" cô nhìn anh hỏi

Anh gật đầu rồi nói

- "Giải quyết xong rồi. Dậy thay quần áo đi, anh đưa đi ăn."

Nghe thấy ăn, mắt cô liền sáng lên. Từ tối qua đến giờ cô chưa ăn cái gì. Cô cười gật đầu rồi chạy vào phòng tắm. 30 phút sau cô bước ra với bộ váy xòe màu xanh ngọc, chân mang đôi giày cao 7cm màu trắng, mái tóc được xõa dài ra trông cô như một nàng công chúa vậy. Anh nhìn cô say đắm đến khi cô ho nhẹ mới hoàn hồn.

- "Đi thôi."

- "Ừm. Đợi tôi lấy túi đồ." Cô gật đầu rồi lấy túi chanel xanh ngọc.

Anh đưa cô đến nhà hàng Ý. Phòng anh đặt là phòng VIP hoàn toàn cách ly với mọi thứ bên ngoài. Anh gọi toàn món cô thích. Hai người cùng thưởng thức bữa ăn. Cả buổi không ai nói câu gì, chợt điện thoại cô rung lên, là Tần Lã Minh gọi, cô nhắc máy

- "Lão Đại, ông Trums gửi thiệp mời chúng ta đến sinh thần của con gái ông ấy."

- "Được, chuyển lời với Trums mai chúng ta sẽ tới."

- "Nhưng..."

- "Có chuyện gì sao?"

- "Ngày mai sẽ rất đông, lẽ nào Lão Đại muốn lộ diện thân phận?"

- "Ừ." Nói xong cô liền cúp máy

- "Mai em cũng đi?" Anh vừa cắt đĩa thịt bò nói rồi chuyển cho cô. Cô không nói gì chỉ gật đầu rồi nhận đĩa thịt anh đưa.

- "Em muốn lộ diện." Anh lắc lư ly rượu vang đỏ nhìn cô nói

- "Cũng đến lúc phải lộ diện rồi." Miệng cô nói nhưng mắt không rời khỏi đĩa thịt.

- "Được, em muốn làm gì cũng được, anh sẽ luôn ở đằng sau." Anh vừa nói vừa nhìn cô bằng ánh mắt sùng nịnh cung chiêu

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24

Cô và bang TC có mối quan hệ rất tốt với nhau. Trong một lần làm nhiệm vụ, cô đã cứu mạng Cherry nên Trums rất biết ơn cô. Luôn luôn giúp đỡ cô nếu cô cần. Và hôm nay là sinh thần thứ 17 của Cherry. Cô bé rất quý cô, coi cô như chị gái mình vậy. Biết cô đang ở Italy, cô bé liền mè nheo đòi ba mình mời cô đến bằng được.

Chiều nay, bữa tiệc được tổ chức ở khách sạn Damer. Tất cả các bang phái lớn nhỏ được Trums mời đều đã có mặt. Còn Lãnh Thiên Long và Hàn Linh Hương chưa thấy đâu. Hai bang phái to lớn này luôn luôn là người đến muộn nhất. Một đám thuộc hạ của cả hai đứng hai bên mở đường cho Lão Đại của mình. Lãnh Thiên Long khí thế ngút trời, đúng là Đế Vương có khác. Trên người khoác lên bộ vest màu đen, khuôn mặt anh tuấn trông thật oai phong. Khí thế của Hàn Linh Hương cũng không thua kém gì Lãnh Thiên Long. Mặc dù là phụ nữ nhưng trên người cô tỏa ra khí thế không sợ trời sợ đất. Cô khoác một bộ vest nữ trắng, dù mặc vest nhưng vẫn không thể che giấu được đường cong nghiêng nước nghiêng thành của cô.

Lãnh Thiên Long đưa tay qua ôm eo cô tiến vào trong. Tất cả mọi sự chú ý đều được đặt lên người cô và anh. Những người có mặt ở đây đều không thể giấu được cặp mắt tò mò. Tuy Italy là nơi tụ tập những bang phái không to lớn nhưng có tiếng tàn bạo và nguy hiểm nhất. Nhưng khi bọn họ thấy một đám người từ thủ lĩnh cho đến thuộc hạ đầy sát khí, trong lòng họ vừa lo vừa sợ. Chợt họ nhìn thấy đằng sau cô là Tần Lã Minh và Alex. Một người đàn ông đứng cạnh Trums hỏi

- "Lẽ nào cô gái kia à Lão Đại bang Wolf?"

Trums quay lại nhìn thấy cô rồi nói

- "Đúng, cô gái đó chính là Lão Đại bang Wolf." Mọi người có mặt nghe vậy liền không tin vào mắt mình, họ không ngờ Lão Đại bang Wolf lại đẹp đến khuynh nước khuynh thành. Trums đi tới trước mặt hai người cùng kính cười chào

- "Lãnh Lão Đại, Hàn Lão Đại."

Hàn Linh Hương mặt lạnh lùng gật đầu. Trums đưa cả hai vào chỗ ngồi đã được sắp xếp. Bang anh và bang cô ngồi ngang hàng nhau. Anh kéo ghế cho cô ngồi rồi tự kéo ghế ngồi xuống luôn không thèm ngồi cái chỗ đã được sắp xếp

Bữa tiệc bắt đầu, Trums bước lên sân khấu, thuộc hạ đưa mic cho ông.

- "Xin cảm ơn tất cả mọi người đã đến dự sinh thần của con gái tôi.. Cherry."

Ông vừa nói xong, một cô bé tầm 17 tuổi, có mái tóc ánh kim, mắt xanh ngọc bước ra. Cherry mặc chiếc váy xòe bồng bềnh màu hồng nhạt do nhà thiết kế hoàng gia nổi tiếng JT.

- "Cảm ơn mọi người đã đến sinh thần 17 tuổi của tôi. Bữa tiệc xin được phép bắt đầu. Chúc mọi người vui vẻ."

Nói xong, Cherry đi thẳng xuống chỗ Hàn Linh Hương, cô bé nhào vào ôm cô.

- "Huhu em nhớ chị quá, hơn 1 năm rồi mới gặp lại."

Lãnh Thiên Long thấy cô bé ôm vợ mình liền kéo Hàn Linh Hương về phía mình. Cherry nhăn mặt lại

- "Sao chú kéo chị tôi?"

- "Vợ tôi lẽ nào nào tôi không được kéo." Anh lạnh lùng nhìn Cherry nói

- "Cái gì? Vợ chú?" Cherry không tin vào tai mình liền cau mày nhìn Lãnh Thiên Long nói.

- "Này nha, chú đừng có thấy chị tôi xinh mà nhận vợ là vợ chú."

Lãnh Thiên Long tức giận đen xì mặt lại không nói nổi con nhóc này. Hàn Linh Hương giờ tay búng chán Cherry, cô bé đau nhăn nhó mặt lại, giờ giọng giận dỗi ra

- "Chị sao chị búng trán em?"

Cô kéo Cherry ngồi xuống

- "Em thấy anh ta già lắm sao mà gọi bằng chú."

Cherry nhìn Lãnh Thiên Long từ trên xuống dưới rồi vuốt cằm như bà cụ non nói

- "Nhìn cũng đẹp trai nhưng so với chị thì anh ta già thật."

Nói xong Cherry còn nháy mắt lè lưỡi với Lãnh Thiên Long. Anh tức giận không thể đánh con nhóc này. Hàn Linh Hương thấy bộ mặt của anh liền cười. Không ngờ anh lại ghen tuông với một đứa trẻ. Chợt có cảm giác có người đang đi tới, cô quay đầu lại thì thấy một cô gái cũng xinh. Cô nhìn từ trên xuống dưới ba vòng nảy nở nhưng đều là hàng nhái, khuôn mặt xinh đẹp nhưng toàn chỉnh sửa. À ta đi qua cô mùi nước hoa nồng nặc. À cảm lý rượu vang đi đến chỗ Lãnh Thiên Long cười nói

- "Long, anh cũng tới sao? Tôi mà cũng không nói với người ta một câu."

- "Tôi đi đâu? Làm gì cũng phải báo cáo sao?" Miệng nói nhưng mắt anh vẫn để trên người cô, không thèm liếc à lấy một. À ta trở về ngả người khoác tay Lãnh Thiên Long. Anh đen mặt lại tức giận gần giọng nói

- "Buông ra."

Vừa nói anh vừa ấn à ta ra rồi cời bỏ khoác vest ra rồi vứt xuống đất. Nhìn thấy cảnh à ta khoác tay anh tự nhiên trái tim cô đau thắt lại, trong lòng thì tức giận. Tần Lã Minh nhận ra à ta liền đi đến ghế sát tại cô nói

- "Lão đại, cô ta là Step Momen con gái của Some."

Hàn Linh Hương nhếch môi nói

- "Chưa tìm chó cùng tự mò tới"

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25

Cherry hiểu ý chị mình nói ai liền thêm mắm thêm muối vào

- "Hôm nay sinh nhật tôi đâu có mời động vật nhi."

- "Mấy người, mấy người nói gì vậy? Long, anh xem hai cô ta nói xằng bậy kia." Á ta giờ bộ mặt đáng thương để cho người khác thương hại. Hàn Linh Hương nhìn anh nói

- "Long, em thấy hơi mệt."

Lãnh Thiên Long nghe cô nói mệt liền lo lắng bước tới kéo cô vào lòng, anh đưa tay lên trán mình rồi sờ lên trán cô, không thấy nóng

- "Linh Hương, em mệt chỗ nào, em đau chỗ nào sao."

Tất cả thuộc hạ trở mặt há miệng nhìn. Đây là lần đầu thuộc hạ cô nhìn thấy cô có bộ mặt trẻ con như vậy. Cũng là lần đầu tiên thuộc hạ của anh thấy anh hốt hoảng lo lắng, buông bỏ hết uy nghiêm của một Đế Vương. Họ đều tự hỏi lão đạo lãnh khốc của mình đâu rồi.

Á ta nhận ra cô là vợ của anh. Liền trở giọng nói

- "Hóa ra là Lãnh phu nhân. Tôi không ngờ cô lại có mặt ở đây. Tôi cứ tưởng ở đây chỉ có những người cùng giới với cùng đẳng cấp mới tới được chứ."

Lãnh Thiên Long nghe vậy liền rút trong túi quần đôi găng tay, anh đeo vào rồi đi đến chỗ á ta. Á ta thấy anh đi tới liền mỉm cười. Nhưng nụ cười chưa kịp tươi thì anh đã đưa tay lên bóp cổ á ta. Anh khinh bỉ nói

- "Cô nói ai không cùng đẳng cấp. Người không cùng đẳng cấp ở đây chính là cô."

Nói xong anh nhấc cổ cô ta lên quăng á ngã. Tất cả mọi người đều dồn mắt tới xem xảy ra chuyện gì.

- "Cô ta không xứng với anh." Á ta gào lên

Hàn Linh Hương đi tới nhắc cầm cô ta lên nói rõ từng chữ một

- "Hàn Linh Hương tôi có chỗ nào không xứng."

Hất cầm á cô ra hiệu cho thuộc hạ đưa khăn để lau tay

Á ta tức giận lao tới định tát cô thì Tần Lã minh đã nhanh tay tặng cho á phát súng vào bả vai. Á đau đớn kêu lên. Cô nhìn á ta rồi nói

- "Đừng đến người đàn ông của Hàn Linh Hương này đều phải trả giá."

Tần Lã Minh hiểu ý tặng cho á ta thêm phát vào đùi.

Á ta đau đớn mắt nhắm mắt mở hét lên

- "Hàn Linh Hương, bỏ tao sẽ không bỏ qua cho mày."

Cô nhìn thuộc hạ nói

- "Đưa đại tiểu thư gia tộc Step này về và gửi lời tới lão già Some là Lão Đại bang Wolf khuyên lão nên dạy lại con gái."

- "Rõ."

Trums đi tới nhìn cô nói

- "Hàn Linh Hương, việc này cô cứ giao cho tôi."

- "Vậy làm phiền ông rồi, Trums."

Cherry nhìn thuộc hạ của mình nói

- "Còn không mau đưa á ta đi, đúng là bản hết sinh nhật tôi."

Tất cả mọi người được mở mang tầm mắt, đúng như lời đồn, lão đại bang Wolfra tay không nhẹ.

Hàn Linh Hương xoa đầu Cherry cung chiêu nói

- "Đừng tức, sang tháng chị sẽ qua đón cung qua Mỹ chơi."

Trums nhìn mọi người rồi nói:

- "Xin lỗi vì một số chuyện không hay xảy ra. Bữa tiệc vẫn chưa kết thúc, mọi người cứ tự nhiên."

Mọi người quay lại vui vẻ, có vài tên muốn tạo mối quan hệ với bang Thần Long và bang Wolf liền lấy hết can đảm tiến tới mời rượu. Trums đi tới cầm 3 ly rượu đưa cho anh và cô và cả Cherry. Trums nói

- "Nào, chúng ta cùng cạn ly để chúc mừng sinh thần thứ 17 của Cherry con gái bé bỏng của tôi."

"Ken... ken..." những tiếng ly rượu va chạm vào nhau. Cạn ly xong Trums cùng Cherry xin phép đi. Cô và anh về chỗ ngồi. Đúng lúc này Alex và Lan Chi có chuyện gấp chạy tới. Cả hai cung kính cúi đầu

- "Lão Đại."

Cô gật đầu. Lan Chi lại gần nói nhỏ nhưng anh vẫn nghe thấy Lan Chi nói gì

- "Lão Đại, Hạo Nam gọi tới nói tiểu thư Lâm Linh Chi mất tích rồi."

Nghe đến đây đột nhiên cô run người, cô đứng dậy nhìn Tần Lã Minh và Alex lạnh giọng nói

- "Lập tức bay về Mỹ." Nói xong cô liền đi thẳng không thèm nhìn hay nói với anh một lời. Anh nghe giọng cô có chút run run liền lo lắng đuổi theo. Tất cả mọi người ngo ngắc nhìn 2 lão đại lớn dõn đi. Cherry nhìn thấy Hàn Linh Hương rồi đi liền giận dỗi dậm chân

- "Quá đáng, 2 người đáng ghét, đi cũng không thèm nói một câu."

Trums biết 2 người họ địa vị to sẽ có rất nhiều chuyện phải giải quyết. Ông xoa đầu con gái mình nói

- "Ngoan, hôm nay sinh thần của con, vui lên nào. Sang tháng ba sẽ đưa con qua Mỹ chơi với Hàn Linh Hương."

Cherry nghe vậy mắt sáng lên, cười nói

- "Thật hả ba."

Trums cười gật đầu. Cherry nhào tới ôm ba mình cười

- "Con yêu ba nhất."

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lành Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26

Lãnh Thiên Long đi theo cô vào xe. Thấy cô hốt hoảng anh liền kéo cô vào lòng nói

- "Yên tâm, Lâm Linh Chi sẽ không sao đâu."

Dựa vào lòng anh cô cảm thấy an toàn và bình tĩnh hơn. Cô òa khóc lớn

- "Huhu hu... em phải làm sao đây, Chi chỉ có một mình, không biết giờ Chi thế nào? Em.... hức...em phải nhanh chóng... nhanh chóng tìm cậu ấy."

Anh đưa tay vỗ nhẹ nhẹ vào lưng cô. Nhìn cô khóc, trong lòng anh xót xa bao nhiêu.

- "Ngoan, nín đi. Anh đưa em đi tìm cô ấy."

Xe chạy về biệt thự, Lãnh Thiên Long ra lệnh cho Đại Nam chuẩn bị máy bay riêng về Mỹ lập tức.

Suốt dọc đường, cô cứ thấp thỏm ngồi không yên. Lần đầu tiên, tất cả thuốc hạ thấy Hàn Linh Hương như vậy. Lãnh Thiên Long đau lòng khi nhìn thấy Hàn Linh Hương như vậy. Anh ôm cô vào lòng nói

- "Đường còn dài, nghỉ một chút đi."

- "Anh nói nghỉ một chút sao? Tôi không thể nghỉ nổi khi đang không biết tung tích Linh Chi ở đâu."

Hiện giờ cô muốn điên lên, cô muốn lập tức có mặt ở Mỹ luôn. Anh để hai tay lên vai cô nhìn thẳng vào mắt cô nói

- "Hàn Linh Hương, em bình tĩnh lại cho anh. Anh đã cho thuộc hạ tìm rồi. Bây giờ, đường vẫn còn dài, em không nghỉ thì lúc hạ cánh em có sức tìm cô ấy sao?"

Cô nghe Lãnh Thiên Long nói vậy liền bình tĩnh lại. Cô nhìn Alex nói

- "Hạ lệnh lật tung cái nước Mỹ lên dù cả góc ngách nhỏ cũng phải tìm"

- "Rõ." Alex nhận lệnh rồi kết nối đến tổng bộ của bang Wolf.

Lãnh Thiên Long kéo cô tựa vào vai để nghỉ. Vừa ngả vào vai anh, mùi hương bạc hà man mát tỏa ra thật dễ chịu, chưa đầy 5 phút cô liền chợp mắt. Anh mỉm cười nhìn cô ngủ, trông lúc cô ngủ thật giống một con sói con ngoan ngoãn lắm sao. Hơn 3 tiếng đồng hồ, cuối cùng máy bay cũng cất cánh. Cô tỉnh giấc, anh cùng cô đi xuống. Một đàn thuộc hạ đã chờ sẵn cung kính chào đồng thanh "Lão Đại".

Đang đi thì cô thấy anh dừng lại, cô khó hiểu quay đầu lại hỏi

- "Sao vậy?"

- "Đây là địa bàn của bang em. Anh thấy mình không nên vào."

- "Không sao, cứ vào đi."

Anh nghe cô nói vậy liền sai bước nhanh đến chỗ cô, trong lòng vui anh nghĩ "cuối cùng cô ấy cũng tin tưởng mình "

- -----

Trong căn phòng, không khí ngột ngạt đến không thở nổi, đến một tiếng thở còn không có. Lãnh Thiên Long ngồi cạnh Hàn Linh Hương, bây giờ anh cảm thấy cô thật lạnh lùng quyền rũ lắm sao. Cô nhìn thuộc hạ nói

- "Tìm thấy chưa?"

- "Lão Đại, vẫn chưa tìm ra."

Cô tức giận đập bàn *rầm*, lạnh giọng nói

- "Một lũ ăn hại. Tôi cho các người 5 phút. Không tìm ra thì cứ quy củ mà thực hiện."

Cô nhìn Alex nói

- "Điều tra tất cả những chuyện xảy ra với Lâm Linh Chi khi tôi không có ở đây "

- "Rõ." Nhận lệnh xong, Alex đi thu thập tài liệu liên quan. Chưa đầy 15 phút, Alex đã thu thập xong, đi đến cung kính đưa cho cô, rồi nói

- " Lão Đại, 3 ngày trước Jonathan, luật sư của ông Lâm Chí Thành ba của Lâm Linh Chi đã mang giấy tờ ủy quyền cho người thừa kế. Và người thừa kế tập đoàn Lâm Thị và toàn quyền quản lý gia tộc Lâm Gia là tiểu thư Lâm Linh Chi. Sáng nay, cuộc họp hội đồng quản trị được tổ chức. Nhưng vì tiểu thư Lâm Linh Chi không có mặt nên đã bị hủy bỏ. Và tối hôm qua, Thẩm Nhượng Nam có đến tìm gặp tiểu thư và rồi sáng nay trợ lý Minh Nhật của tiểu thư Lâm Linh Chi gọi tới nói không liên lạc được với tiểu thư, đã huy động mọi người đi tìm nhưng không thấy tung tích."

Nghe Alex nói xong, mặt cô đen lại, mười ngón tay nắm chặt thành nắm đấm. Nhiệt độ trong căn phòng càng ngày càng giảm hơn. Đột nhiên thuộc hạ cô chạy tới cung kính nói

- "Lão Đại, đã định vị được chỗ của tiểu thư Lâm Linh Chi rồi. Ở căn nhà hoang cũ bị bỏ ngoài ngoại ô Rochelle."

- "Lập tức bao vây toàn bộ ngoại ô Rochelle, một con kiến cũng không để lọt."

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lành Thiểu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

Tất cả thuộc hạ nhận lệnh liền lập tức thực hiện. Chưa đầy 20 phút, hơn 50 vệ sĩ tinh anh đã bao vây toàn bộ vùng ngoại ô Rochelle. Alex cùng 15 thuộc hạ bao vây tất cả cửa ra vào của căn nhà hoang. Lan Chi và Tần Lã Minh đi vào trước, nhìn xung quanh xem có nguy hiểm nào không. Hàn Linh Hương cùng Lành Thiên Long đi sau. Đi vào cô không thấy một bóng người, ngoài Lâm Linh Chi đang bị trói bất tỉnh dưới sàn. Lành Thiên Long nhìn xung quanh cảm thấy có điều bất thường. Cô chạy tới còi trời cho Lâm Linh Chi

- "Chi, mình tới cứu cậu rồi, tỉnh lại đi."

Lâm Linh Chi mơ hồ nói nhưng vẫn trong trạng thái không tỉnh

- "Hàn... Linh... Hương."

- "Mình đây, mình tới cứu cậu rồi."

Cô nhìn Alex nói

- "Lập tức gọi Kyo."

Lành Thiên Long nghe cô nói đến Kyo liền thấy cái tên này quen quen, suy nghĩ một lúc chợt anh nhớ ra đây không phải quý y trong truyền thuyết sao. Không ngờ hẳn lại là thuộc hạ của cô. Tần Lã Minh bế Lâm Linh Chi lên rồi đi ra ngoài. Chiếc nhẫn của cô chợt sáng lên cho thấy dấu hiệu có boom được kích hoạt, cô kéo tay anh vừa chạy vừa nói

- "Đi nhanh, có boom"

Lúc boom được kích hoạt thì chiếc vòng cổ của anh cũng sáng lên nên anh biết có boom. Vì chiếc nhẫn và chiếc vòng cổ đó đều là một cặp huyết long. Cô ra lệnh cho tất cả thuộc hạ rút khỏi căn nhà hoang, cô cùng anh lên xe, cô nhìn anh nói

- "Anh sang ghế phụ, để tôi lái."

Anh nghe cô liền ngồi sang ghế phụ, cô nhấn ga bẻ tay lái chưa đầy 1 phút cô đã cho xe ra khỏi phạm vi căn nhà hoang bị nổ. Anh biết cô chính là tay đua khét tiếng nhưng cô không biết anh chính là Quý Đưa.

Nhìn khuôn mặt cô có vẻ mệt mỏi, anh đau lòng nói

- "Dừng xe lại, để anh lái."

Cô cũng muốn chợp mắt từ đây cho đến bệnh viện.

Cả một đoạn đường dài anh vừa lái xe vừa nhìn cô ngủ. Lần đầu anh thấy cô trong trạng thái mệt mỏi như vậy

- -----

Chiếc Ferrari 488 GTB màu đen dừng trước cửa bệnh viện Nhân Ái. Thuộc hạ đứng thành hàng để đảm bảo an toàn cho chủ nhân. Hàn Linh Hương cùng Lành Thiên Long đi thẳng vào khoa cấp cứu. Ngồi trước cửa phòng phẫu thuật cô nhìn Alex nói

- "Kyo đâu?"

- "Tầm 15 phút nữa, trực thăng của Kyo đáp xuống."

- "Lập tức báo cậu ta mang cái mạng đến đây trong vòng 10 phút không thì đi chuẩn bị gấp tổ tiên đi."

[Đạt 300 like 800 vote mình ra 5 chap liên tục nha mọi người]

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lành Thiểu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28

Chưa đầy 10 phút Kyo chạy tới thờ hỗn hển, vừa thờ vừa nói

- "Tổ tông của tôi ơi, tôi sắp không thờ nổi mất."

Nhìn thấy sắc mặt Hàn Linh Hương vẫn lạnh, Kyo liền nhìn thấy bên cạnh xuất hiện một người đàn ông, ôi đây không phải Lão Đại bang Thần Long hay sao. Kyo liền nghiêm túc lại cung kính cúi đầu chào cô. Hàn Linh Hương mệt mỏi nói

- "Vào trong."

- "Rồ." Kyo nói xong liền đi thẳng vào phòng cấp cứu, đèn phòng bắt đầu được sáng lên. Trải qua 15 phút rồi lại 20 phút rồi 30 phút vẫn đèn phòng phẫu thuật vẫn chưa tắt, cô sốt ruột đi đi lại lại. 45 phút trôi qua cuối cùng ca phẫu thuật cũng xong. Các bác sĩ chuyển Lâm Linh Chi sang phòng VIP hồi sức. Kyo mệt mỏi đi ra nhìn cô lắc đầu.

- "Đúng là không biết thương hoa tiếc ngọc, chậm trễ chút nữa thôi là không cứu nổi rồi."

Hàn Linh Hương lạnh giọng nói

- "Cô ấy làm sao?"

- "Rất nhiều vết bị dao cắt trên tay, đứt 1 dây gân, còn những vết cắt khác chưa vào sâu. Mất khá nhiều máu, trên người nhiều vết bị roi quật." Kyo nhìn cô nói

Mặt cô lộ sự tức giận, người tòa ra sát khí đáng sợ khiến toàn bộ thuộc hạ của cô đổ mồ hôi

- "Dám đụng vào người của Hàn Linh Hương này đều phải trả giá."

Cô cùng anh đến phòng của Lâm Linh Chi, vì mới khâu xong các vết thương, thuốc gây mê vẫn còn nên Lâm Linh Chi chưa tỉnh. Đúng lúc, Lãnh Thiên Ngôn gõ cửa đi vào.

- "Anh, chị dâu. Ba mẹ đi du lịch về rồi, họ gọi cho anh chị không được. Nên gọi cho em bảo em nói hai người tối về biệt thự Hàn Gia ăn cơm."

- "Tại sao lại về Hàn Gia." Cô không hiểu sao ba mẹ chồng lại gọi về nhà ba mẹ mình dùng cơm. Lẽ ra phải về nhà ba mẹ chồng ăn chứ. Anh nhìn cô nói

- "Từ nhỏ em sống ở Anh nên không biết, cứ rằm tháng 8 là hai gia đình gặp nhau dùng cơm."

- "Ồ, tôi chỉ về thăm ba mẹ vào kì nghỉ hè và kì nghỉ đông nên không biết chuyện này."

- "Không sao, thôi cũng muộn rồi, chúng ta về chuẩn bị thôi."

- "Nhưng còn Chi thì sao? Tôi không thể để Chi một mình."

Lâm Linh Chi vẫn chưa tỉnh lại, cô rất lo Chi sẽ sợ khi không thấy cô. Lãnh Thiên Long chợt nảy ra một ý nghĩ, anh nhìn Lãnh Thiên Ngôn nói

- "Lãnh Thiên Ngôn, em có thể chăm sóc cho tiểu thư Lâm Gia chứ."

- "Anh hai, không được đâu, em có hẹn với bạn gái rồi."

Anh nhìn Lãnh Thiên Ngôn lạnh giọng nói

- "Không được?"

Lãnh Thiên Ngôn nghe anh mình nói vậy liền hiểu nếu mình không đồng ý thì anh mình sẽ cho đi huấn luyện tiếp mất. đành gật đầu đồng ý ở lại chăm sóc cô ta.

Hàn Linh Hương vẫn lo lắng, cô còn nhắc Lãnh Thiên Ngôn bao giờ Chi tỉnh phải gọi Kyo vào kiểm tra rồi thông báo cho cô

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lành Thiểu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29

Biệt thự Lãnh Thiên:

Gần 2 tuần cô chưa về đây mà không chỉ cô mà cả anh cũng vậy. Chiếc Ferrari 488 GTB màu đen đi thẳng vào khuôn viên của biệt thự. Quản gia Chu cùng tất cả người hầu cung kính cúi đầu chào

- "Thiếu gia. Thiếu phu nhân chào mừng trở về."

Anh gạt đầu rồi kéo cô vào trong nhà. Mới đến cầu thang, cô quay đầu lại gọi quản gia Chu

- "Quản gia Chu, bác pha cho con cốc nước chanh nha."

- "Vâng, thiếu phu nhân."

Cô lên phòng lấy quần áo rồi đi tắm. Anh thì sang phòng tắm bên cạnh. 30 phút sau cô xuống thì đã thấy anh ngồi đợi rồi, hôm nay cô mặc chiếc váy mây đỏ body bó sát tôn lên đường cong chữ S của cô. Tóc được uốn xoắn loạn to. Đôi môi trái tim đỏ chót khiến anh nhìn chủ muốn chiếm lấy đôi môi đỏ. Anh đi tới đưa cốc nước chanh cho cô, rồi ghé sát tai cô nói

- "Hôm nay trông em thật quyến rũ."

Nghe những lời anh vừa nói ra, hai má cô đỏ ửng. Anh nhìn thấy cô như vậy liền cười. Anh không ngờ khi cô xấu hổ lại trở nên đáng yêu như vậy.

Trên đường đi, cô nhìn thấy tiệm tạp hóa liền bảo anh đỗ lại. Cô xuống xe mua một giỏ hoa quả tươi ngon.

Đến biệt thự Hàn Gia:

Dì Du biết cô về liền đứng ngoài chờ sẵn. Cô xuống xe, thấy Dì Du liền chạy tới ôm Dì Du nhõng nhẽo nói

- "Dì Du, con nhớ dì Du quá huhu."

Dì Du ôm cô cười hiền, mặt hiện lên từng nếp nhăn

- "Tiểu thư, chào mừng cô về nhà. Dì Du cũng nhớ cô lắm."

- "Linh Hương con về rồi à, Thiên Long chồng con đâu?" Bà mẹ cô hớn hờ chạy ra, vì lâu lắm rồi ông bà mới gặp con gái mình

- "Ba mẹ, Linh Hương nhớ ba mẹ quá. Long anh ý đang đi đồ xe rồi." Vừa nói cô vừa ôm ba mẹ làm nũng

Mẹ chồng thấy cô chỉ đề ý đến ba mẹ liền nhìn chồng mình giận dỗi nói

- "Anh thấy chưa, Linh Hương nó không thèm nhớ chúng ta luôn. Em tui thân quá."

- "Không có đâu nha, con cũng nhớ ba mẹ chồng nữa."

Cô chạy lại ôm lấy mẹ chồng cô. Mẹ chồng cô cười tươi rồi kéo cô ngồi xuống

- "Nào nào, ngồi xuống đi. Để mẹ xem thằng con trời đánh của mẹ có chăm sóc con tốt lên tí nào không?"

Cô đưa giỏ hoa quả cho người hầu rồi ngồi xuống cạnh hai bà mẹ. Mẹ chồng cô nhìn thấy cô gầy đi liền lo lắng nói

- "Linh Hương, sao dạo này con gầy đi vậy?"

Mẹ cô cũng thấy vậy liền nói

- "Mẹ cũng thấy con gầy đi, mặt mũi xanh xao. Con có chuyện gì sao?"

Đúng lúc này, Lành Thiên Long từ ngoài bước vào chưa kịp chào hỏi đã bị mẹ anh mắng cho rồi

- "Lành Thiên Long, anh vào đây cho tôi? Anh làm gì mà để con dâu tôi gầy đi như này?"

- "Con con có làm gì đâu?" Anh không hiểu chuyện gì nhưng quay sang nhìn kỹ thì cô gầy đi thật.

- "Dạo này công việc nhiều quá, chế độ ăn không điều độ nên con mới gầy đi." Cô lên tiếng giải vây cho anh

Chợt mẹ cô nhìn anh hỏi

- "Thiên Long, con xem 4 chúng ta cũng già rồi, con nói xem rốt cuộc bao giờ mới có tin vui, bao chúng ta mới có cháu bồng đây?"

Anh nhìn cô cười nói

- "Sớm thôi, con sẽ cho cả nhà tin vui."

4 người già nghe được câu trả lời của anh liền vui mừng

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lành Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30

Ăn uống xong xuôi, anh cùng cô về biệt thự Lành Thiên. Anh đưa cô lên phòng rồi về về thư phòng để giải quyết việc công ty, hơn 2 tuần ở Italy giải quyết việc trong bang nên bỏ bê

quá nhiều việc ở công ty. Cô mệt mỏi muốn đi tắm rồi đi ngủ. Ngâm mình trong nước nóng thật thoải mái làm cho con buồn ngủ của cô ập tới, cứ thế cô ngủ quên luôn. 30 phút sau, anh giải quyết xong thì quay về phòng, không thấy cô đâu, nhìn đèn phòng tắm vẫn sáng anh nghĩ cô vẫn đang tắm. Ngồi đợi 10 phút vẫn chưa thấy cô ra, anh đi tới gõ cửa *cộc cộc*

- "Linh Hương, em tắm xong chưa?"

Vẫn không thấy cô đáp lại anh liền gọi tiếp

- "Linh Hương."

- "Em tắm xong chưa?"

- "Này, em có làm sao không đấy?"

Gọi 3, 4 lần mà cô vẫn không trả lời. Anh bắt đầu lo sợ hốt hoảng gọi quản gia Chu đưa chìa khóa dự phòng lên. Anh mở cửa đi vào thì thấy cô đang nằm ngâm mình trong bồn tắm ngủ. Anh thờ dài, may cô không sao chứ cô mà có mệnh hệ gì anh không sống nổi mất. Anh bế cô lên rồi lấy chiếc khăn tắm choàng vào người cô. Đặt cô nằm lên giường rồi lau khô người cho cô. Nhìn cơ thể cô làm dục vọng của anh nổi lên. Anh cố gắng kìm lại.Chợt cô ngủi thấy mùi bạc hà nam tính liền tỉnh ngủ, cô mở mắt ra thấy anh đang nhìn mình, cô sợ hãi nhớ ra cơ thể mình đang không một mảnh vải che thân. Cô liền kéo chăn che lại

- "Anh... anh đang làm cái vậy."

- "Em ngủ quên trong lúc tắm nên anh bế em ra khỏi cảm lạnh."

Giọng anh khàn đặc, cô đỏ mặt khi anh nhìn thấy hết thân thể mình rồi. Anh một mạch đi thẳng vào phòng tắm với nét mặt nghiêm nghị mà băng lãnh. Trong phòng tắm, Lãnh Thiên Long đang đứng dưới vòi hoa sen, những dòng nước lạnh cứ thi nhau chảy trên người Lãnh Thiên Long. Thân hình hoàn mỹ như được điêu khắc vậy, cơ bắp săn chắc, cứ thế từng giọt từng giọt nước cứ lăn trên người anh. Độ lạnh của nước cùng với nhiệt độ về đêm của Washington D.C khiến cho thân nhiệt của Lãnh Thiên Long dịu nguôi bớt đi, đầu óc tỉnh táo hơn.

Từng tia nắng ấm xuyên vào bên trong phòng. Chiều rơi vào hai người đang nằm trên giường. Cô thức dậy quay đầu nhìn sang bên cạnh. Đập vào mắt cô là một khuôn mặt đẹp không góc chết. Khuôn mặt đẹp đến nghiêng nước nghiêng thành.

- "Em ngủm đủ chưa bà xã? Có phải anh rất đẹp trai không?"

Nói xong anh mở mắt ra, nộ một nụ cười mỉa mai. Cô giật mình, cô cứ tưởng anh vẫn đang ngủ nên mới ngủm. Mà cô cũng không ngờ người đàn ông này lại mắc bệnh tự luyến đến vậy. Cô bủi môi nói

- "Bớt tự luyến lại."

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31

Giải quyết mọi chuyện xong bây giờ cô phải dành thời gian giải quyết công việc của tập đoàn. Chiếc Rolls-Royce Phantom dừng trước tập đoàn Hàn Thị. Tài xế xuống xe và đi ra cửa sau cung kính mở cửa. Hàn Linh Hương bước vào tập đoàn, Tất cả nhân viên thấy cô đều cúi đầu chào. Vì hôm nay có cuộc họp quan trọng nên cô bảo Hạo Nam và Lucy chuẩn bị tài liệu không phải ra đón. Cô đi thẳng đến thang máy dành riêng cho chủ tịch rồi bấm tầng cao nhất

Đang phê duyệt tài liệu thì Hạo Nam gõ cửa *cốc...cốc...cốc*

- "Vào đi" Cô cất giọng lạnh lùng

Bước vào phòng, Hạo Nam cung kính nói

- "Thưa chủ tịch, cuộc họp sắp đầu."

- "Ừ, tôi biết biết rồi. Còn gì nữa không?"

- "Tập đoàn Nam Thị gửi thiệp mời đến nói tới nay tập đoàn Nam Thị tổ chức kỉ niệm 12 năm thành lập, chủ tịch có đi không ạ?"

Tập đoàn Nam Thị là một trong năm tập đoàn đã hợp tác với Hàn Thị từ năm đầu Hàn Thị được thành lập.

- "Ừ, tôi sẽ đi."

Hàn Linh Hương đứng dậy cùng Hạo Nam đi tới phòng họp

Tại tập đoàn Lãnh Thị, sau khi cô đi làm thì anh cũng đến tập đoàn luôn. Cũng giống cô, bây giờ anh phải đâm đầu vào giải quyết công việc tập đoàn. Đang phê duyệt tài liệu thì tiếng chuông điện thoại vang lên. Nhìn vào màn hình là Lãnh Thiên Ngôn gọi

- "Alo." Anh lạnh lùng nói

- "Anh hai, tới nay tập đoàn Nam Thị có tổ chức bữa tiệc, nhưng em có việc rồi không đi được, anh đi thay em nha. Em xem qua danh sách khách mời, có cả chị dâu đó nha."

- "Ừ."

Cúp máy, anh nhếch môi cười, chỉ cần ở đâu có cô, anh cũng sẽ luôn xuất hiện ở bên cạnh.

Bữa tiệc kỉ niệm 12 năm thành lập của tập đoàn Nam Thị được tổ chức tại trụ sở chính. Do tập đoàn Nam Thị là tập đoàn lớn mạnh đứng thứ 5 trên thế giới nên khách mời toàn những người có địa vị trên thương trường. Gần 19 giờ, hội trường vô cùng náo nhiệt, những chiếc xe sang trọng không ngừng dừng lại trước cửa. Không khí đang nhộn nhịp vui vẻ thì bỗng yên bởi sự xuất hiện của Hàn Linh Hương. Hôm nay, cô mặc một chiếc váy dạ hội màu đỏ kiểu dáng đơn giản nhưng vô cùng sang trọng và quý phái. Đó là chiếc váy duy nhất do Rose - nhà thiết kế nổi tiếng thiết kế riêng cho cô. Chiếc váy xê tả, ôm sát body làm tôn lên 3 vòng của cô. Khuôn mặt trang điểm nhẹ nhàng, càng thêm yêu kiều nữ lệ kết hợp với cái khí chất cao quý, lạnh lùng trên người cô khiến cho tất cả nam nhân phải đắm chìm, càng làm cho tất cả phái nữ phải hâm mộ và ghen tị.

Nam Vân Du - chủ tịch tập đoàn Nam Thị bước tới chỗ Hàn Linh Hương cười nói

- "Hàn tổng, cô đến đây đúng là vinh hạnh cho tôi." Ông đưa tay ra bắt tay với cô

- "Nam tổng, lâu rồi không gặp." Hàn Linh Hương cũng đưa tay ra bắt với ông, cười nói

Chưa kịp bước vào thì thêm một nhân vật nữa xuất hiện làm ông phải để trợ lý đưa Hàn Linh Hương vào trong. Đó là một nhân vật rất ít khi xuất hiện trong các bữa tiệc thế này, chủ tịch tập đoàn Lành Thị - Lành Thiên Long.

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lành Thiểu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32

[Theo yêu cầu của một số bạn, hôm nay mình sẽ ra 5 chap liền nha]

Tất cả mọi người trong giới hắc bạch đều biết, Lành Thiên Long không bao giờ tham dự vào những buổi tiệc như này, nếu có mời toàn là Lành Thiên Ngôn đi thay. Thấy Lành Thiên Ngôn, Nam Vân Du liền chào hỏi

- "Không ngờ hôm nay Lành tổng cũng đến, thật là vinh hạnh cho tôi."

- "Nam tổng quá lời rồi."

Nghe được câu nói vừa ý, ông ta vui vẻ cười rồi đưa tay mời anh vào trong. Lành Thiên Long gật đầu rồi đi tới vị trí chỗ ngồi của mình. Đúng lúc Trần Gia Uy cùng Vương Tuấn Khải đi đến.

- "Nhã hứng nào khiến Lành tổng của chúng ta lại đích thân đến dự tiệc vậy." Vương Tuấn Khải lắc ly rượu cười nói

- "Còn nhã hứng nào ngoài chị dâu nữa."

Trần Gia Uy với lấy ly rượu từ tên bồi bàn đưa cho Lành Thiên Long.

Cả 3 cùng cạ ly nói chuyện phiếm với nhau. Lành Thiên Long đảo mắt một vòng thì thấy Hàn Linh Hương đang đứng trò chuyện cùng các đối tác làm ăn, anh cũng không muốn lại gần làm phiền mà ngồi nhìn cô. Thấy những ánh mắt như thêm thường dân tặc của những đàn ông khác nhìn cô, anh hận không thể lập tức móc hết mắt bọn họ ra. Hội trường dường như náo nhiệt hơn vì có sự hiện diện của anh. Những ánh mắt thêm khát của những ả lăng lơ. Anh đặt ly rượu xuống, không quan tâm những ánh mắt đầy mà rảo bước tiến tới chỗ cô. Bên đó có rất nhiều người nhìn cô. Người phụ nữ này của anh thật sự có sức hút quá lớn đi thôi. Anh cởi áo vest ra choàng lên người cô, anh ngang nhiên đưa tay qua eo kéo sát cô lại người anh. Hành động đột ngột của anh khiến cô giật mình

- "Hàn Linh Hương, em gan to lắm, một hai người nhìn em anh còn có thể nhân nhượng được. Nhưng đây tất cả mọi người nhìn em, tốt nhất em đi sát vào anh, đừng để anh phải móc mắt những tên đó làm thức cho chó em mới vừa lòng."

- "Thiên Long, anh bị gì vậy? Anh đây là đang ghen sao?"

- "Đúng, anh ghen đấy." Lành Thiên Long đen mặt lại nói

- "Ồ, vậy tôi càng nên để người ta nhìn vậy."

Hàn Linh Hương vừa cười vừa nói. Cô không ngờ anh khi ghen trông thật dễ thương.

- "Em dám?"

Cậu nói vui đùa của cô làm cho anh sôi máu hơn. Anh kéo cô lại rồi áp môi mình lên môi của cô một nụ hôn nóng bỏng. Tất cả mọi người trầm trồ nhìn cặp vợ chồng ngang tàn trong hắc bạch tình tứ. Hôn xong anh ghé sát tai cô nói, hơi thở nam tính phả vào tai cô khiến mặt cô đỏ hơn, cô tức giận.

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lành Thiểu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33

- "Hàn Linh Hương, cả đời này em chỉ được làm người phụ nữ của Lành Thiên Long này thôi."

Nghe anh nói vậy, con tức giận trong lòng như được anh dập tắt, thay vào đó là niềm hạnh phúc len lỏi trong tim cô.

Lãnh Thiên Long trừng mắt nhìn thẳng những tên vẫn còn nhìn Hàn Linh Hương. Họ thấy ánh mắt sát khí của anh, liền sợ sệt quay đi chỗ khác.

Hôm nay phê duyệt một đóng tài liệu nên cô khá mệt mỏi nên Hàn Linh Hương không đề cao cảnh giác vì cũng có Lãnh Thiên Long ở đây thì làm sao xảy ra chuyện gì. Nhưng cô không biết rằng có một ánh mắt thèm thườn hận không thể ăn tươi nuốt sống cô ngay bây giờ của Phan Minh Hạo chủ tịch tập đoàn Phan Thị bên Đài Loan. Tuy đã già rồi nhưng tính háo sắc vẫn không thể bỏ. Phan Minh Hạo thấy ly rượu cô sắp hết liền đi đến bỏ thuốc vào trong rượu rồi nhờ tên bồi bàn đưa đến cho cô. Hàn Linh Hương không nghi ngờ gì liền nhận ly rượu từ tên bồi bàn đó. Lãnh Thiên Long đứng nói chuyện Trần Gia Uy và Vương Tuấn Khải nhưng anh vẫn luôn để cô trong tầm mắt.

Hàn Linh Hương cảm thấy cơ thể có gì đó không ổn, liền đoán ra có kẻ đã ra tay vào rượu của cô. Cả người cô nóng ran, cô bước nhanh vào nhà vệ sinh, vừa bước vào cửa cô đi loạng choạng ngã khụy xuống. Cảm thấy có ai đó đang đi đến, đôi mắt cô như có một lớp sương bao phủ, cô cố gắng ngồi dậy tỉnh táo để cầu cứu. Ngược mặt lên cô nhìn thấy bàn mặt của Phan Minh Hạo. Hàn Linh Hương nhìn thấy đôi mắt đầy dâm tà của ông ta cô liền biết chính ông ta bỏ thuốc cô. Phan Minh Hạo đi đến đỡ cô, cười dâm nói

- "Đề anh đưa cưng về nghỉ nha."

Hàn Linh Hương cố gắng vùng vẫy khỏi tay ông ta nhưng thuốc ngấm vào cả người cô không còn sức lực nữa. Lãnh Thiên Long đảo mắt xung quanh không thấy cô đâu nữa liền nhanh chóng đi tìm cô. Tìm xung quanh không thấy, chỉ còn nhà vệ sinh. Lãnh Thiên Long đi vào thấy Hàn Linh Hương đang vùng vẫy trong tay của Phan Minh Hạo.

Lãnh Thiên Long xông đến cho ông ta một cước, mặt anh tối sầm lại, đôi mắt tựa như có thể giết người ngay lập tức. Lãnh Thiên Long nhanh chóng bước đến ôm cô vào lòng, lạnh giọng nói

- "Phan tổng, người phụ nữ của tôi mà ông vùng dâm động."

Phan Minh Hạo giật mình, không ngờ cô lại là người phụ nữ của Lãnh Thiên Long tàn khốc. Ông ta sợ hãi, cố gắng nờ nọ cười ngượng phủ nhận nói

- "Lãnh tổng, tôi làm gì có gan động đến người của lãnh tổng. Tôi thấy cô ta ngất xỉu liền chạy lại giúp thôi."

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiểu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34

Lãnh Thiên Long trừng mắt nhìn Phan Minh Hạo. Ông ta thấy cổ họng đắng ngắt, chân tay run lẩy bẩy. Phan Minh Hạo thức giấc lùi vài bước, ông ta cảm giác mình đang ở trước cửa địa ngục rồi. Lãnh Thiên Long nhìn cô trong lòng mình, biết cô đã bị bỏ thuốc không chân chừ bẻ cô nhanh chóng rời khỏi buổi tiệc. Rồi ra lệnh cho thuộc hạ xử lý.

Suốt quãng đường về nhà có thể thấy sức chịu đựng của Hàn Linh Hương rất tốt, cô cố gắng nằm im trong lòng Lãnh Thiên Long. Về đến biệt thự, Lãnh Thiên Long nhanh chóng bế cô về phòng. *Rầm* cái cửa bị anh đá văng ra, anh bế cô đặt lên giường rồi đóng cửa lại. Anh rút điện thoại ra gọi cho Từ Tôn.

- "Alo, Lão Đại"

- "Từ Tôn, lập tức đến nhà tôi ngay."

Từ Tôn đang đi bar cùng Đại Nam, Đại Kỳ nghe Lãnh Thiên Long nói vậy liền nghĩ "lẽ nào lão đại bị thương". Chưa đầy 5 phút cả ba người đều có mặt ở biệt thự. Từ Tôn đi vào cúi đầu cung kính chào Lãnh Thiên Long. Anh không nhìn Từ Tôn ra lệnh

- "Lập tức khám cho cô ấy đi."

Từ Tôn nhìn cô đang nằm chặt vật trên giường lắc đầu nói

- "Không ngờ cô gái này bị trúng thuốc mà vẫn cố gắng nghiêng răng chịu đựng. Lão đại à, thuốc giải phải nhờ anh rồi."

Đại Nam, Đại Kỳ lắc đầu nghĩ "cái tên thối tha này, cứ ở mãi trong phòng thí nghiệm rồi bây giờ đến vợ của lão đại cũng không biết "

Lãnh Thiên Long trừng mắt nói

- "Không có thuốc giải sao."

Từ Tôn lắc đầu cười nói

- "Thuốc giải phụ thuộc vào anh rồi Lão Đại."

Nói xong Từ Tôn cùng Đại Nam, Đại Kỳ rời đi. Từ Tôn nhìn Đại Nam thắc mắc hỏi

- "Này, cậu có thấy gì không, đây là lần đầu tiên tôi thấy Lão Đại lo lắng cho một cô gái đó. À mà không, lần đầu tôi thấy Lão Đại gần gũi luôn. Tôi nhớ không nhầm ngoài mẹ của Lão Đại ra thì Lão Đại đều ác cảm với phụ nữ mà."

Đại Kỳ nghe Từ Tôn nói vậy liền bật cười

- "Haha.... lão Tôn ơi, anh cứ ru rú trong cái phòng thí nghiệm chết tiệt đó thì có ngày cả thế giới này biến mất anh cũng không biết gì đâu."

Từ Tôn không hiểu Đại Kỳ nói gì. Đại Nam cười nói

- "Đó là chị dâu đấy."

Từ Tôn đang đi nghe Đại Nam nói vậy liền đứng lại ngơ ngác nói

- "Cái gì? Chị dâu? Là vợ của lão đại sao? Sao tôi không biết chuyện này?"

- "Gần một năm nay, anh xin lão đại cho nghỉ phép 1 năm để làm cái thuốc quái dị gì đó xong cứ ru rú trong cái ổ đấy cách ly với thế giới bên ngoài. Cũng không có nhiệm vụ hay chuyện gì cần đến anh nên Lão Đại hạ lệnh không ai được làm phiền anh."

Từ Tôn không ngờ chỉ gần một năm thôi mà đã bỏ lỡ bao nhiêu chuyện vui. Chợt Từ Tôn sững lại nói

- "Này, nếu đã là vợ lão đại sao lão đại không tự xử đi. Gọi tôi tìm thuốc giải làm gì?"

Đại Nam lắc đầu nói

- "Thật ra chị dâu không yêu lão đại. Chỉ có một mình lão đại yêu đơn phương chị dâu. Lão đại tìm cậu hỏi thuốc giải là do lão đại đã hứa bao giờ chị dâu tự nguyện yêu lão đại thì lão đại mới dám."

Từ Tôn không tin vào tai mình, hẳn không ngờ lão đại mình ngang tàn lãnh khốc ghét phụ nữ mà bây giờ lại đem lòng si tình một cô gái. Đại Kỳ thấy từ này đến giờ khuôn mặt Từ Tôn thay đổi liên tục liền cười ha ha. Đại Kỳ vỗ vai Từ Tôn nói

- "Thôi, đi làm vài chén tôi kể cho anh biết những chuyện xảy ra gần năm qua. Mà tôi khuyên thật, dù có nghiến cứu cái gì đi chăng nữa, thì anh cũng nên quan tâm tí chuyện bên ngoài chứ. Nhiều khi tôi nghĩ anh là người tôi cổ đó."

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35

Cơ thể Hàn Linh Hương uốn éo khó chịu vô cùng. 10 ngón tay ghì chặt vào nhau. Lãnh Thiên Long nhìn thấy liền đi đến bên cạnh nắm tay cô

- "Linh Hương, tỉnh lại đi."

Mơ màng nghe giọng anh, cô biết mình đã an toàn liền thả lỏng bản thân. Bây giờ cô không chịu nổi nữa, lý trí cô bị ăn mòn luôn rồi. Hàn Linh Hương đưa hai tay choàng lên cổ anh rồi áp môi lên môi anh, hôn anh say đắm. Cả người Lãnh Thiên Long cứng lại, cơ thể trở nên nóng rực.

- "Chết tiệt."

Nóng quá, nóng như muốn thiêu trụi cả cơ thể anh. Đầu óc anh dần mất đi ý thức. Trong suy nghĩ của anh hiện giờ chỉ toàn ý nghĩ "hãy chiếm lấy cô đi". Chiếc lưỡi của anh quấn lấy, cắn mút hết vị ngọt trong miệng cô. Hàn Linh Hương cũng vì bị nhiễm ham muốn của thuốc mà cực kỳ phối hợp. Thân thể cô như mời gọi anh. Bàn tay trước ngực cô mà xoa nắn.

- "Ừm...ừm... long " Hàn Linh Hương phát ra những tiếng rên rỉ trong cơn mê loạn. Anh thở dốc, nói

- "Linh Hương, cho anh nhé."

Câu nói đầy mỹ hoặc của anh khiến cho máu trong người cô như sôi trào, toàn thân cô nóng bừng như bị ngọn lửa tình thiêu đốt. Anh dùng lưỡi trêu đùa nụ hồng mẫn cảm của cô, không chịu nổi cảnh này anh liền dùng răng day nhẹ nụ hoa trên đó. Cô giơ chân mình đặt lên hông anh. Anh vươn tay cời bỏ hết chướng ngại vật cản trở cô và anh. Nơi tư mật của hai người va chạm nhau. Lãnh Thiên Long hơi thở nặng nề, vật nam tính của anh đã cương từ rất lâu rồi. Cảm giác như lửa đốt chạy khắp cơ thể mình. Anh không thể nào chịu nổi nữa liền vươn người tới đưa vật nam tính đó xâm nhập vào nơi tư mật của cô

- "Aaaaaaaa... ừm"

Sự khít chặt cùng lớp màng trinh của cô bao phủ vật to lớn của anh, cảm giác sung sướng đến tận trời. Thỏa mãn và đắc thắng vang lên trong lòng anh.

Anh yêu chiều khom xuống đặt nụ hôn lên môi cô

- "Linh Hương, cả đời này anh chỉ yêu mình em "

Nói xong, anh dùng sức đi sâu vào trong hơn, cô đau đón cau mày.

- "Ngoan, một chút sẽ hết đau."

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36

Lãnh Thiên Long cảm nhận được toàn thân anh bị thân thể mê người của Hàn Linh Hương kích thích đến tận đỉnh. Vật nam tính của anh càng lúc càng cương cứng càng lúc càng to hơn như muốn xé toang thân thể khấn khít của cô. Sau khi ra vào vài lần thích ứng được thì sự đau đớn đã không còn. Thay vào đó là sự khoái cảm sung sướng một cách làm cả hai người không tài nào chịu nổi. Cái miệng nhỏ nhắn của cô vì đạt đến đỉnh điểm cực khoái mà thốt ra những tiếng rên rỉ mê người. Sự co thắt của cơ bắp và tìm đập loạn xạ làm anh cảm giác sung sướng mãnh liệt. Động tác ra vào càng lúc càng nhanh, khiến cả hai lên đỉnh cao nhất của sự khoái lạc. Lãnh Thiên Long gầm nhẹ một tiếng, phóng thích bản thân của mình vào trong cơ thể cô. Anh cảm giác như mình đang đắm chìm trong hạnh phúc. Hàn Linh Hương thân thể như rã rời, không còn sức lực nằm trên giường không nhúc nhích. Anh bế cô vào phòng tắm, cẩn thận tắm cho cô, lau đi những vết máu còn dính trên cơ thể cô. Lại xong thân thể cho cô, anh bế cô quay về giường. Hai thân thể trần truồng áp sát vào nhau, cả hai đều cảm thấy sự hạnh phúc. Anh yêu thương ôm cô vào lòng. Hàn Linh Hương dựa đầu vào ngực anh nói

- "Long, anh tuyệt đối đừng bao giờ phản bội hay bỏ rơi em nhé. Vì em ghét cảm giác bị bỏ rơi, bị phản bội."

Lãnh Thiên Long yêu thương ôm Hàn Linh Hương sát vào lồng ngực, nhỏ nhẹ vào tai cô.

- "Cả đời này Lãnh Thiên Long anh chỉ yêu duy nhất một người đó chính là Hàn Linh Hương em. Anh sẽ bảo vệ em cả đời này, sẽ không bao giờ bỏ rơi hay phản bội em."

Nói xong anh dịu dàng đặt lên trán cô nụ hôn chứng tỏ tình yêu anh dành cho cô không hề xen lẫn tia dục vọng. Lời tuyên bố của anh làm cho trái tim cô rung động, cô từ từ mở mắt nhìn khuôn mặt anh, bây giờ không còn khuôn mặt lạnh lùng tàn khốc nữa thay vào đó là khuôn mặt sùng nịnh yêu chiều. Anh biết khi cô nói câu đó cô đã chấp nhận tình cảm của anh, anh cúi xuống đặt lên môi cô nụ hôn không dịu dàng, không kỹ xảo có chút vụng về nhưng lại làm cho Hàn Linh Hương hạnh phúc. Cô biết từ trước đến nay Lãnh Thiên Long chưa từng tiếp xúc thân mật với người khác giới trừ mẹ anh ra.

Dựa vào lồng ngực anh thật thoải mái, chưa đầy 5 phút cô đã thiếp ngủ đi. Anh yêu thương nhìn cô nằm trong lồng ngực mình chìm vào giấc ngủ say.

Ánh sáng mặt trời chói chang rọi qua cửa sổ chiếu thẳng lên hai thân thể trần truồng đang quấn lấy nhau trên chiếc giường to lớn. Lãnh Thiên Long đã thức dậy từ sớm nhưng vì lưu luyến thân thể này nên không muốn rời giường. Ánh nắng chói quá khiến cô thức giấc, cô ngước lên nhìn thấy khuôn mặt trẻ con của Lãnh Thiên Long. Cô tin chắc chắn từ trước đến nay chưa có ai nhìn thấy bộ mặt này của Lãnh Thiên Long mất.

Chợt điện thoại anh rung lên. Là Đại Nam gọi, anh vội lấy bắt máy nghe

- "Có chuyện gì?"

- "Alo, Lão Đại, đã bắt được Thẩm Nhược Nam và Lâm Lan Ngọc rồi. Bây giờ tiếp theo nên làm gì ạ?"

- "Giải về trụ sở."

- "Vâng."

Hàn Linh Hương nghe rất rõ cuộc đối thoại giữa anh và Đại Nam. Cô không ngờ anh lại thay cô tìm bọn họ.

- "Bắt được rồi sao?"

Anh gật đầu nói, trong giọng nói có chút sùng nịnh

- "Ừm, bắt về cho em chơi đùa."

Nghe anh nói vậy cô liền cười rồi vươn lên đặt nụ hôn lên má anh, cười nói

- "Vậy chúng ta đi thăm Linh Chi rồi xử bọn chúng nha."

Anh cười gật đầu rồi cùng cô dậy đi vsen.

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37

Lãnh Thiên Long cùng Hàn Linh Hương đến bệnh viện thăm Lâm Linh Chi. Chưa kịp bước vào đến cửa thì nghe thấy tiếng ồn ào của Lãnh Thiên Ngôn

- "Namy mà không quay lại với tôi thì cô không xong với tôi đâu."

- "Thế anh định làm gì tôi?" Lâm Linh Chi vênh mặt lên khiêu khích Lãnh Thiên Ngôn

- "Cô...cô...tức chết tôi mất thôi."

Lâm Linh Chi vẫn nhe nhon cười lớn. Lãnh Thiên Ngôn tức giận nắm tất cả mười ngón tay vào đập xuống bàn, mặt đen lại nói

- "Cô còn dám cười."

- "Cây chỉ tươi khi còn có lá, tôi chỉ cười khi con đó đá anh."

- "Được, cô hay lắm. Namy mà không quay lại với tôi thì cả đời này cô sẽ thuộc về tôi."

Lâm Linh Chi nghe Lãnh Thiên Long nói vậy nụ cười trên khuôn mặt liền tắt. Hàn Linh Hương cũng Lãnh Thiên Long cùng bước vào cười. Cô và anh không ngờ nhìn họ lại hợp nhau đến vậy. Hàn Linh Hương đi đến ngồi bên cạnh Lâm Linh Chi

- "Chi, cậu thấy đỡ hơn chưa?"

- "Lẽ ra mình đỡ lâu rồi nhưng có cái tên ấu trĩ nào đó cứ xuất hiện trước mặt phiền ầu khiến mình vẫn còn mệt."

- "Cô, cô nói ai là tên ấu trĩ. Tôi chăm sóc cô 3 ngày qua mà cô dám nói tôi thế. Anh hai, chị dâu xem cô ta thật quá đáng mà." Lãnh Thiên Ngôn tức giận không thể đánh chết cái cô gái trước mặt này

- "Tôi nói anh đó, thật là phiền chết." Lâm Linh Chi bĩu môi rồi quay sang ôm Hàn Linh Hương mè nheo nói

- "Linh Hương, mình nhớ cậu quá. Đi sang Italy cũng không nói với người ta một câu."

Lãnh Thiên Long thấy Lâm Linh Chi ôm cô liền ghen, bước tới thật nhanh kéo cô ra khỏi vòng tay của Lâm Linh Chi. Lâm Linh Chi thấy Hàn Linh Hương bị kéo ra liền tròn mắt nhìn.

- "Này anh đừng nói tôi ôm vợ anh anh cũng ghen nhá."

Lãnh Thiên Long ném cho Lâm Linh Chi một cái ánh mắt nhìn sắc bén, anh nói

- "Đứng."

Lãnh Thiên Ngôn cùng Lâm Linh Chi không ngờ Lãnh Thiên Long một người không gần nữ sắc lại là một người cuồng vợ

Hàn Linh Hương ho nhẹ rồi nhìn Lâm Linh Chi nói

- "Chi, mình đã bắt Lâm Lan Ngọc với Thẩm Nhược Nam rồi. Cậu muốn xử lý chúng như nào?"

- "Mình, mình cũng không biết."

Nghe Lâm Linh Chi nói vậy cô liền lắc đầu, vừa nói vừa đẩy Lâm Linh Chi vào phòng tắm thay đồ

- "Cậu đúng thật là, hiền quá rồi người ta hại mà chưa sáng mắt. Đi thay quần áo đi rồi mình đưa cậu đi."

Lâm Linh Chi đi vào phòng thay đồ. Đúng lúc điện thoại cô rung lên. Là Hạo Nam gọi, cô bắt máy

- "Alo."

- "Alo, chủ tịch. Tôi đã hoàn thành xong, 3 phút nữa mọi thứ bắt đầu."

- "Ừ, tốt lắm. Hạ lệnh xuống, toàn thể nhân viên hôm nay được nghỉ làm tặng 1 ngày lương."

- "Vâng thưa chủ tịch."

Cúp máy, cô cười một cách gian mãnh khiến Lãnh Thiên Ngôn rung mình. 3 phút sau, Lãnh Thiên Ngôn đang lướt báo thì thấy tin tức nóng hổi, tất cả chuyện xấu được che giấu bởi chợ đen với toàn bộ chứng cứ ăn gian hối lộ thuế và tài chính của tập đoàn làm quỹ riêng của Lâm Chí Tài. Lãnh Thiên Ngôn nhìn cô nói

- "Chị dâu, là chị làm sao?"

Cô không nói gì chỉ gạt đầu một cách lạnh lùng

- "Thật đáng sợ, từ những chuyện bị xóa sạch chứng cứ chị cũng tìm ra được. Thật khâm phục."

Đúng lúc Lâm Linh Chi thay quần áo xong. Lâm Linh Chi bước ra với bộ quần áo thể thao adidas, mái tóc tím xoắn lộn to được thả ra, khuôn mặt bầu bĩnh, đôi môi đỏ tươi. Khiến người ta nhìn vào không nghĩ đó là người bệnh. Lãnh Thiên Ngôn thấy Lâm Linh Chi bước ra liền si mê nhìn. Lãnh Thiên Ngôn không ngờ Lâm Linh Chi xinh đẹp đến vậy.

- "Chúng ta đi thôi." Lâm Linh Chi đi đến kéo tay Hàn Linh Hương đi

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38

Đến trụ sở, Hàn Linh Hương cùng Lãnh Thiên Long, Lâm Linh Chi, Lãnh Thiên Ngôn đi vào trong. Đại Nam và Đại Kỳ cùng tất cả thuộc hạ cung kính cúi đầu chào. Đại Nam dẫn mọi người đến khu nhà giam, bước vào Hàn Linh Hương thấy Lâm Lan Ngọc và Thẩm Nhược Nam bị còng tay chân treo người lên. Trên người của ả ta và hẳn đều chi chít vết roi quật, máu me từ những chỗ bị quật chảy ra khiến Hàn Linh Hương khó chịu, chỉ cần nghĩ thấy mùi máu là cô thấy ghê tởm. Hàn Linh Hương nhìn Đại Nam nói

- "Làm cho chúng nó tỉnh."

Đại Nam hất tay ra lệnh cho thuộc hạ hất xô nước muối lên. Lâm Lan Ngọc và Thẩm Nhược Nam đau xót thấu xương tủy hết lên. Thẩm Nhược Nam từ từ mở mắt ra nhìn thấy Lãnh Thiên Long và Lãnh Thiên Ngôn, hẳn ta sợ hãi run lên. Hẳn ta không hiểu sao 2 người quyền thế to lớn lại ở đây. Lúc này Lâm Lan Ngọc nhìn thấy Lâm Linh Chi liền gào lên

- "Con chó, là mày. Mày dám bắt tao. Tao sẽ báo ba để xem ba tao khiến mày còn sống được nữa hay không?"

Hàn Linh Hương tức giận rút roi ra quật thẳng mặt ả ta

Vụt...vụt

- "aaaaaaaaaaaa...." Lâm Lan Ngọc đau đớn hét lên. Thẩm Nhược Nam sợ hãi nhìn Hàn Linh Hương

Lâm Linh Chi bây giờ mới lên tiếng

- "Tôi đã làm gì mà các người lại đối xử thế với tôi? Gia đình cô chiếm lấy tập đoàn tôi cũng cho, muốn cầm quyền gia tộc Lâm Gia tôi cũng nhường. Đến người tôi yêu 5 năm cô cũng cướp của tôi, tôi cũng không nói gì? Tại sao? Tại sao cô lại hại tôi?"

- "Tại sao ư? Tại mày, từ nhỏ mày luôn luôn được mọi người yêu quý, từ tất cả người trong gia tộc đến người ngoài. Đi học được bạn bè yêu mến, thầy cô quý. Mọi sự may mắn đến với mày. Cái gì mày cũng hơn tao. Đi đến đâu có ánh hào quang chỗ đó. Sau khi ba mẹ mày mất, tao cứ nghĩ gia tộc và tập đoàn thuộc về ba mẹ tao thì mọi người trong gia tộc sẽ yêu quý tao, người ngoài sẽ biết đến tao. Rồi mày sẽ trở thành đứa cô lập ở cái xã hội này, rồi không ai bên cạnh mày. Nhưng không, dù cả khi mày không còn mọi thứ, mày vẫn được sự tín nhiệm và yêu quý từ gia tộc. Tất cả là do mày. Tao phải giết mày." Lâm Lan Ngọc hét lên. Lâm Linh Chi khóc nức lên, không tin vào những gì Lâm Lan Ngọc nói. Lâm Linh Chi không ngờ người chị họ mà 10 năm trước hiền lành của mình lại vì lý do này mà trở nên độc ác. 10 ngón tay Lâm Linh Chi nắm lại với nhau, nghiền răng nói

- "Có phải vụ tai nạn 10 năm trước của mẹ tôi là do các người làm?"

Lâm Lan Ngọc thấy vậy liền cười điên dại nói

- "Haha..haha đúng thì sao?"

Lâm Linh Chi như tiếng sét đánh vào tai, không bình tĩnh nổi liền quát. May Lãnh Thiên Ngôn kịp thời đỡ. Hàn Linh Hương nhìn Lãnh Thiên Ngôn nói

- "Lập tức đưa Chi về biệt thự gấp Kyo."

Hàn Linh Hương không ngờ à ta lại độc ác đến vậy. Hàn Linh Hương tức giận lao đến thật nhanh ghé sát vào tai à ta nói nhỏ

- "Dám đụng đến người của PYS đây đều phải trả giá."

Dù nói rất nhỏ chỉ đủ cô và à ta nghe. Nhưng Lãnh Thiên Long vẫn nghe thấy được. Anh có đôi tai ngoại cảm, trọng phạm vi 10m anh có thể nghe được mọi tiếng động, tiếng nói xung quanh. Anh không tin vào tai mình, trong lòng tự hỏi "sao cô lại nhắc đến PYS, cô có liên quan gì đến PYS "

Cơ thể của Lâm Lan Ngọc tím tái lại, cứng đờ như bị đóng băng. Chưa đầy 5 phút, cơ thể của Lâm Lan Ngọc bị hơn ngàn kí sinh trùng bò ra. Đến 1 giọt máu trong cơ thể cũng không còn. Tất cả thuộc hạ của anh tròn mắt sợ hãi nhìn thân thể đó. Họ cảm giác như những con kí sinh trùng đó đang đẻ trên cơ thể mình vậy. Hàn Linh Hương lạnh giọng nói

- "Nhờ các người đưa xác à ta đến Lâm Gia"

Đại Nam nhìn Hàn Linh Hương và Lãnh Thiên Long nói

- "Vậy còn Thẩm Nhược Nam xử lý thế nào ạ?"

- "Tùy các người xử lý." Hàn Linh Hương mệt mỏi nói

- "Mỗi giờ xẻ 1 miếng thịt cho Brock ăn." (Brock: con chó sói hung hãn nhất thế giới bị anh thu phục)

Nói xong, Lãnh Thiên Long đưa Hàn Linh Hương về biệt thự Lãnh Thiên

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39

Lãnh Thiên Ngôn đưa Lâm Linh Chi về biệt thự Lãnh Thiên. Quản gia Chu thấy Lãnh Thiên Ngôn liền cung kính chào nói

- "Nhị thiếu gia."

- "Lập tức chuẩn bị phòng khách."

Nói xong, tất cả người hầu đi chuẩn bị. Lãnh Thiên Ngôn bế Lâm Linh Chi đưa vào phòng. Chưa đầy 5p, Kyo đã đến. Kyo vào phòng kiểm tra cho Lâm Linh Chi. Lãnh Thiên Ngôn đứng ngoài đi đi lại lại. Lãnh Thiên Ngôn không hiểu sao trong lòng cứ bồn chồn lo lắng cho cô Lâm Linh Chi. Đúng lúc Lãnh Thiên Long cùng Hàn Linh Hương về. Quản gia Chu cùng tất cả người hầu cung kính chào.

- "Thiếu gia. Thiếu phu nhân."

Lãnh Thiên Long nhìn quản gia Chu nói

- "Thiên Ngôn đâu?"

- "Thưa thiếu gia, nhị thiếu gia đang ở phòng khách 1 tầng 2."

Hàn Linh Hương cùng Lãnh Thiên Long đi thẳng lên tầng. Hàn Linh Hương thấy Lãnh Thiên Ngôn đi đi lại lại thì nói

- "Chi sao rồi?"

- "Anh hai, chị dâu. Kyo vẫn đang kiểm tra cho Chi."

Hàn Linh Hương không trần trụi mà đi thẳng vào phòng. Cô thấy Kyo đang truyền nước cho Lâm Linh Chi. Nghe tiếng mở cửa với bước chân, Kyo nhận ra ngay là Hàn Linh Hương. Kyo quay người cung kính chào

- "Lão đại."

Hàn Linh Hương gật đầu nói

- "Cô ấy sao rồi."

- "Tiểu thư Lâm chưa hồi phục sức khỏe xong lại bị sốc tinh thần. Tôi đã kiểm tra toàn bộ rồi. Lão đại, người yên tâm."

Hàn Linh Hương không nói gì liền đi đến chỗ Lâm Linh Chi. Cô đặt bàn tay mình lên tay Chi nói

- "Cậu yên tâm, tớ sẽ khiến tất cả những kẻ làm cậu uất ức phải trả giá. Tớ sẽ giúp cậu lấy lại mọi thứ thuộc về cậu."

Nói xong cô đứng lên cô nhìn Kyo nói

- "Lập tức về trụ sở."

- "Rõ" Kyo nhận lệnh chợt anh thấy sắc mặt cô mệt mỏi liền nói

- "Lão đại, người không khỏe trong người sao?"

Lãnh Thiên Long đứng ở ngoài nghe Kyo nói vậy liền lo lắng xông vào. Lãnh Thiên Ngôn thấy anh mình lo lắng xông vào trong thì đi vào theo sau.

- "Hàn Linh Hương, em không khỏe chỗ nào?"

Lãnh Thiên Long lo lắng nhìn khắp người cô xem cô không khỏe chỗ nào. Hàn Linh Hương thấy anh lo lắng cho mình liền cảm động, cô cảm thấy mình thật hạnh phúc khi là người phụ nữ của anh.

- "Em không sao, bây giờ em phải về trụ sở giải quyết 1 số việc."

- "Em đang mệt, anh đi cùng em."

- "Nhưng em phải giải quyết chuyện trong bang."

- "Anh sẽ ở ngoài đợi."

Hàn Linh Hương không biết nói thế nào nữa đành gật đầu đồng ý cho anh đi theo. Hàn Linh Hương nhìn Lãnh Thiên Ngôn nói

- "Phiền cậu chăm sóc cho Chi."

- "Chị dâu yên tâm, em sẽ chăm sóc cho cô ấy."

Hàn Linh Hương gật đầu rồi cùng Lãnh Thiên Long và Kyo đi ra. Lãnh Thiên Ngôn đi đến bên giường ngồi xuống nhìn Lâm Linh Chi, cậu nói

- "Không ngờ cô lại có cuộc sống đau khổ như vậy."

Nói xong, Lãnh Thiên Ngôn đi vào phòng tắm lấy chậu nước ấm cùng cái khăn ra lau mặt với tay chân cho Lâm Linh Chi. Rồi ngồi bên giường ngủ thiếp đi từ lúc nào không hay. Lúc Lâm Linh Chi tỉnh dậy, cô nhìn xung quanh thì thấy đây không phải là phòng mình, nhìn xung quanh thì thấy anh đang ngủ. Cô nhìn 1 lúc rồi mỉm cười nói

- "Không ngờ anh ngủ lại giống mèo con ngoan ngoãn."

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40

*Tại trụ sở bang Wolf

Cả căn phòng im lặng, tất cả những người trong căn phòng đều sợ hãi, đến thờ họ cũng không dám thở mạnh. Hàn Linh Hương nhìn Hạo Nam rồi đưa tay xoay xoay chiếc nhẫn Huyết Long.

- "Lão đại, tôi xin lỗi vì đã để tiểu thư Lâm gặp nguy hiểm."

- "Tôi không cần lời xin lỗi." Cô lạnh giọng đập tay xuống bàn

Hạo Nam biết lỗi của mình không thể tha thứ, cậu liền quỳ xuống nói

- "Tôi sai rồi, mạng tôi là lão đại cứu nên tùy lão đại xử lý."

- "Cậu nói gì? Nói lại một lần nữa cho tôi nghe."

Lần này Hàn Linh Hương thật sự tức giận. Cô không ngờ người em họ thất lạc của mình lại có thể nói ra những lời này. Nhưng cũng đúng thôi vì cậu ta không biết thân phận thật sự của mình

- "Tôi nói mạng của tôi là do lão đại cứu nên nó thuộc về người, tùy người xử lý."

Cô nhìn mọi người lạnh giọng nói

- "Tất cả đều ra ngoài."

Mọi người đều ra ngoài hết trừ Hạo Nam. Cô nhìn cậu nói

- "Cậu biết tại sao 5 năm trước tôi cứu cậu không? Cậu có biết tại sao tôi tin tưởng giao mọi chuyện của tập đoàn cho cậu xử lý không? Cậu cũng có biết tại sao hôm nay tôi không xử lý cậu không?"

Hạo Nam nghe Hàn Linh Hương nói vậy liền ngẩng đầu lên nhìn cô rồi nói

- "Tôi không biết tại sao, nhưng đã phạm lỗi thì phải nhận phạt."

- "Tính cậu giống y hệt chú hai."
- "Chú hai?" Hạo Nam không hiểu cô nói cái gì
- "Ngồi dậy đi, tôi sẽ kể cho cậu nghe."

Hạo Nam nghe cô nói vậy thì trong đầu cậu xuất hiện 1 loạt câu hỏi "Tại sao 5 năm trước lão đại cứu mình?", "Chú hai là ai? có liên quan gì đến mình?". Hạo Nam ngồi dậy nhìn cô

- "Chắc cậu vẫn còn nhớ tôi từng kể năm tôi 10 tuổi, tôi đã bị bắt cóc. Sau lần bắt cóc đó thì tôi bị mất đi trí nhớ. Phải mất hơn 2 năm tôi mới nhớ lại toàn bộ ký ức. Tôi liên lạc lại với gia đình của mình và tôi biết được sau khi tôi bị bắt cóc thì em họ tôi cũng bị bắt cóc. Tôi cho người tìm tung tích em họ tôi suốt 3 năm liền. Trong 3 năm hi vọng không thấy chỉ thấy thất vọng nhiều. Bao nhiêu thứ chứng minh cho tôi thấy em họ tôi thật sự đã chết. Cho đến 1 ngày tôi thật sự tuyệt vọng, muốn từ bỏ sự tìm kiếm suốt 3 năm trời thì thuộc hạ báo có tin tức của em ấy. Tôi lập tức phái người định vị chỗ em ấy, xong lần theo định vị tới thì thấy em ấy bị đám người buồn người bắt. Chắc kể đến đây cậu cũng nhận ra được thân phận thật sự của mình rồi chứ?"

Hạo Nam nghe cô kể đến đám người buồn người thì cậu bắt đầu mông lung. Lẽ nào người em họ cô kể là cậu sao? Cậu có quá nhiều suy nghĩ trong đầu. Cô biết cậu đang suy nghĩ cái gì liền nói tiếp

- "Người em họ thất lạc mà tôi tìm kiếm suốt 3 năm chính là cậu."

Hạo Nam không tin vào tai mình, cậu thật sự bất ngờ trước những gì cô nói

- "Thật... thật sao? Tôi chính là em họ của lão đại sao?"
- "Đúng, 5 năm trước tôi đã xét nghiệm ADN giữa cậu và chú hai của tôi. Hai người có quan hệ huyết thống"

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41

- "Vậy tôi mang họ Hàn sao?"

Hàn Linh Hương lắc đầu, cô đi đến mở tủ lấy ra 2 tờ giấy đưa cho Hạo Nam xem. Hạo Nam cầm lên xem là 2 bản xét nghiệm ADN với người đàn ông tên Âu Thịnh Hàm và người phụ nữ tên Tinh Từ Yên

- "Hóa ra tôi họ Âu sao?"
- "Đúng, em chính là Âu Thịnh Nam, con trai duy nhất của Âu Thịnh Hàm nhị thiếu gia của gia tộc Âu Gia."
- "Âu Gia, gia tộc lớn nhất của Đông Nam Á sao? Nhưng tôi nhớ là lão đại họ Hàn mà."
- "Năm chi bị bắt cóc thì được một người con trai cứu, người đó chính là Lãnh Thiên Long, nhưng sau đó lại được Hàn Long Hoàng và Mai Liên Nhi nhận nuôi."
- "Chị, vậy Âu Gia không tìm kiếm em sao? Ba mẹ có biết em còn sống không?"

Nghe cậu gọi mình bằng tiếng chị, cô cười hiền rồi hít thở sâu kể cho cậu nghe.

- "Sau khi chị và em mất tích, Âu Gia đã phân dai người trên toàn thế giới để tìm kiếm. Nhưng sau khi chị liên lạc với họ thì chị đã nói chuyện với ông cố thu hồi lại lệnh tìm kiếm, để lộ tin tức 2 đứa cháu của Âu Gia đã chết. Và chị đã âm thầm tìm kiếm em. Chú hai và thím đều biết em còn sống và theo dõi em từng ngày từng giờ. Biết em còn sống nhưng họ không dám gặp vì sợ kẻ đằng sau vụ năm đấy biết sự tồn tại của chị em mình sẽ làm hại đến chị em mình."

- "Em hiểu rồi. Vậy chị đã tìm ra manh mối gì chưa?"
- "Em đã nghe tới gia tộc Âu Dương chưa?"
- "Âu Dương. Em có nghe qua, đây là gia tộc lớn thứ 2 mới nổi 8 năm trước. Nhưng sao chị lại nhắc đến gia tộc Âu Dương? Lẽ nào chị nghi ngờ gia tộc Âu Dương đứng sau?"

- "Không sai. Chuyện là như này, Âu Dương Hoàng là em cùng cha khác mẹ với Âu Minh Thành tức là ông cố của chị em mình. Hai người có mối thù không đội trời chung. Cụ thể mối thù đó ra sao thì chị chưa điều tra được. Trong khi gia tộc Âu Gia suy sụp trước sự mất tích của chị em mình thì gia tộc Âu Dương nhân cơ hội đập thuyền tìm mọi cơ hội để lọt vào top gia tộc lớn của Đông Nam Á. Tìm mọi cách đập đổ Âu Gia chúng ta. Nhưng Âu Dương Hoàng không hề biết Âu Gia chúng ta không chỉ là gia tộc lớn của Đông Nam Á mà Âu Gia còn nắm quyền lớn nhất của hắc đạo Đông Nam Á. Nhưng rồi 1 thời gian im ắng tự nhiên gia tộc Âu Dương lại được xếp vào gia tộc lớn thứ 2 sau gia tộc chúng ta. Chị đã điều tra nhưng tất cả mọi thứ đều bị xóa sạch sẽ. Chị không cần biết kẻ đứng sau là ai? Nhưng chị phải tìm ra kẻ đó cho bằng được. Chị sẽ cho họ phải trả giá vì đã khiến gia tộc Âu Gia đau khổ suốt quãng thời gian đó, phải trả giá vì đã làm anh cả mất đi đôi chân."

Hạo Nam nghe Hàn Linh Hương nói, giọng nói của cô không còn dịu dàng như trước, thay vào đó là giọng nói lạnh buốt đến xương tủy xen lẫn sự tức giận.

- "Lão đại, em sẽ cùng người tìm ra kẻ đứng sau."

Hàn Linh Hương nghe Hạo Nam nói vậy liền cười nói

- "Bây giờ em đã biết được thân phận thật sự của mình rồi thì hãy sống đúng thân phận của mình đi. Hãy gọi chị là chị đừng gọi là lão đại nữa. Chúng ta là người một nhà."

Hạo Nam nghe cô nói vậy liền xúc động

- "Đúng, em chính là Âu Thịnh Nam em họ của chị."

Hàn Linh Hương gật đầu rồi nói

- "Tí chị sẽ bảo Alex chuyển đồ đạc em đến biệt thự ở đây của Âu Gia. Rồi chị sẽ sắp xếp ổn mọi chuyện. Đến lúc chị em chúng ta quay về sống đúng thân phận của mình rồi."

- "Vâng chị."

Nói rồi cô cùng Âu Thịnh Nam đi ra ngoài. Lãnh Thiên Long nhìn thấy bảo bối của mình liền cười tươi bước đến. Âu Thịnh Nam nhìn anh cười nói

- "Chào anh rề."

- "Anh rề?" Lãnh Thiên Long không hiểu sao cậu ta lại gọi mình như thế.

- "Chị em đi trước đây, chị giữ sức khỏe nhé."

- "Ừ, đi cẩn thận."

Âu Thịnh Nam cười rồi quay người ra về

~[Bắt đầu từ chap sau Hạo Nam đổi tên thành Âu Thịnh Nam]

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42

Lãnh Thiên Long nhìn Hàn Linh Hương thắc mắc hỏi

- "Sao cậu ta lại gọi anh là anh rề, lại còn gọi em là chị."

Hàn Linh Hương cũng muốn kể cho anh nghe nhưng chưa phải lúc này. Cô đành nghĩ đại ra một lý do nào đó

- "À thì cũng như thuộc hạ đặc lực của anh cũng gọi em là chị dâu còn gì?"

Lãnh Thiên Long nghe vậy thì cũng không hỏi nhiều. Anh ôm cô vào lòng, giọng ấm áp phát ra

- "Em có mệt lắm không?"

Cô không nói gì chỉ gật đầu rồi ôm anh thật chặt. Cô chỉ muốn khoảng khắc này cứ thế mãi mãi, không muộn phiền, không mệt mỏi.

Về đến biệt thự Lãnh Thiên thì cũng là đêm rồi. Quản gia Chu cung kính chào hai người. Lãnh Thiên Long nhìn ông nói

- "Chuẩn bị đồ ăn, tí tôi cùng Linh Hương dùng."

- "Vâng, thiếu gia."

Hàn Linh Hương nhìn quản gia Chu nói

- "Quản gia Chu, Lâm Linh Chi về rồi sao?"

- "Vâng thiếu phu nhân. Nhị thiếu gia đã đưa tiểu thư Lâm về rồi ạ."

- "Ừ, vậy không làm phiền bác nữa. Bác cứ bảo nhà bếp chuẩn bị đồ xong thì đi nghỉ đi. Bác cũng nghỉ sớm đi nha."

Nói rồi cô cùng anh đi lên phòng. Anh cười lưu manh nhìn cô:

- "Vợ, chúng ta tắm chung đi."

- "Không, anh giữ lại chút liêm sỉ đi." Nói rồi cô cầm đồ đi thẳng vào phòng tắm, đóng cửa lại. Anh bị cho đứng ở ngoài đen mặt lại. Hậm hùi đi sang phòng khác tắm. Đang tắm thì điện thoại cô vang lên. Cô với lấy điện thoại, là Lan Chi gọi

- "Có chuyện gì?"

- "Lão đại, Đoàn Gia đã sang Italy."

- "Tôi biết rồi. Bảo Hạ Vũ chú ý cẩn thận. Bớt liên lạc lại tránh bị lộ."

- "Vâng, lão đại nghỉ ngơi sớm."

Cô cúp máy rồi đi xuống dưới nhà. Vừa bước vào phòng ăn thì đã thấy anh ngồi đợi. Anh vỗ nhẹ tay xuống ghế ý nói cô ngồi bên cạnh mình. Cô đi tới ngồi xuống rồi cúi mặt vào ăn như chưa bao giờ được ăn vậy. Vì cả ngày nay cô chưa có cái gì trong bụng rồi. Cả hai ăn xong, anh định lỏm máy ra gọi người hầu lên dọn thì cô kéo tay anh lại bảo

- "Ông xã, muộn rồi anh để cho họ nghỉ ngơi đi."

- "Em, em vừa gọi anh là gì?" Lãnh Thiên Long vui sướng, anh không tin sẽ có ngày cô gọi anh hai tiếng "Ông Xã"
- "Ông xã." Nói xong cô đỏ mặt cúi xuống. Anh như chết trong hạnh phúc vậy. Anh bế cô lên phòng. Đặt cô xuống giường rồi nói
- "Chúng ta ngủ thôi."
- "Từ đây, em có chuyện muốn hỏi."
- "Em hỏi đi."
- "Anh biết Đoàn Gia có lai lịch như thế nào không? Em muốn hiểu rõ lai lịch của một số gia tộc mà lai lịch của gia tộc Đoàn Gia em lại không tìm được."
- "Anh có nghe ông nội nói qua hình như Đoàn Gia không phải gốc ở Mỹ."
- "Vậy gốc của Đoàn Gia ở đâu?"
- "Anh cũng không biết, nhưng có khả năng ở Đông Nam Á."
- "Ồ Đông Nam Á. Nhưng Đông Nam Á làm gì có gia tộc Đoàn Gia. Có phải anh nhầm không?"
- "Anh cũng không biết. Để mai anh bảo Trần Gia Uy lấy thông tin của Đoàn Gia cho em."
- "Nhưng em đã thử tìm thông tin rồi. Chỉ có thông tin của thành viên trong gia tộc chứ không ghi lai lịch ở đâu."
- "Em không biết Trần Gia Uy là hacker giỏi nhất thế giới sao?"
- "Vậy nhiệm vụ tìm kiếm toàn bộ lai lịch của các gia tộc lớn trong nước em giao cho anh nha ông xã."

Anh cười gật đầu đồng ý rồi đặt một nụ hôn ngọt ngào lên trán cô rồi ôm cô vào lòng, chợt nhớ ra gì anh liền nói

- "À, anh cũng có một nhiệm vụ cho em."
- "Nhiệm vụ?" Hàn Linh Hương hiếu kì, tò mò hỏi
- "Nhiệm vụ của em là ôm anh ngủ mỗi tối."

Cô vui đầu vào lồng ngực anh, gật đầu đồng ý.

- "Chúng ta ngủ thôi."

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43

Tại tòa nhà Dimone

Tầng 7 phòng 705, không khí trong phòng trầm xuống, khói thuốc nghi ngút, mùi thuốc lá ngập đầy phòng. *tút...tút..*

Tiếng điện thoại gọi kéo dài. Đầu dây bên kia bất máy.

- "Alo."
- "Tôi gửi ảnh con nhỏ đó qua rồi. Bằng mọi giá không được để nó còn sống."
- "Vậy số tiền còn lại thì bao giờ ông gửi tôi."
- "Yên tâm, xong việc tôi sẽ gửi nốt cho cậu."
- "Được thôi. Đợi tin tức tốt của tôi." Nói xong, đầu dây bên kia tắt máy

Hôm nay, Hàn Linh Hương có việc phải đến tập đoàn giải quyết. Cô đến gara lấy con Nissan GT-R50 đi. Đang trên đường đi thì có 1 chiếc xe lao tới, cô đang kết nối máy tới Alex nên không để ý chiếc xe lao tới. Xe kia tông thẳng khiến xe cô bùng nổ. Làm náo loạn cả thành phố. *Tút...tút...*

- "Sao rồi?"
- "Mọi chuyện theo như kế hoạch, con nhỏ đó không còn sống được đâu."
- "Tốt, được. Tôi sẽ gửi nốt số tiền còn lại cho cậu."
- "Ok."

Lãnh Thiên Long đang cùng Lãnh Thiên Ngôn và Lâm Linh Chi chuẩn bị 1 bữa tiệc chúc mừng sinh nhật Hàn Linh Hương. Đang chuẩn bị rượu thì Đại Nam chạy vào gấp gáp nói

- "Lão đại, không xong rồi. Thiếu phu nhân gặp nạn rồi."

Đang chuẩn bị rượt thì nghe Hàn Linh Hương gặp nạn. Anh như đang bị sét đánh vào tai vậy. Anh lao đến túm cổ Đại Nam gần giọng nói

- "Cậu nói cái gì?"

Đại Nam sợ hãi nói

- "Thiếu... thiếu phu nhân gặp nạn rồi. Xe của thiếu phu nhân bị nổ giữa thành phố."

Anh như người mất hồn quăng Đại Nam xuống rồi chạy ra lấy xe đi. Anh lái xe như điên trên đường. Ai ai cũng phải đi gọn vì sợ hôm nay là ngày tận của mình. Lâm Linh Chi sau khi nghe thuộc hạ của Lãnh Thiên Long nói liền khụy xuống, không tin vào tai mình. Cô gào thét như điên. Vì sức khỏe mới hồi phục nên cơ thể cô còn yếu. Lãnh Thiên Ngôn đỡ Lâm Linh Chi dậy, nhìn cô khóc anh cảm thấy trong lòng thật đau xót. Lâm Linh Chi ánh mắt ngập ứ nước, đáng thương nói "Hàn Linh Hương sẽ không sao, tôi phải đi tìm cậu ấy."

- "Linh Chi, bình tĩnh lại đi. Tôi sẽ đưa em đi tìm chị dâu." Lãnh Thiên Ngôn nói rồi đỡ cô dậy đưa cô đi

Lãnh Thiên Long đến nơi thì thấy chiếc xe bị nổ tan tành. Trái tim anh như bị xé nát vậy.

- "Hàn Linh Hương..."

Anh điên loạn gào thét lao tới thì bị cảnh sát cản lại

- "Không có công vụ anh không được vào."

- "Mày nói cái gì, mày biết trong đây là ai không mà can tao. Đó là người phụ nữ của Lãnh Thiên Long này." Anh tức giận túm cổ hắn. Trần Gia Uy cùng Đại Nam, Đại Kỳ dẫn thuộc hạ tới. Trần Gia Uy nói

- "Người mới hả? Chắc chưa biết Lãnh Thiên Long đế vương của nước Mỹ rồi."

Không chần chừ, Lãnh Thiên Long quăng tên cảnh sát xuống, đưa ánh mắt tử thần nhìn khiến tất cả người dân đứng xem cũng phải cảm thấy sợ. Trần Gia Uy, Đại Nam, Đại Kỳ cùng các thuộc hạ khác chưa bao giờ thấy ánh mắt tử thần mất kiểm soát của Lãnh Thiên Long bao giờ.

- "Lập tức bắn chết hắn."

Nói rồi anh lao tới chiếc xe đổ nát tìm cô nhưng không, chiếc xe bị va chạm mạnh nên nổ không còn gì cả ngoài những mảnh thịt và máu

Bạn đang đọc truyện *Sói Con Của Lãnh Thiếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.